

**POBOŽNOST
PRESVETOM
OLTARSKOM
SAKRAMENTU**

POBOŽNOST PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU

Priredio p. Miljenko Sušac smm – misionar monfortanac

Gospodin Isus je – kako nas uči Drugi vatikanski koncil – ustanovio euharistisku žrtvu svoga Tijela i Krvi, da ovijekovijeći žrtvu na križu kroz stoljeća, sve dok ne dođe, tako da Crkvi, svojoj ljubljenoj zaručnici povjeri, spomen čin svoje smrti i uskrsnuća, vazmenu gozbu na kojoj se On blaguje, duša napunja milošću i daje nam se залог buduće slave. Vjernici su pozvani da sudjeluju u tom otajstvu ne kao nijemi svjedoci, nego da ga kroz obrede razumiju Svetu Misu, pa da svjesno, pobožno i djelatno sudjeluju u tom najvišem činu naše vjere. Vjernici su kao zajednica pozvani prisustvovati cijeloj misi.

Drugi vatikanski Koncil u pastoralnoj konstituciji o svetoj liturgiji kaže: “Duhovni se život ipak ne sastoji samo do sudjelovanja u svetoj liturgiji. Doista kršćanin, pozvan da moli u zajednici, mora uz to ući i u svoju sobu i moliti Oca u tajnosti, dapače kako nas Apostol uči mora moliti bez prestanka... Veoma se preporučuju pobožne vježbe kršćanskog naroda, ako su usklađene s crkvenim zakonima i propisima, osobit kad se vrše po nalogu Apostolske stolice”. (br. 12-13).

Euharistijski kult ne završava sa svetom misom, nego u stoljetnoj tradiciji Katoličke Crkve imamo štovanje i pobožnost Presvetom Oltarskom Sakramentu izvan Svete Mise. Ipak valja naglasiti da svaka pobožnost Euharistiskom Isusu je u krajnjoj liniji povezana s njegovim Vazmenim otajstvom jer je Euharistija spomen čin njegove Muke Smrti i Uskrsnuća. Tako da je svaka pobožnost Presvetom Sakramentu usko sjedinjena sa Misnom žrtvom ili jer pripravlja na njeno slavlje ili jer je kao jedan produžetak našeg misnog bogoštovlja.

Napominjemo da su i za to štovanje Sveto Pismo i Božanski časoslov najvažnije knjige molitve pred Presvetim. Od marijanskih molitava pred izloženim Presvetim Sakramentom Kongregacija za bogoštovlje i disciplinu u pismu od 15. 1. 1997. sakramenata jedino dopušta i preporuča meditativni način molitve svete krunice u kojoj s Marijom susrećemo Isusa u njegovim otajstvima. Pa ipak i drugi priručnici i tekstovi pogotovu svetački nam mogu u tome pomoći. Tako i ova mala knjižica bogata duhovnim sadržajem može poslužiti baš za to štovanje Euharistiskog Isusa, u molitvi, klanjanju, i razmatranju, a može poslužiti kao priprema i zahvala za slavljenje Euharistije. Odmah napominjemo da bi najbolji način pripreme i zahvale za svetu misu bilo razmatranje liturgijskih tekstova koji su čitani u svetoj misi, pa ipak i ove molitve svetaca imaju svoju ljepotu i draž.

Svetačke molitve, kako se nama čini, imaju jednu posebnu duhovnu snagu jer su pisane od osoba koje su duboko doživljavale Isusovu prisutnost u Presvetom Sakramentu, iskazivale mu veliku ljubavi te nešto od toga zapisali u svojim molitvama koje mogu i nas potaći da veću ljubav prema Euharistiskom Isusu.

Već duže vremena smo prikupljali ove tekstove na različitim jezicima i iz različitim priručnika i knjiga, pa stoga ne donosimo citate izvora kako ne bismo otežali tekst. Dao Bog i Majka Božja da ova mala knjižica donese obilje duhovnih plodova u Hrvatskom narodu i potakne mnoge na veću ljubav prema Euharistiskom Isusu.

U nakani sv. Alfonza tekst koji ima čitatelj nije bio zamišljen kao devetnica. Radi se o meditacijama koje je svetac napisao za svaki dan u oktavariju slavljenja svetkovine Presvetog Tijela i Krvi Kristove. Budući da je molitva devetnica duboko ukorijenjena u Hrvatskoj katoličkoj pobožnoj tradiciji, nama su se te meditacije, iz pastoralnih razloga, dodajući jedan tekst sv. Alfonza iz djela *Pohodi Presvetom Oltarskom Sakramentu*, učinile prikladnima i za molitvu devetnice na čast Euharistiskom Isusu. Možemo meditirati i moliti ove tekstove u okviru slavljenja svetkovine Presvetog Tijela i Krvi Kristove kao i svaki puta kad želimo zahvaliti Isuse za njegovu svetu prisutnost u Euharistiji ili moliti za neku milost.

Isto tako napominjemo da je sv.Ljudevit Montforski napisao pjesme na čast Euharistiskom Isusu za svaki dan u tjednu. Budući da je teško prevoditi poezije bez da se izgubi izvoreni smisao mi smo te pjesme sv.Ljudevita doslovno preveli te tako na hrvatskom jeziku dobili molitve.

1. DEVETNICA ISUSU U PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU

(Iz djela sv.Alfonasa Liguorija)

Prvi dan: ISUSOVA LJUBAV U PRESVETOM SAKRAMENTU

Preljubljeni naš Gospodin, morajući s ovoga svijeta otići k Ocu, i videći da je došao čas njegove smrti – *Isus znajući da mu je došao čas kada će otići s ovoga svijeta Ocu* (Iv 13,1) – nije htio ostavi nas same u ovoj suznoj dolini. I što učini? Ustanovi Presveti Sakrament Euharistije u kojemu nam je ostavio cijeloga sebe. “Nijedan jezik ni govor, pisao je sv.Petar Alkatranski, ne može izraziti veličinu Isusove ljubavi prema svakoj duši, i zato zaručnik htijući otići s ovoga svijeta, a da odsutnost ne bude razlog da zaboravimo na njega, ostavio je duši kao spomen čin Presveti Sakrament, u kojemu je On sam ostao, jer nije htio da sjećanje koje će na njega podsjećati dušu bude nešto drugo do li On sam.”

I evo Isusa, kako nas uči vjera, na tolikim oltarima, u tolikom svetohraništima zatvorena kao u zatvorima ljubavi, da bi ga mogao pronaći svatko tko ga traži. Ali Gospodine – govorio je sv. Bernard – to ne priliči tvome veličanstvu. A Isusu mu je odgovorio: “Dosta je da priliči mojoj ljubavi”. Oni koji idu u Betlehem da vide štalicu u koji se rodio Isus doživljavaju puno nježnosti. Isto tako oni žele vidjeti pretorij gdje je bičevan, Kalvariju na kojoj je umro, grob u koji je pohranjen, ali koliko više nježnosti treba biti u našem srcu kada pohodimo samog Euharistiskog Isusa prisutna u svetohraništu. Sluga Božji Ivan Avilski govorio je da među svim svetištima ne možemo naći uzvišenije i sabranije svetište od bilo koje crkve u kojoj je prisutan Isus u Presvetom Sakramentu.

Molitva: O ljubljani moj Isuse, o Bože zaljubljeni u ljude, što ti mogao više iznaći da bi te nezahvalni ljudi ljubili? O kad bi te ljudi ljubili, sve bi crkve trajno bile pune osoba koje bi prignute na koljenima s licem do zemlje zahvaljivali ti i klanjali ti se, gorili bi iz ljubavi prema tebi gledajući te očima vjere skrivenog u svetohraništu. Naprotiv, ljudi zaboravljaju tebe i tvoju ljubav, utječu se čovjeku od kojega se nadaju zadobiti neko bijedno dobro, a ostavljaju tebe, moj Gospodine, napuštenog i samog.

O Isuse, kad bih ja mogao nadoknaditi mojim čašćenjem tolike nezahvalnosti prema tebi. Kajem se jer sam i ja u prošlosti bio kao oni koji su zaboravljali na tebe i zapuštali te. Ubuduće ne želim više tako činiti, želim te pohoditi koliko mi je više moguće. Zapali u moje srce tvojom ljubavlju, da bih od sada živio samo da te ljubim i da ti se dopadnem. Ti zaslužuješ ljubav svakog srca. Isuse moj ako sam te nekada prezirao, sada samo želim ljubiti te. Ti si moja ljubav i svako moje dobro. Bože moj i sve moje! Presveta Djevice Marijo, isprosi mi veliku ljubav prema Presvetom Sakramentu.

Litanije Presvetom oltarskom sakramentu...

Drugi dan: ISUS JE U SVETOHRANIŠTIMA DA BI GA KOJI ŽELE MOGLI PRONAĆI

Sv.Terezija je govorila da na zemlji ne mogu svi podanici razgovarati s kraljem. Siromasi se mogu najviše nadati da će po nekom posredniku doći od kralja njihova poruka. A za s tobom govoriti, Kralju Neba i zemlje ne trebamo nikoga. Svatko tko te želi nalazi te u Presvetom Sakramentu i može ti govoriti po svojoj volji i bez ustručavanja. Isus Krist je u Euharistiji zaklonio svoje veličanstvo pod komadićem kruha da bi nas potakao na veće

povjerenje i oslobodio svakog straha da mu se približimo. Kao da Isus iz svetohraništa svaki čas viče: *Dođite k meni svi vi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti* (Mt 11,28). Dođite kaže, dođite siromasi, bolesnici, progonjeni, pravednici i grešnici, i naći ćete okrjepu u svim vašim žalostima i patnjama. Isus Krist želi utješiti svakoga tko se njemu utječe.

On dan i noć boravi u svetohraništu kako bi ga svi mogli pronaći i kako bi svima udijelio milost. Zbog toga su se sveci na zemlji rado zadržavali pred Isusom u Presvetom Sakramentu, tako da su dani i noći pred Euharistijom njima izgledali kao trenuci. Ferijska kneginja kada je ušla u samostan i postala klarisa, nikada se nije umarala biti u kapelici pred svetohraništem. Jednoga dana su je upitali što toliko radi pred Presvetim Sakramentom. Ona je u čudu odgovorila: “Što se radim pred Presvetim Sakramentom? Zahvaljujem, ljubim i molimo”. Sv. Filip Neri je za vrijeme pohoda Isusu u Euharistiji znao uskliknuti: “Evo ljubavi moje, evo sve ljubavi moje”. Ah, kad bi Isus bio naša sva ljubav, i nama bi dani i noći izgledali pred njim kao trenuci.

Molitva: Isuse moj, ubuduće kad te budem pohodio u Svetohraništu nadam se i ja da ću moći reći “Evo ljubavi moje, evo sve ljubavi moje”. Ljubljeni moj Gospodine, želim ljubiti samo tebe, samo tebe želim jedina ljubavi moje duše. Osjećam da umirem od boli kada pomislim da sam u prošlosti ljubio stvorenja više od tebe, okrećući leđa Tebi beskrajnom dobru. A Ti si me podnosio s toliko strpljenja jer nisi htio da budem zauvijek izgubljen, i umjesto da me kazniš, ranio si moje srce tolikim strelicama ljubavi, tako da se nisam mogao oduprijeti tvojoj nježnosti te sam Ti se potpuno predao.

Vidim da me želiš potpuno za sebe. Kad već to želi, učini da tako i bude, jer Ti to trebaš učiniti. Odvoji me od svih zemaljskih navezanosti, oslobodi od mene samoga. Daj da samo tebe tražim, o tebi govorim, živim i umrem za tebe. O Ljubavi mog Isusa, dođi i uzmi sve moje srce, i odvoji me od svih ljubavi koje nisu za Boga i u Bogu. Ljubim Te Euharistiski Isuse, ljubim Te živote moj, blago moje, ljubavi moja i sve moje. Marijo, nado moja moli se za mene i ispri mi milost da budem potpuno Isusov.

Litanije Presvetom oltarskom sakramentu...

Treći dan: ISUS NAM JE DAO NAJVEĆI DAR DAJUĆI NAM SEBE U PRESVETOM SAKRAMENTU

Ljubljeni Isus nije bio zadovoljan samo da žrtvuje za nas svoj božanski život u patnjama i pogrdama kako bi nam posvjedočio svoju ljubav, nego još više kako bi nas potakao da ga ljubimo, noć prije svoje smrti htio je ostaviti samoga sebe za hranu u Presvetoj Euharistiji. Bog je svemoguć, ali nakon što je darovao samoga sebe u Sakramentu ljubavi duši nema što više dati. Tridentski koncil kaže da Isus dajući se nama u svetoj pričesti, daruje nam, da tako kažemo, i sve blago svoje beskrajne ljubavi.

Kako bi se osjećao počašćen podanik, piše sv. Franjo Saleški, kojega bi kralj za stolom pozvao da s njim ručak. Isusu u Euharistiji nam daje ne samo dio svog ručka, nego cijelo svoje tijelo: *Uzmite i jedite ovo je moje tijelo* (Mt 26,26). A sa svojim tijelom daje nam još, svoju dušu i svoje božanstvo, tako da sv. Ivan Krizostom kaže, Gospodin dajući nam samoga sebe u Euharistiji, dao nam je sve što ima, i ne preostaje mu ništa više što bi nam mogao dati. Sve ja dao za tebe, i ništa nije ostavio za sebe. O divnog li čuda Božje ljubavi! Bog koji je gospodar svega, sav je tvoj.

Molitva: Predragi moj Isuse, što si još mogao učiniti, da bi te ljubili? Daj da upoznamo preobilje ljubavi po kojemu si postao jelo, kako bi se sjedinio s nama siromašnim grešnicima. Moj Otkupitelju Ti si me dakle tako ljubio da se nisi ustručavao toliko puta meni se darovati u svetoj pričesti, a ja sam imao takvu dušu, da sam te puno puta izagnao iz mog srca. Ali Ti ne možeš prezreti poniženo srce koje se kaje. Ti si postao čovjek zbog mene, umro si za mene, išao si dotle da si za mene postao hrana. Što si još mogao učiniti kako bi

zadobio moju ljubav? Oh, kad bi mogao umrijeti od muke svaki put kad se sjetim da sam prezreo tvoju milost. Kajem se ljubavi moja, svim srcem jer sam te povrijedio.

Ljubim te beskrajna dobroto, ljubim te beskrajna ljubavi. Želim samo tebe ljubiti, i ne bojim se ničeg osim živjeti a ne ljubiti te. Ljubljeni moj Isuse, ne uskrati mi milost da ponovno pohodiš moju dušu. Dođi, jer radije želim tisuću puta umrijeti, nego te odbiti i želim učiniti sve što mogu da budem po tvojoj volji. Dođi i zapali moje srce svojom ljubavlju. Daj da zaboravi na sve drugo, da mislim samo na tebe i za tobom žudim, najveće i jedino moje dobro. Marijo Majko moja, moli se za mene, i daj da budem zahvalan za toliku Isusovu ljubav.

Litanije Presvetom oltarskom sakramentu...

Četvrti dan: VELIKA LJUBAV KOJU NAM JE ISUS POKAZAO U PRESVETOM SAKRAMENTU

Isus, znajući da mu je došao čas kad će otići s ovoga svijeta k Ocu, ljubeći svoje koji bijahu na svijetu, do kraja ih je ljubio (Iv 13,1). Isus znajući da je došao čas njegove smrti, htio je prije toga ostaviti nam najveći znak svoje ljubavi, presvetu Euharistiju. Do kraja ih je ljubio, najvećom ljubavlju kako to objašnjava sv. Ivan Krizostom. Ljubio je ljude najvećom ljubavlju kojom ih je mogao ljubiti dajući im cijelog sebe. Kad je Isus ustanovio ovaj veliki Sakrament, ostavljajući nam sebe za jelo? Noć prije svoje muke. One noći u kojoj bijaše izdan, zapisa apostol Pavao, uze kruh, te zahvali razlomi ga i reče: Ovo je tijelo moje koje se predaje za vas" (1 Kor 11. 23-24). Kad su ljudi smišljali kako da ga ubiju, On je htio njima dati zadnji i najveći dokaz svoje ljubavi.

Znakovi pažnje i ljubavi koju su nam prijatelji iskazivali, nakon njihove smrti, ostaju najdublje urezani u naše srce. Isus je s tom nakanom prije svoje smrti htio ostaviti nam na dar Presveti Sakrament. Dobro je govorio sv. Toma Akvinski kada ovaj dar nazvao sakramentom i zalogom ljubavi, a sv. Bernard ga nazva ljubav nad ljubavima, ljubav svih ljubavi, jer je u ovom sakramentu Isusu Krist ujediniio i ispunio sve druge vidike ljubavi koje nam je iskazao. Sv. Marija Magdalena Paciška je dan kad je Isus ustanovio Euharistiju nazvala danom ljubavi.

Molitva: O beskrajna Isusova ljubavi dostojna da budeš beskrajno ljubljena! Ti si Gospodine tako zaljubljen u ljude. A kako to da su ljudi tako hladni prema tebi? Što si više mogao učiniti da ih potakneš da te ljube? Isuse moj Ti si tako ljubezan i toliko ljubiš, daj Gospodine da te ljudi upoznaju i uzljube. Kada ću ja ljubiti tebe kao što si ti ljubio mene. Otvori još više moje oči da uvidim veličinu tvoje dobrote, kako bih sve više gorio ljubavlju za tebe i živio po tvojoj volji.

O ljubljeni moje duše, da sam te barem uvijek ljubio! Ajme, bilo je trenutaka kad ne samo da te nisam ljubio, nego sam prezirao tvoju milost i tvoju ljubav. Tješi me bol koju zbog toga osjećam i nadam se oprostjenju po tvome obećanju onima koji se kaju. Tebi moj Spasitelju upravljam svu moju ljubav, pomози mi po zaslugama svoje Muke da te ljubim svim svojim silama. O kad bih umro za tebe, kao što si ti umro za mene! Marijo, majko Božja isprosi mi milost da od sada samo Boga ljubim.

Litanije Presvetom oltarskom sakramentu...

Peti dan: O SJEDINJENJU DUŠE S ISUSOM PO SVETOJ PRIČESTI

Sv. Dionizije Areopagita kaže da je glavni učinka ljubavi težnja za sjedinjenjem. Isus je ustanovio svetu pričest, da bi se potpuno sjedinio s našim dušama. Bio se darovao nama kao učitelj, uzor i žrtva, bilo je preostalo da nam se daruje kao jelo kako bi se sjedinio s nama, jer jelo se sjedinjuje s onim tko ga jede. To Gospodin učini kad je ustanovio Euharistiju, ovaj

sakrament ljubavi. Isus je dosegao najveći stupanj ljubavi, kaže sv. Bernardin Sijenski, kad je dao samoga sebe za potpuno sjedinjenje kao jelo koje se sjedinjuje s onim tko ga jede. Isus se nije zadovoljio s tim da se sjedini s ljudskom naravi u Utjelovljenju, nego je htio po pričesti pronaći način kako se sjediniti sa svakim od nas, da sam cio i nepodijeljen postane dar svakome tko ga prima.

Dakle, zapisa sv. Franjo Saleški, ni u jednom drugom činu Spasitelja ne možemo vidjeti ljupkijeg i nježnijeg kao u pričesti kada se On ponizuje, da tako kažemo, postaje jelo kako bi prozeo naše duše i sjedinio se sa srcem svojih vjernika. Isus, jer nas je gorljivo ljubio htio je sjediniti se s nama u Euharistiji, tako da postanemo jedno s njime, kako kaže sv. Ivan Krizostom. Htio si dakle, o Bože ljubavi, da tvoje i naše postanu jedno srce kako kaže sv. Lovro Justinijani, a to kaže i sam Isus: *Tko jede moje tijelo...ostaje u meni i ja u njemu* (Iv 6,56). Tko se pričesćuje, dakle je u Isusu, i Isus je u njemu. To nije samo osjećaj, nego stvarno i istinsko sjedinjenje. Kao što se sjedinjuju dvije rastopljene svijeće, kaže sv. Ćiril Aleksandriski, tako i tko se pričesćuje postaje jedno s Isusom Kristom. Kada se pričesćujemo pomislimo da i nama Isus Krist kaže ono što reče jednog dana svojoj dragoj službenici Margareti Ipreskoj: Vidiš kćeri moja, divno sjedinjenje između tebe i mene, ljubi me dakle i bit ćemo uvijek sjedinjeni, i nikada se više nećemo rastaviti.

Molitva: O moj Isuse, upravo to ja tražim. Želim te uvijek tražiti u svetoj pričesti. Bit ćemo uvijek sjedinjeni, i nikada se više nećemo rastaviti. Ja znam da me ti nećeš nikada ostaviti, ako se ja prvi ne udaljim od tebe. Bojim se Gospodine da ću se ubuduće odijeliti od tebe po grijehu, kao što se već dogodilo u prošlosti. Ne dopusti to, ljubljeni moj Otkupitelju, ne dopusti da se odijelim od tebe. Sve do smrti sam u opasnosti da te izgubim. Molim te po zaslugama tvoje smrti daj da radije umrem, nego da te teško uvrijedim. Ponavljam Gospodine, udijeli mi milost i uvijek iznova mi je udijeljuj da se nikada od tebe ne odijelim.

O Bože moje duše, ljubim te i želim te zauvijek ljubiti. Pred Nebom i zemljom kažem da samo tebe želim i ništa drugo. Isuse moj usliši me, samo tebe tražim i ništa drugo. Marijo Majko milosrđa, moli se za mene i isprosi mi milost da se nikada ne odijelim od Isusa te da samo njega ljubim.

Litanije Presvetom oltarskom sakramentu...

Šesti dan: ISUSOVA ŽELJA DA SE SJEDINI S NAMA U SVETOJ PRIČESTI

Isus znajući da je došao njegov čas...(Iv 13,1) Čas, koji Isus zove svojim časom, bila je noć u kojoj je počela njegova Muke. A kako tako žalostan čas, Isus zove svojim časom? Da, jer je to bio trenutak koji je On želio cijeli život. Te noći ustanovio je svetu Euharistiju po kojoj se htio sjediniti sa svojim ljubljenim dušama za koje je ubrzo prolio svoju Krv i dao svoj život. Evo kako je o toj noći govorio svojim učenicima. *Žarko sam želio da blagujem s vama ovu pashalnu večeru prije svije muke* (Lk 22,15). Tim je riječima htio iskazati želju i čežnju koju je imao da se sjedini s nama u ovom sakramentu ljubavi. *Žarko sam želio*, te riječi, kaže sv. Lovro Justinijasni, su izišle u neizmjerne ljubavi iz Srca Isusova. Isti plamen koji je tada gorio u Srcu Isusovu i sada gori u svetoj pričesti. Isti poziv koji je Isus uputio svojim učenicima da ga prime i danas svima ponavlja. *Uzmite i jedite, ovo je moje tijelo* (Mt 26,26).

Da nas potakne da ga primimo u ljubavi obećava nam Raj. *Ako netko jede od ovog kruha živjet će zauvijek* (Iv 6,51). A ako odbijemo primiti ga prijeti nam smrću. *Ako ne jedete tijela Sina čovječjega nećete imati života u sebi* (Iv 6,53). Svi ovi pozivi, obećanja i prijete se rađaju iz Isusove želje da se sjedini s nama u svetoj pričesti i ljubavi koju nam daruje u njoj. Ne može se usporediti nijedna pčela koja tako naprasito slijeće na cvijet i upija med, reče jednog dana Gospodin sv. Matildi, samnom kad ja dolazim u duše koje me žele. Isus nas ljubi i želi biti ljubljen od nas, jer nas želi te hoće da i mi njega želimo, kako zapisa sv.Grgur. Blago onoj duši koja ide na pričest s velikom željom da se sjedini s Isusom Kristom.

Molitva: Klanjanja moj dostojni Isuse, ne možeš nam dati veći dokaz svoje ljubavi i pokazati nam da nas ljubiš. Dao si život za nas. Ostao si u Presvetom Sakramentu da bi mi tebi dolazili i blagovali tvoje tijelo. Ti toliko želiš da te primimo. Kako možemo spoznati toliko pažljivu ljubav i ne goriti iz ljubavi za tebe! Odstupite zemaljske ljubavi, ostavite moje srce jer vi me sprječavate da gorim ljubavlju za Isusa kao što On gori za mene. Koje druge zankove ljubavi čekam, moj Otkupitelju, veće od onih koje si mi dao? Ti si iz ljubavi prema meni žrtvovao svoj život, prihvatio tešku i sramotnu smrt. Iz ljubav prema meni skoro si se poništio postajući jelo u Euharistiji kako bi cijelog sebe dao meni. O Gospodine daj dopusti da nezahvalan živim za toliku dobrotu.

Zahvaljujem Ti za vrijeme koje si mi dao kako bih oplakivao uvrede koje sam ti nanio i ljubio te u sve dane života koji mi prestaju. Kajem se, o najveća dobrotu, što sam u prošlosti prezreo tvoju ljubav. Ljubim te beskrajna dobrotu, ljubim te najveće blago, ljubim te beskrajna ljubavi dostojna beskrajne ljubavi. Pomozi mi moj Isuse da iz mog srca izagnam sve ljubavi koje nisu za tebe, daj da od sada samo tebe želim, tražim i ljubim. Ljubljeni moj Gospodine, daj da te uvijek pronađem, da te uvijek ljubim. Uzmi svu moju volju da nikad više ne želim ništa što je protivno tvojoj volji. Bože moj, Bože moj, što bi mogao ljubiti, ako ne ljubim tebe koji si svako dobro? Da, samo tebe želim i ništa više! O Marijo Majko moja, Ti uzmi moje srce i ispuni ga čistom ljubavlju za Isusa.

Litanije Presvetom oltarskom sakramentu...

Sedmi dan: PO SVETOJ PRIČESTI ZADOBIVAMO USTRAJNOST U BOŽJOJ MILOSTI

Kada Isus u svetoj Pričesti dođe u dušu sobom donosi svako dobro i milost, a posebno milost svete ustrajnosti. Glavni učinak svete pričesti je hraniti dušu koja je prima kruhom života. Sveta pričest daje veliku snagu za hoditi putem savršenstva, zato Isus samoga sebe, u Presvetom Sakramentu naziva kruhom nebeskim. *Ja sam kruh živi koji je sišao s Neba* (Iv 6,51).

Kako zemaljski kruh uzdržava tjelesni život, tako kruh nebeski uzdržava život duše po ustrajnosti u

Božjoj milosti. Tridentski koncil naučava da je pričest lijek koji nas oslobađa od lakih grijeha i čuva od smrtnih grijeha. Papa Inocent III zapisa nas Isus po svojoj mucu oslobađa od počinjenih grijeha, a po Euharistiji od grijeha koje bismo mogli učiniti. Sv. Bonaventura je govorio da se grešnici ne trebaju udaljiti od pričesti zato što su bili grešnici, pa su se ispovjedili. Naprotiv, jer su bili grešnici moraju se češće pričešćivati jer koliko je netko nemoćniji i bolesniji toliko više treba liječnika.

Molitva: Bijedan sam Gospodine, zašto se žalim na moju slabost videći tolike moje padove? Kako sam se mogao oduprijeti paklu udaljujući se od tebe koji si naša snaga? Da sam se češće pričešćivao ne bi me toliko puta pobijedili moji neprijatelji. Ubuduće neće biti tako. *U tebe se Gospodine utječem, o da se ne postidim nikada* (Ps 31,2).

Gospodine, ne kao da ne želim više osloniti se na moje odluke, nego Ti si moja nada, Ti mi trebaš dati snage da ne padnem ponovno u grijeh. Ja sam slab, ali me Ti po svetoj pričesti činiš jakim u svim napastima. *Sve mogu u onome koji me jača* (Fil 4,13). Oprosti mi Isuse sve grijeha kojima sam te uvrijedio i zbog kojih se kajem svom dušom. Odlučujem radije umrijeti nego te više uvrijediti, oslanjam se na tvoju Muku da ćeš mi pomoći ustrajati u milosti sve do smrti. *U tebe se Gospodine utječem, o da se ne postidim nikada* (Ps 31,2). I reći ću to isto sa sv. Bonaventurom tebi Majko moja Marijo: Tebi se Gospe utječem, o da se ne postidim nikada.

Litanije Presvetom oltarskom sakramentu...

Osmi dan: O POTREBNOJ PRIPRAVI I ZAHVALI ZA SVETU PRIČEST

Kako to da se mnoge duše često pričešćuju, pita se kardinal Bona, a tako malo napreduju na Božjem putu? I odgovara: "To se ne događa zbog nedostatka nebeskog kruha, nego zbog slabe pripreme osobe koja se pričešćuje". Vatra odmah zahvati suho drvo, ali ne i zeleno, jer nije prikladno za izgaranje. Sveci su imali puno koristi od pričešćivanja jer su se brižno pripravljali za pričest. Dvije su glavne stvari koje duša treba učiniti kako bi se pripravila na pričest.

Prva je odvojenost od stvorenja i oslobađanje srca od svega što nije Bog i nije za Boga. Duša mora biti u milosti. Koliko je srce više zauzeto zemaljskim ljubavima, toliko više ima zemlje u njemu, toliko manje mjesta je u srcu za Božju ljubav. Jednoga dana sv. Gertruda je upitala Gospodina kakvu bi pripremu za pričest On htio od nje. Isus joj je odgovorio: "Ne želim drugo od tebe, osim da dođeš primiti me ispražnjena od same sebe".

Druga stvar koja se traži da bi osoba iz pričesti zadobila velike duhovne plodove je želja za primanjem Isusa s nakanom da ga se sve više ljubi. Gerson kaže da na ovoj gozbi ne ostaju oni koji su siti nego oni koji uvijek gladuju. Dakle prva nakana, kako piše sv. Franjo Saleški, osobe koja se pričešćuje mora biti želja za rasti u ljubavi Božjoj. Svetac bi govorio: "Mora se primati iz ljubavi Onoga koji se nama daje iz ljubavi". I zbog toga je Isus sam rekao sv. Matildi: "Kada se pričešćuješ, poželi da me ljubiš većom ljubavlju nego li me je do sada ljubilo ijedno srce, a ja ću, kao što bi ti hitjela, primiti tu nakanu kao da je to tvoja ljubav".

Potrebno je zahvaliti se nakon pričesti. Bogu nema draže molitve od one nakon svete pričesti. U tim trenucima duša se treba zadržati u ljubavi i molitvi. Te molitve imaju veću zaslugu pred Bogom, nego one u drugim trenucima, jer im se zaslužna vrijednost povećava zbog prisutnosti Isusa Krista koji se sjedinjuje s dušom. O molitvi iza pričesti kaže sv. Terezija, da Isus prebiva u duši kao na prijestolju milosti i govori: "Što hoćeš da ti učinim? (Mk 10, 51). Dušo došao sam hotimice s Neba da bih te obdario milostima. Traži od mene što želiš i koliko želiš i biti ćeš uslišana". O koja blaga milosti gube oni koji se premalo zadržavaju u molitvi poslije pričesti!

Molitva: O Bože ljubavi, Ti nas, dakle, toliko želiš obasuti tvojim milostima, a mi se tako malo trudimo tražiti ih. Kolika će biti naša muka u trenutku smrti, kada budemo mislili na ovaj za nas štetni nehaj. Gospodine moj, zaboravi prošlost. U buduću s tvojom pomoću želim se bolje pripremiti za pričest oslobađajući se svih ljubavi koje me priječe primiti milosti koje mi želiš udijeliti. A poslije pričesti želim se zadržati koliko više mogu kako bi zadobio od tebe pomoć da napredujem u tvojoj ljubavi. Udjeli mi milost da to provedem u djelo.

O moj Isuse koliko sam puta u prošlosti zapostavio ljubav prema tebi! Vrijeme koje mi još daruješ da živim po tvom milosrđu je za pripremiti se na smrt i nadoknaditi mojom ljubavlju sve uvrede koje sam ti nanio. Želim ga provesti oplakujući moje grijeha i ljubeći tebe. Ljubim te Isuse ljubavi moja, ljubim te jedino moje dobro, smiluj mi se, ne ostavi me! Marijo nado moja, priteci mi uvijek u pomoć svojim zagovorom.

Litanije Presvetom oltarskom sakramentu...

Deveti dan: ISUS JE S NAMA DO SVRŠETKA SVIJETA

Evo ja sam s vama sve dane do svršetka svijeta (Mt 28,20). Taj naš ljubljani pastir koji je dao svoj život za ovce, nije htio umirući odijeliti se od nas. Evo me, veli on, uvijek s vama: za vas sam ostao na zemlji u toj Euharistiji. Tu me možete naći kadgod zaželite, da vam pomognem i tješim svojom prisutnošću. Neću vas ostaviti do svršetka svijeta, dokle god budete na zemlji. Htio je zaručnik, veli sv. Petar Alkatranski, ostaviti svojoj zaručnici na toj tako dugoj udaljenosti neku pratnju, da ne ostane sama. Zato je ostavio taj Sakrament u kojemu boravi on sam, a on je najbolja pratnja koju je mogao ostaviti. Najplemenitiji

Gospodine, najljubljeniji Spasitelju, danas te pohađam na tom oltaru, ali Ti mi vraćaš pohod drugom ljubavljju kada dolaziš k meni u svetoj pričesti.

Tada mi nisi samo prisutan nego me i hraniš, i čitav se daješ meni, tako da mogu istinito reći: Isuse sada si sav moj. Ti se daruješ sav meni da se ja dadnem sav tebi. Ja sam crvić a ti si Bog. Bože ljubavi, kad ću vidjeti da sam stvarno sav tvoj, a ne samo riječima? Ti to možeš učiniti. Povećaj u meni povjerenje zaslugama svoje krvi, da odmah postignem tu milost od tebe, da prije nego umrem budem sav tvoj, a ništa više svoj. Gospodine Ti uslišavaš svačiju molitvu, usliši danas moju, ja te uistinu želim ljubiti. To želim svim silama, želim te slušati u svemu, bez interesa, bez utjehe, bez nagrade. Želim ti služiti iz ljubavi, jedino da se svidim tvome srcu koje me tako strastveno ljubi. Moja nagrada neka bude da te tebe ljubim.

Molitva: Ljubljeni Sine vječnoga Oca osvoji i primi moju slobodu, moju volju, sve moje, svega mene i daj me sebi. Ljubim te. tražim uzdišem za tobom, volim te. Najljubljenija moja Gospo, cijela te Crkva naziva i pozdravlja: nado naša. Ti koja si nada sviju, budi i moja nada. Sav razlog moje nade, mojeg ufanja, tako te Gospe nazvao sv. Bernard i govorio, neka se u te uzdaju oni koji očajavaju. tako ti želim i ja reći: Majko moja, Ti spasavaš očajnike, spasi i mene. Ti si sva moja nada.

Litanije Presvetom oltarskom sakramentu...

2. LITANIJE PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU

Gospodine smiluj se!

Kriste smiluj se!

Gospodine smiluj se!

Kriste čuj nas!

Kriste usliši nas!

Oče nebeski Bože,

.....Smiluje nam se!

Sine Otkupitelju svijeta Bože,

Duše Sveti, Bože,

Sveto Trojstvo jedan Bože,

Kruše anđeoski,

Kruše zasitni i slasti kraljevska,

Kruše živi koji si s neba sišao,

Kruše koji daješ život svijetu,

Kruše koji krijepiš srce čovjeku,

Žito izabranih,

Vino iz kojega niču djevice,

Mano sakrivena.

Duhovna slasti,

Stole prečisti,

Hrano i goste, Nebeska zaštito protiv grijehu,

Liječe besmrtnosti,

Spomene čudesa Božjih,

Divo čudo nad sva čudesa,

Hostijo sveta,

Kaležu blagoslova,

Prinose čisti,

Neprestana žrtvo,

Preslatka gozbo,

Otajstvo vjere,

Svezo ljubavi,

Okrepi svetim dušama,
 Poputbino onima koji umiru u Gospodinu,
 Založe buduće slave,
 Sakramente pobožnosti,
 Životvorni Sakramente,
 Časni Sakramente,
 Presveti Sakramente,
 Bože sakriveni,
 Riječ Tijelom postala,
 Milostiv budi, oprosti nam Gospodine!
 Milostiv budi, usliši nas Gospodine!
 Od nedostojnog primanja Tijela i KrviOslobodi nas, Gospodine!
 Od požude tijela.
 Od požude očiju,
 Od oholosti života,
 Od svakoga grijeha,
 Za želju kojom si ovu pashu s učenicima blagovati želio,Usliši nas Gospodine!
 Za preveliku poniznost kojom si učenicima noge prao,
 Za goruću ljubav kojim si ovaj božanski Sakrament naredio,
 Za svoju dragocjenu Krv koju si za nas na križu prolio,
 Za sveti tvoj prinos koji si na oltaru ostavio,
 Mi grešniciTebe molimo usliši nas!
 Da se dostojiš našu vjeru i štovanje ovoga divnog Sakramenta umnožiti i uzdržati,
 Da se dostojiš našu goruću želju za primanjem ovoga Kruha nebeskog u nama pobuditi,
 Da se dostojiš nas za dostojno i često uživanje presvete Pričesti spremne učiniti,
 Da se dostojiš udijeliti nam dragocjene plodove ovoga životvornog Sakramenta,
 Da se dostojiš pobuđivati nas na pohod i klanjanje Presvetom Sakramentu,
 Da se dostojiš ovim kruhom nebeskim u našem smrtnom času nas okrijepiti i zaštititi,
 Sine Božji, molimo te, usliši nas!
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, oprosti nam Gospodine!
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, usliši nas Gospodine!
 Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, smiluj nam se Gospodine!
 Kriste čuj nas!
 Kriste usliši nas!
 Gospodine smiluj se!
 Oče naš... Zdravo Marijo...
 Pomolimo se: Zdravo, predobrostivi Isuse, Sine Božji i Marije Djevice, Bože Spasitelju ovdje sakriveni, presveto i preslavno Otajstvo, čudo nad svim čudesima, Tebe hvalim, tebe slavim, tebe blagoslivljam, a jer je hvala i slava moja slaba zato s Anđelima i Arkandjelima i sa svim dvorom nebeskim pjevam slavi tvojoj pjesmu bez svršetka govoreći: Neka bude hvaljen presveti Sakrament od svih naroda puka i jezika.
 Bože koji si nam u divnom Sakramentu ostavio uspomenu muke svoje, podaj nama, molimo, tako častiti otajstva Tijela i Krvi tvoje, da vazda osjećamo u sebi plod otkupljenja tvojega!
 Koji živiš i kraljuješ u vijeke vijekova. Amen!

3. MOLITVE SVETACA EUHARISTISKOM ISUSU

Donosimo više molitava i molitvenih govora svetaca upućenih Euharistiskom Isusu. Iz njih se lako uočava zaljubljenost tih velikih duša u Isusa prisutna u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Njihove molitve mogu i nas potaknuti na veću ljubav prema Euharistiji. Ove molitve se mogu uvijek i na svakom mjestu moliti. Mogu poslužiti i kao tekstovi za meditaciju,

ali mi držimo da su najprikladnije za osobno, pa i zajedničko klanjanje Euharistiskom Isusu, bilo da je izložen u Presvetom Oltarskom Sakramentu, bilo za vrijeme jednostavnog pohoda u neku Crkvu gdje je Isus prisutan u svetohraništu.

Želja za Svetom Pričešću

sv. Ljudevit Montfortski

Tisuće puta moje te srce želi, moj Isuse, kada ćeš doći? Biti bez tebe je mučeništvo, dođi dragi moj zaručnice. Bez tebe osjećam krajnju mlitavost. Ljubavi, bez tebe uzdišem dan i noć. Želiš li da te ljubim? Dođi dakle i zapali moju dušu ljubavlju. Ja sam izgubljena ovca, Ti o dobri pastiru čuvaj me od vukova, bez tebe bit ću rastrgan, dođi da prebivam s tobom. Danas te žudim kruše života, ne čekaj sutra, želim te blagovati, umirem od želje za tobom. Gladan sam, gladan sam, dajte mi kruha života. Žurno dolazim nasititi se na novoj gozbi. Žedan sam vode koju si obećao Samaritanki, daj mi da pijem. Osjećam da se ledi moja siromašna duša, neka nebeski plamen siđe i zapali je. Hladan sam, razgori moju dušu.

Ja sam slijepac koji viče, Gospodine Isuse smiluj mi se. Sine Davidov i sine Marijin, da progledam umnoži moju vjeru. Ja sam neizlječivi bolesnik, a Ti me samo jednom riječju možeš izliječiti, bez tebe liječnice pun ljubavi sigurno ću umrijeti. Gospodine kucam na tvoja vrata, u velikoj sam potrebi umirem od siromaštva, snažnim glasom ti vičem, udjeli mi milost. Nedostojan sam približiti se svetoj Pričesti. Kaži Isuse samo jednu riječ i postati ću dostojan, dođi u moj dom. Dođi istinski prijatelju, blago moje, moja jedina sreća, bez tebe sam bijedan, dođi i uđi u moje srce.

Molitve na čas presvetom Oltarskom Sakramentu za svaki dan u tjednu

sv. Ljudevit Montfortski

Nedjeljom: Izvan sam sebe kada gledam Najuzvišenije Veličanstvo u Presvetom Sakramentu. U njemu vidim istinskog Boga, u njemu vidim Kralja Slave skrivenog u tami, bez sjaja i uzvišenosti. O, tko to može povjerovati? Krotki Jaganjče tu si kako bi bio naš Zagovornik. Dan i noć si prisutan u svetohraništu kako bi zadržao svoje osvetničke ruke spremne kazniti grešnika koji te vrijeđa. Postao si hostija kako bi ublažio svoj gnjev i bez prestanka molio milosrđe za nas. Isuste Ti tu Ocu iskazuješ svu čast i slavu, Ti su naša nadoknada jer nas beskrajno ljubiš. Što nam više treba? U svojoj prisutnosti i klanjanju prepun si poštovanja i ljubavi za Očevo ime. Tvoje presveto Srce želi da Otac bude posvuda proslavljen i da mu svi istinski budu podložni u njegovu kraljevstvu.

Po tebi anđeli i svi sveci iskazuju neprestanu slavu Bogu u Nebu. Ono što oni čine u Nebu mi možemo činiti ovdje, jer si ti Isuse s nama da postaneš sve svima, naš uzor. Isuse ponizuješ se i snizuješ iz preobilja ljubavi. Tvoja nas ljubav potiče da ti uvelike uzvratimo.

Pohodimo dakle Isusa često u tom velikom Otajstvu. Odgovorimo amen, na svaku njegovu riječ, na sve što čini dan i noć časteći svoga Oca. O ljubljeni Isuse predajem ti se. Razborito je potpuno se predati tebi. Dođi kraljuj u nama kao u svom hramu, da se u tebi duboko klanjamo Ocu i savršeno ljubimo. Iskaži u nama kao i na oltarima savršenu slavu Besmrtnom biću. Presveto Srce započni neizrecivu pjesmu koje samo Ti možeš dobro otpjevati. Neka cijelo Nebo odjekuje neizrecivom radošću.

Ponedjeljkom: Onaj koji očarava svece u slavi dan i noć je u našim svetohraništima, skriven u ciboriju. Svemoguću u svojoj veličini jednak Ocu, da bi očarao naše srce, tu je u velikoj tajni. Isuse punino ljubavi i života uistinu si prisutan u Euharistiji. Isuse Ti si beskrajno blago jer si Božja Mudrost, a tvoj sjaj nije potamnjen iako si se zbog nas snizio. Ne paziš na sebe u svetohraništu, daruješ se bez da se dijeliš na komade, sav svima do te mjere da ne možeš više. Daruješ se svima bez izuzetka, a Ti ne osiromašuješ. Darovati je tvoja najveća sreća, sretan si kad se daruješ.

O tko može iskazati vječnu slast koju Ti Zaručnice prisutan u Euharistiji daješ kušati svojim vjernim prijateljima. Ona je kao izvrsno vino kojemu nema ravnoga, ugodan miris, slatki nektar. Isuse prepun ljubavi postao si svima sve. Ti si naš dragi Zaručnik, istinski Bog, blagi učitelj i liječnik, prijatelj i brat, naš život i put, naše blago svijetlo. Sva blaga su u tvome Srcu koje je u svetohraništu kako bi ih ljubezno i velikodušno dijelio kada ne nalaziš na prepreke. Tvoje Presveto Srce žarko želi obdariti nas i neprestano nas poziva, ali tko će čuti njegov glas?

Dođite dragi prijatelji, svi dođite, govori nam dobri Učitelj, dođite vidite kako je slatko ljubiti me i upoznavati me. Dajem vam moje tijelo za jelo, jedite jer vas ljubim, pijte velikim gutljajima moju krv, ugasite žeđ u meni. Isus nas ljubi, ljubimo i mi njega, nije li to dobro? Ljubezan je, bez straha približimo se njemu. Želimo li ljubiti kao u vječnoj domovini, idimo Presvetom Sakramentu da nam raspali srce. Ulij božanski Isuse tvoju milost u naše duše, nećemo se više opirati tvome blagom plamenu. Daj da po tvojoj ljubavi postanemo jaki. Svrni svoj pogled pun ljubavi na naše siromaštvo. Amen.

Utorkom: Presveti oltarski Sakrament je izvrsna škola za naučiti bez riječi i posebnog umijeća u malo vremena znanost svih kreposti i božansku mudrost. Učitelj je ljubezni Isus koji nas iz Presvetog Sakramenta podučava bez prestanka. Učitelju bez premca prosvjetluj naše duše kao božansko sunce ražari i raspalj nas ljubavlju. U ovom otajstvu Ti si naš sveti uzor. Dan i noć u tajnosti sam provodiš u djelo ono što naučavaš. Po poslušnosti silaziš na oltar. Na glas jednog smrtnika ne opireš se nego dolaziš. U svetohraništu tvoje sveto Srce gori velikom ljubavlju. Ti dolaziš spasiti grešnike, potičeš ih i zoveš.

Ljubav prema poniznosti privlači te iz slave pa skrivaš svoje veličanstvo u siromašnom ciboriju. Tu nas Isuse redovito potičeš da shvatino da si ponizan i blag kao dobroćudni jaganjac. Ne može se zamisliti koliko je tvoje strpljenje. Iako često grešnik nepristojno dođe i povrijedi tvoje veličanstvo u Euharistiji tvoje presveto Srce sve trpi bez želje za osvetom. Isuse Ti u svetohraništu sve vrijeme umireš zemaljskim stvarima. U dubokom miru tvoje Srce je prepuno slasti te tvoje drage kreposti. Podnosiš grešnike bez ogorčenja i bjesa. Euharistija je otajstvo ljubavi ili radije ljubav sama. Isuse u njoj se zadržavaš dan i noć da bi nam pokazao da nas ljubiš. Neprestano nas u njoj moliš da te uzljubimo, da u tebi tražimo pravi put.

Kolika li je tvoja ljubav prema Ocu? Beskrajna jer ga ljubiš koliko On to zaslužuje. Konačno sve kreposti imaju jedini izvor, samo u tvome presvetom Srcu koje nam ih daruje. Dragi prijatelji pohodimo svi tog najvećeg kralja, jer je htio ostati s nama da nam pokaže koliko nas ljubi. Od njega ćemo naučiti umijeće pobjede, sredstva za postati savršeni i zadobiti slavu. O Isuse prosvjetli nas, o vječno svjetlo samo se u tebi nalaze riječi života. Oblikuj u nama svoje kreposti i tvoju živu sliku, naše srce se neće više opirati tom božanskom djelu.

Srijedom: Neka sve dane mog života i posvuda moj jezik razglašuje uzvišenost Presvetog Sakramenta. Dođite promatrajmo u njemu Spasitelja naših duša i njegovo presveto Srce koje gori božanskim plamenom, Srce koje je sama vatra, sami plamen. Srce tvoje Isuse je uvijek otvoreno da postane naš dom i naše utočište. Ono je neosvojiv i utvrđen grad gdje neprijatelj nikad ne ulazi. Ono je nesavladivo kraljevstvo mira. Euharistisko Srce Isusovo na sebe trajno preuzimaš srdžbu koju Vječni Otac iskazuje prema grešnicima koji k njemu dolaze. Tvoje Presveto Srce, po volji Očevoj ih zaklanja svojim krilima, prekriva ih svojom ljubavlju kako bi dalo zadovoljštinu njegovoj srdžbi. O koje li očinske ljubavi!

O kršćani odvojite se od svijeta, u Presvetom Sakramentu je Srce koje obiluje svim dobrima. Dođite kušajte u tom vjernom Srcu više slasti i sreće nego li je vaše srce može poželjeti. Ne bojte se, Isus vas zove. Dođi grešnice u Euharistiji ćeš naći istinski život sa svim dobrima. Dođi skloni se na sigurno u Isusovo Presveto Srce gdje ćeš naći pokajanje i

oproštenje svojih grijeha. Gorljive duše zašto se ustručavate kušati lijepe slasti kojih je Isusovo Srce prepuno? Odmorite se u njemu u tišini naučite govor svete ljubavi, kako biste onda i vi progovorili s poštovanjem u ljubavi.

Moje Presveto Srce, govori Isus, postane sve svim dušama koje u njemu borave. Ono daruje, a ne osiromašuje, obogaćuje, pomaže, ohrabruje, bez prestanka štiti, poučava, ljubi, grli i vodi. Ono je za svakog cjelovito bez da se dijeli na komade. Kad nadodu velika previranja, preziri i uvrede dođite da vas u njemu utješim. Vaši vas neprijatelji žele uništiti? Moje srce neka vam bude zaklon, u njemu ćete ih sve poraziti i ismijati. Dođi čista dušo, ostavi stvorenja, čekam te u Presvetom Sakramentu. Uđi u moje srce, boravi u njemu, sakrij se, ne boj se ničega, jer ono je tvoj dom. Kušaj u njemu koliko sam dobar, moja ljubljena dušo. O Isuse, dakle trebam shvatiti da je tvoja ljubav je odveć nježna i jaka. Daj da prebivam u tvom Srcu kako bih pobijedio samog sebe i sve svoje neprijatelje. Neka samo ono bude moj Raj u kojem će te moje srce zauvijek ljubiti.

Četvrtkom: Čudesan mi izgledaš dobri Isus zbog svoje ljubavi. Nisi se zadovoljio biti s nama 33 godine provedene u radu i mucu, nego si iz velike ljubavi htio ostati s nama, kako bi postao sve svima. Neka bude hvaljen Presveti Sakrament, neka mu se svi klanjaju i ljube ga. Isus ljubiš nas do kraja jer da bi imali slobodan pristup tvojoj svetoj prisutnosti sakrio si svoje božanstvo, sjaj i uzvišenost pod neznatnim prilikama. Izgleda kao da si zaboravio svoje uzvišenosti da bi zadobio naša srca.

Neka bude hvaljen Presveti Sakrament njegova ljubav je beskrajna. Bog nas tako nježno ljubi da se osiromašio u ovom Sakramentu. Ah, tko može povjerovati? Daje se cio, a ne dijeli se na dijelove, daje nam svoje tijelo za jelo, svoju krv za piće, svoju dušu i svoje beskrajno biće da bi nas preobrazio u sebe. Neka bude hvaljen Presveti Sakrament, dostojan je svake slave!

Isuse svojom moći trajno u Sakramentu činiš velika čuda mijenjajući narav. Iznenađujuća je tvoja ljubav jer se sad sjedinjuje sa stvorenjem. Isuse Ti i duša postajete jedno, sve vam postaje zajedničko. Neka bude hvaljen Presveti Sakrament jer Isus nas ljubi bez mjere. Dođite k meni, dođite grešnici govori vam taj ljubezni Spasitelj, dođite muževi i žene, ja sam plamen koji izgara i moje srce žarko želi zapaliti ga u vašim dušama. Došao sam s Neba kako bi ga upalio na svakom mjestu. Neka bude hvaljen Presveti Sakrament, tvoje Srce Isuse je sama vatra. Kršćani ako želite taj plamen pristupite mom srcu govori vam Isus, tu se on pronalazi, od tud su ga sveci crpili. Dođite da budete njime upaljeni, širokogrudno ga dajem, trebate samo moliti, a ja ga svima želim dati. Neka bude hvaljen Presveti Sakrament, tvoja nas ljubav Isuse potiče.

Postao sam vaš Spasitelj, nosim vas božanskim slovima zapisane u svom Srcu. Moje se Srce iscrplo za vas, da svi postanete djeca moga Oca. Ono je otvoreno da bi vi mogli u njemu boraviti, da vas štiti, da vam daje olakšanje. Neka bude hvaljen Presveti Sakrament, preveliko je to otajstvo. Kršćani, iskažimo svetu zahvalnost, uzvratimo svi ljubavlju na ljubav, naš Bog to zaslužuje. Vode naše nepravde ne mogu iscrpiti, ni ograničiti njegovu dobrotu. Ali koje li nesreće, u prokletstvo idu grešnici koji ne ljube našeg blagog Spasitelja. Neka bude hvaljen Presveti Sakrament, od sada pa zauvijek. Kažimo blago i nježno: O presveto Srce zapali nas božanskom vatrom. Evo naših srdaca, neka sagore u plamenu i pokraj tvojih oltara postanu ugodna hostija da dan i noć pjevaju slatku pjesmu ljubavi. Neka bude hvaljen Presveti Sakrament, samo Ti si naš život. Amen.

Petkom: Poslušajte moj pravedan plač, vi koji ljubite mog Spasitelja, bez straha ću vam iznijeti osjećaje moga srca: Zaboravlja se i napušta Isus u Presvetom Sakramentu, uzdišući govorim pred njim se skoro nitko ne klanja. Kuće velikaša su prepune naroda koji im ne olakšavaju njihove muke i tako gube vrijeme, a crkve su napuštene, osobe se u njima dosađuju, sat vremena im izgleda kao godina dana. Plačite, plačite moje oči. Vidite Kralja

slave napuštena na našim oltarima i zaboravljena od većine smrtnika. Čudno da je prezren Onaj koji očarava anđele svojim božanskim sjajem. Tecite, tecite moje suze.

Često je Isus mio, u siromaštvu boravi, crkve izgledaju kao neuređene štalice bez ukrasa, dok velikaši svijeta imaju sve uređeno, ništa im ne nedostaje, sve je kod njih u sjaju. Velika je tišina, u kraljevskim odajama, poštuje se njihova prisutnost, njihove riječi su zakon, dok se može vidjeti čovjeka opaka bez poštovanja pred svojim Bogom kako nečedno obeščašćuje njegovo sveto mjesto. Najbolji od svih učitelja, nakon što si sve dao, tisuće i tisuće duša te podmuklo izdaju, izruguju i obesčašćuju. Primaju te u odaje svoga srca u kojim je već đavao po grijehu, te tako tvoje Srce stalno trpi gorku muku. Vidjelo se krivovjernike kako ruše posvećena mjesta i kako usprkos katolika gaze svete hostije nogama. Evo, kako čovjek vrijeđa svog ljubeznog dobročinitelja. Drhtim dok o tome mislim, srce mi se para.

Kako se može ostati bezosjećajan na te prezire i svetogrđa. Ne, nije to moguće, oplakujmo uvrede nanesene blagom Isusu. Umjesto tolikih hladnih kršćana pohodimo ga često. Njegovo srce nas na tom potiče, želi nas ispuniti dobrima. Da bi dali zadovoljštinu za te uvrede, ljubimo ga velikom ljubavlju, častimo ga tisućama časti, drugujmo s njim, dostojno častimo njegovo prezreno Srce, jer to ljubljeno Srce se potpuno za nas dalo.

Kraljaj posvuda, moćni učitelju u Presvetom Sakramentu. Veliki Bože nije li vrijeme da učiniš da te svi upoznaju? Zaustavi one koji te napuštaju, preziru i smiluj se našim raskajanim srcima. Sva su naša dobra tvoja jer smo ih od tebe primili. Neka tvoje uvrede budu naše, neka na nas padnu da zadovoljimo za te grijeha žrtvom do nogu tvojih svetih oltara.

Subotom: Isuse ne možeš ostaviti Mariju, toliko je jaka ljubav koja vas veže, zbog toga si malo prije svoje smrti ustanovio Euharistiju, da bi nakon svoga Uzašašća odviše na zemlji bio njena utjeha. Toliko si se naslađivao u njenom prečistom krilu tijekom devet mjeseci, da si ponovno htio više puta u njoj otpočiniti u tišini. Ti se u njenom Srcu kao na oltaru prikazuješ Nebeskom Ocu. Izgnan iz srca grešnih ljudi, Isuse dolaziš u njeno Sveto Srce i primaš u njemu savršenu čast, jer njeno Srce Ti pjeva slatku uzvišenu pjesmu hvale i salve koju samo ono može otpjevati kako tebi dolikuje. Isuse Ti se ugodno odmaraš na ležaljki njene čistoće, kušaj neizrecivu radost u plamenu njene ljubavi, ali iznad svega njena poniznost te privlači da siđeš u Nju i očarava tvoje veličanstvo.

Isus pun zahvalnosti činiš Mariju dionicom sveg svojega blaga, hraniš je svojim tijelom koje je ona u djetinjstvu othranila mlijekom iz svojih prečistih prsju. A za uzvrat Ti je hraniš svojom božanskom krvlju. Koju li radost i milinu je ona doživljavala u slatkim trenucima kad je nježno primala svog ljubljenog Sina. Tada je njeno sveto Srce klikalo zbog radosti u Isusu svome Spasitelju. Njeno presveto Srce je plamen, gorući grm koji izgara i koje samo u svom Bogu pronalazi sebe, svoje boravište i život. Gori a ne izgara jer se nikad ne može previše ljubiti. Ljubav u tom velikom otajstvu izgleda kao da njihova srca spaja te postaju jedno. Među njim sve postaje zajedničko, jer Sin je potpuno u svojoj Majci, a u Mariji se nazire samo njen ljubljeno Srce Isus. Tada Ona svojom molitvom zadobiva milosrđe siromašnim grešnicima. On je njen Sin, Ona je njegova Majka. Njeno Presveto Srce i prečisto krilo razoružaju Isusa.

O kršćani, vjerna Djevica svojim pričestima nam pokazuje svetu pripremu i stav kako savršeno ispuniti našu dužnost prema Isusu u presvetom Sakramentu. Nasljedujmo taj savršeni model. Od tebe Djevice Marijo nam je proizašlo njegovo Tijelo i Krv koji nas uzdižu do tih visina da nam i anđeli zavide. Budi uvijek i svuda blagoslovljena što nam dade tako dragocjeni dar.

Majko divna, zasadi u naša srca sve svoje kreposti da bi slatki Isus u njima rado boravio. Zapali svoju ljubav u nama da bi s tobom ljubili tvoga Sina. O Isuse tvoja sveta Majka je naša savršena nadopuna. Siđi žurno u nas i sjedini nas s Ocem, ili radije dođi u njeno Srce koje će nadoknaditi našu premalu ljubav. Amen.

Euharistiskom Isus za snagu duše i ljubav prema njemu

sv. Franjo Saleški

O moj Isuse, dolaziš po pričesti u moju dušu Ti koji si istinski život, daj da umrem svijetu i živim samo za tebe. Moj Otkupitelju plamenom svoje ljubavi razori u meni sve što nije po tvojoj volji i daj mi želju da uvijek živim po tvojoj volji. Udijeli mi pravu poniznost koja će ljubiti poniženje i vlastito umiranje, oslobodi me svake želje za pojavnošću. Daj mi duh mrtvljenja da sebi uskratim sve ono što ne vodi tvojoj ljubavi i prihvatim ono što je odbojno sjetilima i sebeljublju. Udijeli mi potpuno predanje u tvoju svetu volju da prihvaćam u miru patnje, bolesti, gubitke, smrt dragih osoba, suhoće progone i sve što će mi doći iz tvoje ruke. Predajem ti samoga sebe, raspoložim samnom kako želiš. Daj mi milost da mogu uvijek obnoviti ovo moje predanje, pogotovu u trenutku moje smrti da ti tada mognem u ljubavi žrtvovati svoj život sjedinjujući se s tvojom žrtvom koju si prikazao Nebeskom Ocu.

Isuse moj daj mi svijetla da upoznam tvoju dobrotu, da uvidim kako je pravedno ljubiti te jer si umro za mene i zbog mene ostao u Presvetom Sakramentu. Molim te prosvijetli nevjernike koji te ne poznaju, krivovjernike koji su izvan Crkve i grešnike koji ne žive u tvojoj milosti. Isuse moj daj da te poznaju i uzljube. Preporučam ti još i sve duše iz čistilišta, olakšaj im muke i skрати vrijeme iščekivanja da te vide licem u lice. To te molim po tvojim zaslugama, zaslugama tvoje Majke i svih svetaca.

Bože moj upali me svega svojom ljubavlju, da samo tebe tražim i tvoju svetu volju, odagnaj iz moga srca sve što se tebi protivi. Daj da mogu istinski uvijek reći da samo tebe želim i ništa drugo. Isuse moj daj mi veliku ljubav i pobožnost prema tvojoj mucij, da držim uvijek pred očima tvoje patnje i tvoju smrt kako bi se u mom srcu još više ražarila ljubav prema tebi i kako bi rastao u želji da ti uzvratim za toliku tvoju ljubav. Udijeli mi veliku ljubav prema Presvetom oltarskom Sakramentu u kome se pokazala tvoja velika nježnost prema nama. Još te molim daj mi nježnu sinovsku ljubav prema tvojoj svetoj Majci, da je uvijek ljubim, da joj služim, da se utječem njenom zagovoru, da druge navodim da je časte, da imaju povjerenje u njenu zaštitu. Daj meni i svima uvijek veliko povjerenje u zasluge tvoje Muke i zagovor tvoje Majke.

Molim te daj mi milost svete smrti, da te prije nego umrem s velikom ljubavlju primim u svetoj Poputbini, da u zagrljaju s tobom, goreći iz ljubavi prema tebi s velikom željom da te vidim napustim ovaj svijet kako bih po prvi puta zagrljio tvoje noge kad te vidim u vječnosti. Amen.

Molitva Isusu u svetohraništu

sv. Terezija od Djeteta Isusa

O Bože, skriveni u zatvoru svetohraništa! S radošću dolazim k tebi svaku večer da ti zahvalim na milostima koje si mi udijelio i da te zamolim za oprostjenje za počinjene propuste tokom dana koji je prošao kao san. Isuse, kako bih rado bila sretna da sam bila u potpunosti vjerna! Nažalost, često sam uvečer žalosna jer osjećam da sam mogla bolje odgovoriti na tvoje milosti. Da sam bila više sjedinjena s tobom, ljubeznija prema sestrama, poniznija i umrtvenija, imala bi manje boli u susretu s Tobom na razmatranju. Ipak, o Bože moj, daleko od toga da se obeshrabrim radi svoje bijede, dolazim k tebi s pouzdanjem sjećajući se da «ne treba zdravim liječnik nego bolesnima» (Mt 9, 12). Stoga te molim da me izliječiš, da mi oprostiš, a ja ću se, Gospodine, sjetiti da duša kojoj si više oprostio, mora te ljubiti više od drugih (Lk 7, 47).

Prikazujem ti svaki kucaj srca kao čin ljubavi i naknade te ih sjedinjujem s tvojim beskrajnim zaslugama. Zaklinjem te, moj božanski Zaručniče, budi ti sam naknada moje duše, djeluj u meni i ne obaziri se na moja opiranja, jednom riječju, ne želim više imati drugu volju osim tvoje, i sutra, s pomoću tvoje milosti, započet ću nov život, čiji će trenutak biti čin ljubavi i odricanja. Pošto sam tako svake večeri dolazila pred tvoj oltar, konačno ću doći do

posljednje večeri svoga života: tada će za mene početi dan vječnosti bez zalaza, kad ću se odmoriti na tvome Božanskom Srcu od borbi ovoga progonstva! Amen!

Zaboravivši svoje progonstvo, na obalama babilonskim pjevat ćemo ti najljepše skladbe (Ps 136, 1-4). A pošto si ti prava i jedina domovina naših srdaca, naše se pjesme neće pjevati u tuđoj zemlji. Ljubljeno Lice Isusovo! Očekujući dan vječnosti kad ćemo promatrati tvoju beskrajnu slavu, jedina je naša želja da se svidimo tvojim božanskim očima, skrivajući i mi svoja lica kako nas na zemlji nitko ne bi mogao prepoznati. Tvoj zastrti pogled: eto našeg neba, o Isuse!

Poklon Isusu u svetoj hrani

sv. Terezije Margarete od Presvetog Srca Isusova

Isuse moj, vjerujem da si u presvetom Oltarskom Sakramentu. Ljubim Te svim srcem svojim, želim Te svom dušom svojom. Budući da Te ne mogu primiti u Presvetom Sakramentu, dođi barem duhovnim načinom u moje srce. Grlim te i zahvaljujem Ti kao da si već došao. Ne dopusti da se više ikad od Tebe rastavim. Samo Tebe želim ljubiti, samo se Tebi želim svidjeti. Isuse, Ljubavi moja, uzmi me svu i posjeduj me svu! O voljo Božja, Ti si ljubav moja! Ti si sva moja, a ja sam sva Tvoja. Ti si sav moj, a ja sam tvoja! Moj Isuse, zahvaljujem Ti što si me do sada čekao. Amen.

Želja za Euharistijom i sjedinjenjem s Crkvom po pričešću

sv. Katarina Sijenska

O uzvišeno i vječno Trojstvo, neprocjenjiva ljubavi. Ako me ti zoveš: kćeri, ja uzvraćam tebi: najviši i vječni Oče. I kako mi ti darivaš samoga sebe dok se pričešćujem tijelom i krvlju tvoga jedinorođenog Sina, dajući mi se potpuno kao Bog i čovjek, tako, neprocjenjiva ljubavi, ja te molim da me pričešćuješ mističnim tijelom svete Crkve i općim tijelom kršćanske religije, jer sam u vatri tvoje ljubavi spoznala kako hoćeš da mi duša uživa u ovoj hrani. Amen.

Molitva Euharistiskome Kralju

bl. Papa Ivan XXIII

Isuse, kralju naroda i vjekova, primi iskaze poklon i hvale kojima Ti mi, tvoja posinjena braća, prinosimo svoj smjerni dug. Ti si kruh živi, koji je s Neba sišao, koji daje život svijetu. Veliki svećeniče i žrtvo, Ti si se žrtvovao na križu, u krvavoj žrtvi zadovoljštine, vječnome Ocu za otkupljenje ljudskoga roda, a sad se žrtvuješ svakoga dana na našim oltarima preko ruku tvojih službenika, da uspostaviš u svakome srcu tvoje kraljevstvo istine i života, svetosti i milosti, pravde ljubavi i mira.

O kralju slave, neka dakle dođe tvoje kraljevstvo. Kraljuj sa svoga prijestolja milosti u srcima malene djece, da sačuvaju neokaljan bijeli ljljan krsne nevinosti. Kraljuj u srcima mladeži, da raste zdrava i čista, poslušna glasu onih koji tebe predstavljaju u obitelji, u školi, u Crkvi. Kraljuj na domaćem ognjištu, da roditelji i djeca žive složno u opsluživanju tvoga svetog zakona. Kraljuj u našoj domovini, da se svi građani, u redu i skladu društvenih staleža osjećaju sinovima jednog nebeskog Oca, pozvani da surađuju oko zajedničkog vremenitog dobra, sretni što pripadaju jedinstvenom mističnom Tijelu, kojemu je tvoj Sakrament ujedno simbol i nepresušni izvor. Kraljuj napokon, o Kralju kraljeva i Gospodaru gospodara, nad svim narodima zemlje, i prosvjetluj upravitelje pojedinih naroda da, nadahnjujući se na tvom primjeru gaje misli mira a ne žalosti.

Euharistiski Isuse, učini da Ti svi narodi slobodno služe, svjesni da služiti Bogu jest isto što i kraljevati. Tvoj Sakrament, o Isuse, neka bude svjetlost pametima. snaga voljama, privlačna snaga srcima. Neka bude potpora slabima, utjeha onima koji trpe, spasonosna poputbina onima koji trpe, zalog buduće slave. Amen.

Molitva za sveopći trijumf Euharistije

bl. kardinal Schuster

Preljubljeni moj Isuse, koji si od početka ljubio ljude, i ljubio si ih do kraja, Ti na svetim oltarima trajno obnavljaš na mističan način tvoju Pashu. Učini Gospodine da svi povjeruju u tvoj Sakrament ljubavi, da pohode tebe prisutna u Euharistiji kako bi dobivali nebesku hranu za vječni život. Neka tvoj stol Gospodine bude zalutalome svijetu prijestolje milosrđa s kojeg se širi duga mira. Neka tvoj oltar bude kao onaj koji je podigao Noa nakon općeg potopa, kao onaj koji vidje prorok Ezekijel s čije desne strane je izvirao veliki potok, isticao iz hrama i pretvarao pustinju u plodnu zemlju.

Kruše nebeski, kojega je posvetio Duh Sveti budi za nas otajstvena mana koja u sebi ima sve Rajske okuse. Kruše sveti koji si sabran iz bezbrojnih zrnaca pšenice skupljenih po poljima, saberi s četiri strane svijeta u tvoje kraljevstvo Katoličku Crkvu. Jaganjče Božji koji svojim žrtvovanim Tijelom hraniš vjernike, tvojom Krvlju zacrvenjuješ njihove usne kad piju iz tvoga kaleža, po milosti Presvetog Sakramenta oživi nas na zemlji kako bi jednog dana zaživjeli u tebi u Nebu. Amen.

Kako ti zahvaliti Isuse za čudesni dar Euharistije

sv. Luiza de Marillac

Koji je povod Gospodine za to čudesno i neshvatljivo djelo presvete Euharistije? Nije li ona plod zbog tvoje velike želje da se s nama sjediniš? Kako te slaviti i iskazati Ti moju zahvalnost za to čudesno iznašašće? Dođi, potpuno zagospodari u mom srcu i sjedini moju volju s tvojom. Želim brižno bdjeti u tvojoj svetoj prisutnosti i iskazati ti svu moju zahvalnost, Bože moj koji si sama ljubav. Amen.

Želja za sjedinjenjem s Isusom u Euharistiji

sv. Luiza de Marillac

Duše Sveti, ljubavi Oca i Sina dođi očisti i uresi moju dušu, da bi se dopala mome Spasitelju te da ga primim na njegovu slavu i moje spasenje. O Kruše anđeoski svim srcem te želim! Ne gledaj na moju nedostojnost koja me udaljuje od tebe, nego pogledaj na tvoju ljubav koja me je toliko puta privukla i pozvala da ti pristupim. Daruj mi se cio, molim te o Bože moj. Neka tvoje dragocjeno Tijelo, tvoja sveta duša, tvoje slavno Božanstvo kojim se klanjam u ovom Presvetom Sakramentu potpuno zaposjednu moju dušu. O slatki Isuse! O dobri Isuse!

Bože moj i sve moje, smiluj se svim dušama koje si otkupio svojom predragocjenom Krvlju. Duboko ih rani tvojom ljubavlju kako bi ti postale zahvalne za ljubav koja te je nagnala da se daruješ nama u Presvetom Sakramentu. Prikazujem Ti tvoju vječnu slavu i sve milosti koje si udijelio Djevici Mariji i svim svetima sa slavom i ljubavlju kojom te vječno hvale. Amen!

Isusu, kruhu vječnoga života

sv. Ivan Bosco

Isuse, moj Gospodine u jednostavnosti srca sa živom vjerom klanjam se tebi stvarno prisutnom u sakramentu presvete Euharistije. Ti si Isuse, kruh koji je s neba sišao, kruh koji nas podržava na putu života, Ti si izvor ljubavi koji se zna darovati sve do žrtve samoga sebe, Ti si залог vječnog života. Gospodine beskrajna je ljubav koja te je nagnala da ostaneš s nama u Presvetom Sakramentu kako bi nam se potpuno darovao.

Isuse udjeli mi milost da svaka moja sakramentalna pričesti bude čin velike ljubavi i vjere. O moj Spasitelju daj da sav izgubljen u tebi naučim umrijeti samome sebi kako bi se potpuno darovao mojoj braći. Gospodine udijeli mi još milost da sjedinjen s tobom živim

novim i božanskim životom, kako bih jednoga dana pristigao u Nebo gdje ću te gledati, ne više skrivena u sakramentu nego licem u lice i ljubiti te za svu vječnost. Amen.

Polet duše Isusu

sv. Toma Akvinski

O moj dobri Isuse, prisutan u Euharistiji, neka moja duša trajno tebi leti i neka moj život bude čin ljubavi. Pomozi mi shvatiti da svako djelo koje ne časti tebe je mrtvo, neka moja pobožnost ne bude iz navike nego trajni polet srca. Isuse, slasti mog života, udijeli mi milost da ostanem u poniznosti bez zahtijeva, u radosti bez rastresenosti, u žalosti bez obeshrabrenja, u strogosti bez osornosti. Udijeli mi milost da govorim bez pretvaranja, da se bojim bez očajavanja, da se nadam bez preuzetnosti, da živim čisto bez mrlja, da ispravljam druge bez bijesa, da ljubim bez izvanjskog pretvaranja, da odgajam bez mrmljanja. Amen!

Usta moja uzdižite

sv. Toma Akvinski

Usta moja uzdižite k preslavnome Tijelu glas, i krv dragu proslavite što je proli za sve nas čedo Majke plemenite ljudskog roda Kralj i Spas. Dan je svima smrtnicima, Djeva nam ga porodi, i on prođe sijuć tlima zrnje riječi Božjih, a na kraju vjericima divan spomen ostavi. Kad je braćom večerao Spas na gozbi posljednjoj, sav je zakon održao On u hrani vazmenoj, i ko hranu tad je dao sama sebe družbi svoj.

Gospod zbori i kruh biva svetim tijelom njegovim, likom vina krv se skiva, okom toga ne vidim, ali sama vjera živa kazuje bezazlenim. Divnoj dakle tajni ovoj, klanjajmo se smjerno mi, stari zakon žrtvi novoj nek se sada ukloni, vjera duši čovjekovoj nek spoznanje dopuni. Bogu Ocu, Bogu Sinu hvala s pjesmom radosnom, slavimo im veličinu častimo ih dušom svom. k Duhu Svetom nek se vinu glasi s dikom jednakom. Amen.

Klanjam ti se smjerno

sv. Toma Akvinski

Klanjam ti se smerjno, tajni Bože naš, što pod prilikama Ti se sakrivaš, srce ti se moje cijelo predaje jer dok promatra te svijest mu prestaje. Vid i opip, okus varaju se tu, al za čvrstu vjeru dosta je što čuh, vjerujem u svemu Kristu Bogu svom, istine nad ovom nema istinom. Samo Bog na križu bješe oku skrit, ovdje je i čovjek tajnom obaviti, vjerujem u oba, oba priznajem s razbojnikom isto skrušen vapijem. Rana kao Toma ja ti ne vidim, ipak Bogom svojim priznam te s njim, daj da vjera moja uvijek življe sja, da se ufam u te da te ljubim ja.

Uspomeno smrti Spasa premilog, živi Kruše, što si život puka svog, daj da sved od tebe i moj živi duh, dokraj žića budi najslađi mu kruh. Pelikane nježni, Spasitelju moj, blatna me u Krvi peri Presvetoj. I kap njena može svijet da spasi cijel da bez ljage bude posve čist i bijel. Isuse kog sad mi krije veo taj, žarku želju molim, ti mi uslišaj, daj da otkrito ti lice ugledam i u slavi tvojoj blažen uživam. Amen.

Hvali Sion Spasitelja

sv. Toma Akvinski

Hvali Sion Spasitelja, Vođu svog i učitelja pjesmama i popijevkom. Uzdižući ga iznad svega, nećeš preveć hvaliti njega niti kojom pohvalom. Slava evo velika je: Živi kruh što život daje, častiti nam je ovaj dan. Kruh što bi kod svetog stola među dvanaest apostola podijeljen je i blagovan. Pojmo punom jasnom riječi, neka milo klikće ječi srdaca nam skladan glas. Blagdan slavni svetkujemo, ustanovu spominjemo, gozbe što je dade Spas. Novog kralja stol je ovo, na njem evo Janje novo, starom vazmu dođe kraj.

Nesta slika toga trena, ispred zbilje minu sjena, tminu progna sunčan sjaj. Što sam stvori ono večer, Krist to isto tvorit reče do vijeka na spomen svoj. Poučeni kako treba, prinosimo dare neba u žrtvi spasonosnoj. Nauke nam svete glase: kruh u Tijelo pretvra se, vino u Krv Gospodnju. Ne shvaćamo, ne gledamo, al po jakoj vjeri znamo što van reda biva tu. U dva lika tu se taje, silne stvri kojim je tek vanjšina razlikom.

Tijelo hrana, krv je piće, Kristovo je ipak biće sve pod svakom prilikom. Kad god primaš nije dio, nije kriška nego cio, ljudima se predaje. Jeo jedan, jelo trista svaki prima svega Krista, nit ga jelom nestaje. Dobar, opak blaguju ga, kob je ipak svakom druga, život ili smrtni mrak. Smrt je zlima, dobrim žiće, gledaj isti kruh i piće, a plod tako nejednak. Kad je tajna razlomljena, znaj da čest joj odijeljena ko cjelina vrijedi njena jer u svakom sav je dar.

Nit se mijenja što pri tome, stas il stanje sakritome, prilike se samo lome ne trga se sama stvar. Anđeoske eto hrane, putnici se njome hrane, to je kruh za odabrane, ne daje se svijetu zlom. Davno mu je spominjanje, Izakovo žrtvovanje, Izraelskog Vazma janje, mana hrana pustinjom. Dobar Pastir, pravo jelo, smiluj nam se Janje bijelo, daj nam hranu svoje tijelo, brani, vodi stado cijelo k strani žića blaženog. Silni Bože, što nam jesti na zemaljskoj daješ cesti, daj nam gore s tobom sjesti, među svece ti nas smjesti u Nebu kod stola svog. Amen.

Isus za ljubav u Presvetom Sakramentu

sv. Alfonz Marije Liguori

Moj Gospodine Isuse Kriste, koji toliko ljubiš ljude i ostaješ dan i noć pun ljubavi i nježnosti u Presvetom Sakramentu čekajući, ljubeći i prihvaćajući sve koji dolaze da te pohode. Ja vjerujem da si prisutan u Euharistiji. klanjam Ti se iz dubine moga ništavila, zahvaljujem ti za milosti koje si mi udijelio, posebno jer si ušao u moju dušu, dao mi za odvjeticu tvoju Presvetu Majku Mariju i pozvao me u ovu Crkvu. Danas želim častiti tvoje Srce toliko zaljubljeno u stvorenja i zahvaliti ti za veliki dar Euharistije, kao naknadu za sve uvrede koje Ti nanose tvoji neprijatelji u ovom Sakramentu, a na kraju kao zadnji razlog mog pozdrava, ovim pohodom želim Ti se klanjati na svim mjestima na zemlji gdje si prisutan pod prilikama Svetoga Kruha, pogotovu gdje si najviše zapušten i sam.

Isuse moj, ljubim Te svim srcem i kajem se što sam toliko puta u prošlosti uvrijedio tvoju beskrajnu dobrotu. Obećajem s tvojom milošću da te više neću vrijeđati, i sada bijedan kakav jesam, potpuno se Tebi posvećujem. Odričem se svoje volje i tebi je predajem, posvećujem Ti sve ljubavi, želje i sve što posjedujem. Od danas čini samnom i svim stvarima koje mi pripadaju sve što želiš, Molim Te samo mi udijeli tvoju svetu ljubav, ustrajnost do kraja i savršenu poslušnost tvojoj volji. Preporučujem ti duše iz čistilišta, pogotovu one koje su bile više pobožne Presvetom Sakramentu i tvojoj Svetoj Majci. Preporučam Ti jadne grešnike, i na kraju ljubljeni moj Spasitelju, sjedini sve moje želje sa željama tvoga ljubljenoga Srca te ih tako sjedinjene prikaži vječnom Ocu kojega molim u tvoje ime da ih prihvati i usliša. Amen.

O Isuse iz ljubav prema meni si ostao u svetohraništu

sv. Alfonz Marije Liguori

Isus Kriste u Presvetom Sakramentu o kako su s pravom sveci u tebi imali svoje blago, svoje srce i svoju ljubav. Preljubljeni moj Isuse, iz ljubavi prema meni Ti ostaješ dan i noć zatvoren u svetohraništu. Molim te zaposjedni tako moje srce da samo na tebe misli, tebe ljubi, traži i nada se tebi. Udijeli mi ovu milost. O moj Spasitelju koji si postao Sakramentom, o božanski zaručnice naših duša, kako je lijepo i ljupko iznašašće tvoje ljubavi da bi te duše ljubile. O vječni Bože nije ti bilo dosta da postaneš čovjekom, niti da umreš za nas, nego si nam još htio dati ovaj neizrecivi Sakrament za jelo kao zalog Raja. Htio si doći k nama kao djetesce u štali, kao zanatlija u svojoj radnji, umrijeti kao zločinac na križu, a na kraju ostati kao kruh s oltara...Kaži mi što si mogao još iznaći, pa da te ljudi ljube?

O beskrajno dostojna Ljubavi, kad ću početi uistinu odgovarati čudesnim iznašašćima tvoje ljubavi? Gospodine želim živjeti samo zato da te ljubim. Čemu mi služi život ako ga cijelog ne založim u ljubavi za tebe, slatki moj Otkupitelju, koji si predao cijeli svoj život za mene? I što bih mogao ljubiti ako ne ljubim tebe koji si beskrajna ljepota, sama slast, sva dobrota i ljubav? Neka moja duša živi samo zato da te ljubi! Neka se moje srce rastopi i istroši iz ljubavi samo pri pomisli na tvoju ljubav. Neka na samu pomisao na jaslice, Križ i Euharistiju upali se željom da čini velike stvari za tebe koji si učinio tolike divne stvari iz ljubavi prema meni. Amen.

Uzdizanje duše u ljubavi Isuse Kristu u Presvetom Sakramentu

sv. Alfonz Marija Liguori

Uvodna napomena: Slijedi 26 molitava sv. Alfonza Euharistiskom Isus. One su plod svetačke ljubavi prema Euharistiji. Kao poticaj za molitvu svetac je uzimao biblijske tekstove tako da svaka molitva počima jednim svetopisamskim tekstom koji je istovremeno i naslov molitve.

1. Izidite, kćeri sionske, i vidite kralja Salomona pod dijademom kojim ga mati ovjenčala na dan njegove svadbe (Pj 3,11). O kćeri milosti, duše koje ljubite Boga, izidite iz zemaljskih tama i promatrajte vašeg kralja Isusa, okrunjena trnovom krunom, krunom prezira i boli kojim ga okruni njegova sinagoga na dan njegove svadbe, to jest smrti, po kojoj se s križa zaruči s dušama. Ponovno izidite da ga vidite puna ljubavi i milosrđa sad kad dolazi sjediniti se s vama u Presvetom Sakramentu ljubavi.

Ljubljeni moj Isuse, koliko te, dakle, koštalo moći doći i sjediniti se s dušama u ovom blagom Sakramentu. Morao si prije pretrpjeti tako gorku i sramotnu smrt. Dođi, dođi brzo i sjedini se s mojom dušom. Nekada je ona bila tvoja neprijateljica zbog grijeha, ali ti je sada želiš za zaručnicu po svojoj milosti. Dođi Isuse moj zaručniče, ne želim te više izdati, želim Ti biti uvijek vjeran. Kao ljubezna zaručnica, želim samo tebi ugađati. Želim te bezrezervno ljubiti, želim biti sav tvoj, sav, sav, sav tvoj.

2. Dragi mi je moj stručak smirne što mi na grudima počiva (Pj 1,14). Iz stručka smirne nakon što me je narušena kora kao suze izlazi ljekovita tekućina. Naš Gospodin u svojoj Muci je htio prije svoje smrti da iz njegovih rana s tolikom patnjom isteče njegova božanska krv, da bi je svu dao za nas i naše spasenje u ovoj hrani života. Dođi moj struče smirne, moj zaljubljeni Isuse zbog tebe trpim i tebe oplakujem kad te promatram izranjena na Križu, ali kad te primim u ovom preslatkom Sakramentu postajem blag i ljubezan.

Dođi u moju dušu, nasiti me svojom ljubavlju, odmori me. Koliko slasti osjećam u mom duhu kada pomislim da sam primio u sebe mog Spasitelja koji je da bi me spasio htio iskrvariti i umrijeti na Križu za mene. Počivaj na mojim grudima. Nikad te više moj Gospodien neću odbaciti, nikada više nećeš morati otići od mene. Želim te uvijek ljubiti, biti uvijek sjedinjen s tobom. Biti ću zauvijek Isusov, Isus će zauvijek biti moj, zauvijek, zauvijek, počivaj na mojim grudima.

3. Dok se kralj odmara na svojim ležajima nard moj miriše (Pj 1,12). Kada Isus dođe boraviti u duši po svetoj pričesti, oh kako duša sa svjetlom koje donosi ovaj Kralj vidi i spoznaje svoju malenost. Slično stabljici narda koja je najniža među drugim biljkama, duša ispovijeda svoju najveću neznatnost među svim stvorenjima, te tako ponižena kako ugodnim mirisom miriše svome ljubljenome Kralju koje je poziva da se uvijek sve više s njim sjedini.

Dušo moja ako želiš da se u tebi Isus odmara promatraj svoju malenost. Tko si? Što zaslužuješ? Ponizi se koliko više možeš, odbacujući svako precjenjivanje sebe koje udaljava Isusa od tebe i sprječava ga da dođe i počine u tebi. Dođi ljubljeni moj Otkupitelju, dođi k meni, tvojim božanskim svijetlom daj da upoznam svoju malenost, bijedu i ništavilo kako bi ti mogao rado počiniti u meni i nikad se više ne odijeliti od mene.

4. *Pravednim mislima mislite o Gospodinu* (Mud 1,1). Dušo moja zašto si tako postidna i malodušna pred tolikim dobrom i beskrajnom ljubavlju tvoga Gospodina? Kad si postala dostojna primiti u sebe Isusa, neka se tvoji osjećaji usklade u povjerenju s tolikim Božjim dobrom koji ti daruje samoga sebe. Istina je da su strašni njegovi sudovi, ali oni su strašni za ohole i tvrdokorne, a za ponizne i raskajane koji ga žele ljubiti i služiti mu njegovi sudovi su milosrđe i ljubav koji izlaze iz srca puna samilosti i ljubavi.

Oni su takvi da je David promatrajući Božje sudove obilovao nadom. *Uzdam se u riječ tvoju* (Ps 119,42). On se tim sudovima radovao i tješio: *Sjećam se Gospodine davnih tvojih sudova i to me tješi* (Ps 119,52). Ovaj veliki Bog je odveć pažljiv i previše ljubi onoga tko ga traži s ljubavlju. *Dobar je Gospodin onome koji se u nj uzda, duši koja ga traži* (Tuž 3,25). O koliko je Gospodin dobar s onima koji nastoje suobličiti svoju volju njegovoj božanskoj volji. *Kako je dobar Bog čestitima, onima koji su čestita srca* (Ps 73,1). Moj Gospodine, ljubavi moja, nado moja, sve moje, želim te, želim samo tebe ljubiti, tebi se dopasti i činiti tvoju volju. Daj da te pronađem, da bušeš zadovoljan samnom, da te nikada ne ostavim. Amen. Amen.

5. *Dragi moj pokuca. Otvori mi sestro moja, prijateljice moja, golubice moja, savršena moja* (Pj 5,2). Evo riječi koje Isus u Presvetom Sakramentu govori duši koja ga ljubi i želi. Otvori mi kaže, dušo tvoje srce i ući ću priviti te sebi te ćeš ti sjedinjena samnom po sličnosti meni postati moja sestra, po zajedništvu dobara moja prijateljica, po jednostavnosti koju ću ti dati moja golubica, po daru čistoće koju ću ti udijeliti bezgrešna.

I dalje govori. Otvori jer *glava mi je puna rose a kosa noćnih kapi* (Pj 5,3). Kao da kaže: Promisli moja ljubljena, čekao sam cijelu noć tvog neurednog života koju si živjela u tami i zabludi. Evo umjesto da dođem s bičevima kazniti te dolazim u ovom Sakramentu s kosom punom nebeske rose kako bih ugasio u tebi plamenove nečiste ljubavi prema stvorenjima i upalio blaženo u tebi plamen moje svete ljubavi. Dođi, dakle ljubljeni moj Isuse, učini u meni što želiš. Odričem se svake navezanosti da bih bio sav tvoj i sjedinio se sa tvojom svetom voljom.

6. *Neka dragi moj dođe u vrt svoj, neka jede najbolje plodove u njemu* (Pj 4,16). Kornelije kaže da poziv koji duša koja se želi pričestiti upućuje Isusu je ovaj: Dođi, ljubljeni moj, u moje siromašno srce, koje u prijašnjem nesretnom vremenu nije bilo tvoje, ali sada po tvojoj milosti je ponovno postalo tvoje. Dođi i kušaj u meni one kreposti koje mi ti sam donosiš tvojim dolaskom. Gospodine barem zbog tvoje časti i uzvišenosti očisti moju dušu, uresi je, upali je svojom ljubavlju, uljepšaj je u tvojim očima da bi postala tvoje dostojno boravište.

7. *Nadojite se i nasitite na dojčkama utjehe njegove* (Iz 66,11). Sa svetoga oltara Isus točno ovaj slatki poziv upućuje dušama. Dođite, kaže im, nasitite se mojim božanskim mlijekom koje vam darujem u ovom Sakramentu dajući vam piti moju krv. Koji to pastir ikada, kaže sv. Ivan Krizostom, svojom krvlju napaja svoje ovce? Čak i majke daju dojiljama da hrane njihovu djecu. Ali ti božanski Pastiru, zaljubljen u duše, želiš ih hraniti svojom krvlju. Imala je pravo sv. Katarina Sijenska kad je s žudnjom pristupala pričesti kako bi se napojila ovim božanskim mlijekom, kao dijete koje požudno želi sisati mlijeko na grudima svoje majke. Imala je pravo sveta Zaručnica kazati svome ljubljenome: *Ljubav je tvoja slada od vina* (Pj 1,1), govoreći da je više cijenila mlijeko ovog Sakramenta, kako to objašnjavaju tumači sv. Pisma, nego sve zemaljske slasti koje su prolazne i isprazne kao što je prolazna i isprazna slast i radost vina.

O ljubljeni moj Isuse, kad već hoćeš danas me napojiti tvojom krvlju u svetoj pričesti, pravedeno je da se rado odrekнем svih slasti koje mogu dobiti na zemlji. Svih njih se odričem. Odlučujem i biram radije trpjeti svako zlo sjedinjen s tobom nego li uživati sva zemaljska dobra daleko od tebe. Dosta mi je radost tebi udovoljiti koji zaslužuješ našu pažnju po svaku cijenu. Molim te daj mi samo tvoju milost i ljubav. To mi dosta mi da budem

zadovoljan. Daj mi samo ljubav prema tebi i tvoju milost – govorim ti sa sv. Ignacijem Lojolskim – i dovoljno sam bogat.

8. *Jedite prijatelji opijte se mili moji* (Pj 5,1). Prijatelji, to jest početnici, koji su tek počeli uživati božansko prijateljstvo, primajući svetu pričest hrane se tijelom Isusa Krista, ali s naporom. Napredni primaju Isusa s manje napora. A mili označuju savršene opojene svetom ljubavlju i koji žive skoro izvan svijeta te zaboravljaju na sve, zaboravljaju također i same sebe, jedino se brinu da ljube i udovolje njihovome Bogu. Ljubljeni moj Isuse, još nisam savršen, ali me ti možeš učiniti savršenim. Nisam tvoj mili zbog mojih pogrešaka jer sam bio nezahvalan i nevjeran, ali Ti možeš učiniti da ja to postanem napijajući me na izvorima tvoje ljubavi.

Dođi kraljevstvo tvoje. Dođi dragi moj Gospodine, posjeduj cijelu moju dušu. Potvrdi u meni tvoje kraljevstvo, samo ti u meni vladaj, samo tvoja ljubav neka zapovijeda a ja ću samo nju slušati. Opij me, opij me tobom, daj da zaboravim na stvorenja, na sebe, svoje interese, na sve, da ne ljubim nego samo tebe, Bože moj, blago moje, dobro moje i sve moje. Samo za tobom uzdišem, samo tebe tražim, samo na tebe mislim, da se samo tebi dopadnem. Molim te učini to po zaslugama tvoje muke. To te molim i tomu se nadam.

9. *Okrijepite me kolačima, osvježite jabukama jer sam bolna od ljubavi* (Pj 2,5). Duša trpi od ljubavi kad zaboravi ne sebe i svoje stvari, traži i misli kako udovoljiti svojim ljubljenim čežnjama i svetim željama koje su cvijetovi, i svetim djelima koja su plodovi božanske ljubavi. O Bože moj u Presvetom Sakramentu, kad već želiš da budem sav tvoj, učini ono što ti želiš. Daj da zaboravim na sve što ne pripada tvojoj ljubavi. Povećaj sve više moju želju da budem po tvojoj volji, i daj da ovi cvjetovi ne budu samo cvjetovi nego, neka postanu plodovi, da učinim i pretrpim nešto za tebe koji si toliko učinio i previše pretrpio za mene. O Bože, o Bože moje duše, daj da te ljubim, uistinu ljubim, ne samo riječima nego i djelima prije nego li dođe trenutak moje smrti.

10. *Dragi je moj bijel i rumen, ističe se među tisućama* (Pj 5,10). Naš ljubljeni Isus je bijel zbog svoje čistoće, rumenkast zbog plamena svoje ljubavi. Moj žrtvovani Jaganjče koji goriš ljubavlju za mene, kad ćeš me učiniti sebi sličnim? Kada ću goriti ljubavlju za tebe kao što ti goriš za mene? Odričem se svih ljubavi i biram samo tvoju ljubeznu ljubav Bože moj i sve moje. Odlazite od mene stvorenja, što želite od mene? Odlazite neka vas ljubi onaj tko vas traži. Ja želim samo mog Boga i samo za Boga čuvam sve moje osjećaje i cijelo moje srce.

11. *Očitovala se dobrota Boga našeg spasitelja i njegova ljubav prema ljudima* (Tit 3,4). Sv. Pavao kaže da Bog kad je postao čovjekom je dao svijetu na znanje do koje mjere je velika njegova dobrohotnost prema nama. Ali ostajući u Presvetom Sakramentu pokazuje nam dokle seže nježnost njegove ljubavi prema dušama. Sv. Augustin kaže ne izgleda kao ludost Isusova riječ upućena nama, koju je kazao one blažene noći: *Uzmite i jedite ovo je moje tijelo* (Mt 26,25). Ljudi, reče On, da biste shvatili koliko vas ljubim želim da pristupite i blagujete moje tijelo. O sveta vjero! Tko bi ikada mogao toliko tražiti? Tko bi to mogao ikada pomisliti da Isus nije prvi na to mislio? Neki Isusovi učenici, kad su to čuli iz njegovih usta, to jest da je htio dati njima svoje tijelo za jelo, rekoše da to bijaše odveć tvrda riječ i da nisu joj mogli povjerovati niti je čuti. *Tvrd je ovo govor! Tko ga može slušati?* (Iv 6,60). I nisu ga više slijedili jer mu nisu htjeli vjerovati, pa ipak vjera nas tako uči.

Isus nakon svega što je učinio za nas ne traži drugo nego da ga ljubimo kao što je to Gospodin nekad tražio od svoga naroda. *Izraele što od tebe traži Jahve, Bog tvoj? Da ga ljubiš i da služiš Jahvi, bogu svome svim srcem* (Pz 10,12). O preljubljeni moj Isuse, što ti ne daješ i obećavaš onome tko te ljubi? Obećavaš mu svoju ljubav. *Ja ljubim one koji mene ljube* (Izr 8,17) Obećavaš svoj zagrljaj i onomu koji ti je leđa okrenuo. *Vratite se k meni i ja ću se vratiti k vama* (Zh 1,3). Obećavaš da će doći s Ocem i Duhom Svetim i nastanit ćeš se zauvijek u njegovoj duši. *Ako me tko ljubi, držat će moju riječ, i moj će ga Otac ljubiti, k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti* (Iv 14,23). I što si više mogao obećati i dati da bi potakao ljude da te uzljube? Preljubljeni moj Gospodine, shvaćam. Ti želiš da te ja ljubim, da

te ljubim svim srcem, ako te nisam ljubio, ti me nauči ljubiti te, ti učini da te uzljubim, da te puno ljubim. Učini ono što zapovijedaš i zapovijedaj što želiš.

12. *Ne gledajte što sam garava to me sunce opalilo* (Pj 1,6). Snaga mojih strasti – govorila je sveta zaručnica – a trebam i ja to reći, moj ljubljeni Isuse – me izobličila i potamnila. *Crna sam ali sam lijepa* (Pj 1,5). Ako sam crna zbog mojih djela, lijepa sam po tvojim zaslugama, ljubljeni moj Otkupitelju. Crna sam bila kad sam bila sama i daleko od tebe, ali sad kad sam sjedinjena s tobom tvoja milost, tvoja ljepota su me učinili lijepom. Da moj Gospodine, tomu se nadam. Budi uvijek blagoslovljen. Ne dopusti da te više izgubim i vratim se na staru ružnoću. Ljubim te beskrajna ljepoto želim da i moja duša bude lijepa da se dopadne tvojim božanskim očima te da je uvijek možeš ljubiti.

13. *Povuci me za sobom trčimo* (Pj 1,4). Ljubljeni moj Isuse budući da ja nisam mogao uspeti se tebi za ovoga života, ti si htio sići k meni, da se sjediniš samnom u ovom Sakramentu ljubavi. Privuci me Gospodine sebi. Ne želim te privući sebi, tražeći svoje zadovoljstvo, nego želim da me ti svojim slatkim privlačnostima privučeš sebi, da tako ne želim i ne činim ništa osim tvoje svete volje. Pravo je da sve moje sklonosti ustupe mjesto tvojim svetim odredbama. Sjedini me sa sobom, da tako sjedinjen i slobodan od zemaljskih ljubavi skupa s tobom trčim putem svetih kreposti, da tako u ovom i drugom životu otpočinem samo u tvojoj svetoj volji.

14. *Uveo me u odaje vina i pokrio me zastavom ljubavi* (Pj 2,4). U ovim odajama vina sv. Bonaventura vidi svetu pričest koja dušu kad se pričesti sjedinjuje s božanskim Kraljem i daje joj kušati vino ljubavi koje odagnaje želju za stvorenjima, ulijeva cjelovito urednu ljubav, to jest poštenu prema sebi, velikodušnu prema bližnjemu, najveću prema Bogu ljubeći ga više od svega jer On to zaslužuje.

O Isuse moj Kralju, jedini Gospodaru moga srca, ti si me uveo u ovu blaženu odaju tvoje ljubavi, to jest u samoga sebe sjedinjujući me sa sobom po Sakramentu ljubavi. Da, moj Gospodine osjećam da se mijenja mojem srce. Osjećam svetu želju koja mi daje mir, odbojnost prema nečistim ljubavima i užije čistu ljubav prema tebi Bože moj. Isuse moj kad si me već uveo u ovu lijepu odaju, ne dopusti da iz nje više iziđem. Kad si se već sjedinio samnom ne ostavi me više nikada. Odvoji me od navezanosti na stvorenja. Sjedinjuj me sve više s tobom na ovoj zemlji, da se jednog dana savršeno sjedinim s tobom u Nebu, gdje ću te ljubiti svim svojim snagama neposredno, savršeno i zauvijek.

15. *Dragi je moj sišao u svoj vrt k lijehama mirisnog bilja da bere ljiljane* (Pj 6,2). Slatki moj Spasitelju kad već silaziš s Neba kako bi došao u moju dušu, daj da po tvojoj milosti ona postane tvoj vrt da možemo u njoj ubrati ljiljane i druge tebi drage plodove. Oprosti mi ako sam te povrijedio. Primi me ako sam te ostavio sad kad raskajan ti se vraćam. Daruj mi onu čistoću koju od mene toliko očekuješ. daj mi snage da učinim ono što ti od mene tražiš. Udjeli mi tvoju istinsku ljubav da se tako u meni obraduješ. Žrtvujem i prikazujem ti sve svoje sklonosti i želim samo ono što ti hoćeš.

16. *Govor mu je sladak i sav je od ljupkosti* (Pj 5,16). Isus duše, koje ga ljube kao zaručnika, potiče da samo njega žele, bilo da ih bičuje, bilo da ih tješi, bilo da im dopusti osjettiti njegovu blizinu, bilo odsutnost, jer sve On čini iz ljubavi i da bi bio ljubljen. Isuse, čini samnom što želiš, uvijek ću te ljubiti, bilo da sam u utjesi ili progonima, znam da mi sve dolazi iz tvoga ljubeznoga Srca i da je sve za moje veće dobro.

Moje je srce sigurno Bože, sigurno je srce moje (Ps 108,2). Moja volja je spremna prihvatiti sve što ti odrediš. *Blagoslivljati ću Gospodina u svako doba* (Ps 33,2). U svako doba, bilo meni sklono ili nesklono, uvijek te želim blagoslivljati i ljubiti moj Stvoritelju. Ne tražim, niti zaslužujem utjehe, ja koji sam ti tolike gorčine priuštio mojim grijesima, tražim samo tvoju volju, samo da Ti budeš zadovoljan, ja prihvaćam svaku muku. Isuse moj, Isuse moj, daleko ili blizu, uvije ću te željeti, uvijek tražiti, bilo da me tješiš ili prekoravaš, uvijek te želim ljubiti, uvijek zahvaljivati tebi.

17. *Tko je ta što dolazi iz pustinje naslonjena na dragoga svoga?* (Pj 8,5). Koje su to duše koje žive na zemlji a cijene je kao da je ona pustinja? To su one koje su odvojile srce od vidljivog svijeta i žive samo u Bogu, kao da drugo ne postoji osim Boga, samo njega ljube, samo njemu žele biti po volji i na taj način žive skoro izvan zemlje, iznad koje se uzdižu, kušajući slasti koje imaju samo oni samo Boga žele i koje stavljaju u Boga svu svoju nadu.

Koje su te sretne duše, ako ne one koje se često u čistoj ljubavi sjedinjuju s Isusom u pričesti? Da Gospodine i ja želim biti taj po tvojoj milosti, odvojen od svega i sav tvoj. Svijet će od sada za mene biti pustinja, izbjegavati ću navezanost na bilo koje stvorenje, samo ću na tebe misliti, kao da ne postoji drugo do li ja i ti. Samo u tebe stavljam sve moje pouzdanje, svu moju ljubav Bože moj ljubljeni, nado moja, ljubavi moja, sve moje.

18. *Ako bude poput zida, sagraditi ćemo na njemu krunište od srebra, ako bude poput vrata utvrdit ćemo ih cedrovim daskama* (Pj 8,9). Upravo to čini Isus, kad dođe u dušu po svetoj pričesti. Vidi da je ona odveć slab zid za oduprijeti se napadajima pakla, pa je po snazi Presvetog Sakramenta jača obranom srebra, to jest svojim božanskim svjetlom. Vidi da je duša vrata koja lako trunu, pa je On obnavlja daskama jakosti i ustrajnosti koje označuje cedrovina koja je jako drvo nepodložno truleži, a štiti vrata duše osloncima svete ustrajnosti, to jest darovima svetoga straha, odvojenošću od stvorenja, ljubavlju prema molitvi, svetim željama, a ponajviše darom svete božanske ljubavi.

Kruh koji daje snagu čovjeku. Isus nas uči da, kao što kruh zemaljski održava ljudski život, tako kruh nebeski svete pričesti održava život duše. *Onaj koji mene jede živjet će zbog mene. Tko jede tijelo moje i pije moju krvi ostaje u meni i ja u njemu* (Iv 6,56-57). O moj Isuse, tko je slab i nevjeran, ako nisam ja? Ti znaš koliko sam puta popustio mojim neprijateljima, koliko su puta razbili vrata, to jest moju volju te su ušli ubijajući me tako da sam izgubio tvoje prijateljstvo. Ojačaj me tvojim svjetlom i tvojom jakošću, da te više ne izgubim i odijelim se od tebe. Dragi moj Gospodine i Otkupitelju, ako bi te ponovno uvrijedio daj da radije umrem sada kad se nadam da sam u tvojoj milosti sjedinjen s tobom. Nemam snage, niti želim, ljubljeni moj Isuse, živjeti bez tebe. Ali dok živim, mogu promijeniti odluku i ponovno te izdati kao što sam to već učinio u prošlosti, pomози mi. Pomози mi i ti Marijo i imaj samilosti prema meni. Ti koja si majka ustrajnosti, isprosi mi ovaj dar od tvoga Isusa, od tebe ga tražim, od tebe se nadam zadobit da, od tebe ga želim.

19. *Nadoh onoga koga ljubi duša moja, uhvatila sam ga i neću ga pustiti* (Pj 3,4). Tako treba kazati svaka duša sjedinjena s Isusom u Presvetom Sakramentu. Stvorenja ostavite me, iziđite iz mog srca. Ljubio sam vas jer sam bio slijep, sad vas više ne ljubim, niti vas mogu ljubiti, pronašao sam veće dobro neizmjereno ljupkije od vas, našao sam u sebi samome mog Isusa koji me je zaveo svojim ljepotama. Mom ljubljenom Isusu sam se sav predao. On me je već primio za svoju svojinu, dakle ne pripadam više sebi. Stvorenja zbogom, nisam više i neću biti vaš, ja sam i bit ću zauvijek samo Isusov. I On je već moj, i bit će zauvijek moj. *Uhvatila sam ga i neću ga pustiti*. Prihvatio sam ga u moje srce, primajući ga u svetoj pričesti, ubuduće privit ću ga sebi svojom ljubavlju i neću mu dopustiti nikada da ode od mene.

Dopusti mi, moj ljubljeni Spasitelju, da te obujmim, da se nikad više od tebe ne odijelim. Privijam te sebi, moj Isuse, ljubim te, ljubim te, ljubim te, htio bi te ljubiti koliko ti zaslužuješ. Moje jedino zadovoljstvo i jedni odmor neka bude ljubiti te i biti tebi po volji. Ti zapovjedi stvorenjima da me ostave i ne smetaju me. Ah, ako ja to ne želim, nikada stvorenja ne mogu ući u moje srce, smetati me i odijeliti me od tebe. Ojačaj moju volju, sjedini moje siromašno srce sa svojim božanskim Srcem da bih ja želio uvijek sve što ti želiš. Učini to Gospodine, po tvojim zaslugama. Amen, amen, tomu se nadam, tako neka bude.

20. *Ustani sjevernjače, puhni, južni vjetre nad vrtom mojim, neka poteku njegovim mirisi* (Pj 4,16). Odstupi od mene sjevernjače, vjetru hladni i štetni zemaljskih ljubavi, a dođi ti južni topli vjetre ljubavi Duha Svetoga koji izlaziš iz Euharistiskog Srca Isusova, samo ti puši u mojoj duši koju je Isus izabrao za vrt svojih naslada. Puhni, da na tvoj dašak novi

ugodni mirisi svetih kreposti se šire iz mene. Isuse moj, Isuse moj, Ti to možeš učiniti od tebe se tomu nadam.

21. *U mom vrtu berem smirnu i balzam svoj* (Pj 5,1). Duša koja je primila Isusa treba težiti ubrati smirnu kako bi mogla uvijek širiti miris kreposti koje se rađaju iz mrtvljenja. *Jedem med svoj i saće svoje* (Pj 5,1). Slično duša koja ljubi Boga ne zadovoljava se samo s medom, želi i saće te govori Isusu: Gospodine nisu mi dosta tvoje utjehe, ako mi ne daš samoga sebe koji si izvor utjehe, nisu mi dosta plodovi ljubavi, ako mi ne daš sebe koji si predmet moje ljubavi. Naprotiv, moj Isuse, samo Ti si dovoljan, spreman sam odreći se svih tvojih slasti, da bih imao samo tebe, Bože moj i svako moje dobro. Ljubim te ne zbog slasti i utjeha, nego zato da budem po tvojoj volji koji želiš da te ljubim i koji zaslužuješ svaku ljubav duša bilo da ih tješiš bili prekoraš.

22. *Ni u čem ja ne oskudijevam, na poljanama zelenim on mi daje odmora* (Ps 23,2). O moj ljubljeni Isuse, kad me već pozivaš na gozbu ljubavi, da blagujem tvoje božansko tijelo, što bi mi još moglo nedostajati? *Gospodin mi je svjetlost i spasenje koga da se bojim?* (Ps 26,1). Koga da se bojim ako Ti svemoguću Bože, si moje svijetlo i spasenje? Sav se tebi predajem. Primi me i čini samnom što želiš, kazni me, pokaži mi da se ljutiš na mene, ubij me, uništi me, ja ću ti uvijek reći s Jobom: Samo da sam tvoj i da tebe ljubim, evo me, zadovoljan sam da se ti prema meni ponašaš kako hoćeš, da me poništiš ako želiš.

23. *Gle, u dlanove sam te svoje urezao, zidovi tvoji svagda su mi pred očima* (Iz 49,16). Evo ljubezne brige koju Bog ima prema duši koji želi za sebe. Nosi je urezanu u svoje dlanove da je nikada ne zaboravi, govoreći da će prije majka zaboraviti svoje dijete nego li će On zaboravit na dušu koja je u njegovoj milosti. *Pa i kad bi koja majka zaboravila svoje dijete ja tebe zaboraviti neću* (Iz 49,15).

Zidovi tvoji svagda su mi pred očima. On stalno bdije pogledom nad odbranom te duše, tako da joj neprijatelji ne mogu naškoditi. *Pravednika Gospodine ti blagoslivljaš, dobrotom ga svojom kao štitom zaklanjaš* (Ps 5,13). Dobri Bog nas okružuje braneći nas svojom dobrohotnom voljom, koja nam želi svako dobro i oslobađa od svih opasnosti. O moj Bože, beskrajna dobroto, koji me više od bilo koga ljubiš i želiš mi dobro, tebi se predajem, neka mi uzmanjka bilo koja nada, samo mi ti nemoj uzmanjkati. Znam da se moram potruditi vršiti tvoju svetu volju. Drugo ti ne mogu reći. Evo me, spreman sam i odlučan, slatki moj Gospodine, činiti ono što ti želiš. *Neka bude tvoja volja* (Mt 6,10). Želim samo vršiti tvoju volju. Pomozi mi, inače neću ništa dobo učiniti. Nauči me ne samo spoznati nego i učiniti ono što ti želiš. *Nauči me da vršim volju tvoju* (Ps. 143,10). Vječni Oče daj da i ja mogu uistinu reći ono što je rekao Isus kad je bio na zemlji: *Jer ja uvijek činim što je njemu ugodno* (Iv 8,29). Bože moj, to želim, to tražim i tomu se nadam po zaslugama tvoga Sina i njegove svete Majke.

24. *Sine moj daj mi svoje srce* (Iz 23,26). Dušo moja evo što traži od tebe tvoj Gospodin kad te dođe pohoditi, želi tvoje srce i tvoju volju. On se tebi bez pridržaja daruje, pravedno je da se i ti potpuno daruješ njemu i vršiš njegovu svetu volju. Radi tako, da kad te Isus ponovno pohodi po pričesti može se obradovati videći da vršiš njegovu svetu volju. Isuse želim tebi ugoditi, ojačaj moju želju, daj mi snage i čini samnom što ti želiš.

25. *Što još mogoh učiniti za svoj vinograd pa da nisam učinio?* Dušo moja čuješ li što ti kaže tvoj Bog: što sam mogao još učiniti za tebe a nisam učinio? Tebi za ljubav sam postao čovjekom. Od Gospodara sam postao sluga. Došao sam dotle da sam se rodio u štali kao crv, jer crvi se rađaju u štali. *Crv sam a ne čovjek* (Ps 21,7). Umro sam za tebe na sramotnom drvu križa. *Poslušao do smrti. smrti na križu* (Fil 2,8). Što mi je još preostalo, osim da umrem za tebe. *Nitko nema veće ljubavi od ove da dadne život za svoje prijatelje* (Iv 15,13). Ali sam više mislio učiniti, i učinio tebi za ljubav. Poslije smrti sam htio ostati u Presvetom Sakramentu da ti se sav darujem za jelo. Reci mi što sam više trebao učiniti da bi zadobio tvoju ljubav?

Gospodine i Otkupitelju moj, imaš pravo, što mogu odgovoriti? Ne znam što ti mogu reći. Ti si bio previše dobar samnom, a ja nezahvalan prema tebi. Divim se tvojoj beskrajnoj dobroti, gledam svoju neupućenost i padam ti pred noge govoreći: Isuse moj, smiluj mi se koji sam ti na toliku ljubav uzvratio nezahvalnošću. Kazni me, kažem ti, kazni me, ali me ne ostavi, kazni me i promijeni me. Ne dopusti da više živim nezahvalan tebi. Daj da te barem iz zahvalnosti ljubim i da prije nego li umrem nečim nadoknadim tvoju ljubav.

26. *Stavi me kao pečat na svoje srce* (Pj 8,6). Da moj ljubljani Isuse, kad sam ti već potpuno posvetio cijelo moje srce, pravo je da te stavim kao pečat ljubavi na njega, da tako zatvorim ulaz svakoj drugoj ljubavi, da tako svi znaju da moje srce tebi pripada, da samo ti u njemu vladaš. Ah moj Gospodine čemu se možeš nadati od mene, ako ti to ne učiniš? Ja mogu samo predati ti moje siromašno srce, da s njime postupaš po svojoj volji. Evo tebi ga predajem, posvećujem, žrtvujem. Neka bude zauvijek tvoje, ne želim ga više za sebe. Ako ga ti ljubiš čuvaj ga. Ne prepusti ga više u moje ruke, daj da ti ga više ne istrgnem iz ruku.

O moj ljubljani Isuse, o beskrajna ljubavi, kad već želiš da te ljubim, molim te daj da te ljubim. Želim živjeti samo zato da te ljubim da budem tvoja milina. Ti koji činiš tolika čudesa kako bi mogao ući u moje srce po svetoj pričesti, učini još jedno, neka moje srce potpuno tebi pripada, potpuno cijelo, bez podijeljenosti, bez pridržaja, kako bi mogao ponoviti u ovom životu i vječnosti da si ti jedini Gospodin moga srca, jedino moje blago. *Okriješ srca moga i baština moja, o Bože do vijeka* (Ps 72, 26). Presveta Marijo majko i nado moja, pomози mi i sigurno ću biti uslišan. Amen, amen, to želim, tome se nadam, tako neka bude.

4. PRIPRAVA I ZAHVALA ZA SVETU PRIČEST SA SVECIMA

Odmah napominjemo da bi najbolji način priprave i zahvale za svetu misu bilo razmatranje liturgijskih tekstova koji su čitani u svetoj misi, pa ipak i ove molitve svetaca imaju svoju ljepotu i draž. Sveta pričest je jedan od najvažnijih trenutaka u duhovnom životu vjernika. Zbog toga su sveci na poseban način doživljavali čas kad Isus u pričesti ulazi u njihova srca. Sabrali smo svetačke molitve priprave i zahvale za pričest do kojih smo došli. One odražavaju veličinu i ljepotu tih velikih duša i njihovu nježnu ljubav prema Euharistiskom Isusu.

Važno je napomenut da ne možemo gledati na svetu pričest izdvojeno iz konteksta cjelovitog slavljenja svete mise čiji je ona jedan od bitnih dijelova. Zbog toga naglašavao da smisao ovih molitava nije u tome da se one mole usred mise, neposredno prije pričesti ili odmah nakon pričesti. One su priprava i zahvala za svetu pričest u jednom širem smislu. Pripravne molitve se mogu moliti prije početka mise, a zahvalne nakon njenog svršetka. U biti, moleći sa svecima ne trebamo se zaustaviti na njihovim riječima, nego nastojati oblikovati u duši stav sličan njihovome pri primanju Euharistiskog Isusa. U tom smislu dosta je uzeti jednu ili dvije od slijedećih molitava i moliti ih u jednom meditativnom ozračju. Isto tako, ove molitve mogu poslužiti za osobnu adoraciju pred Presvetim, pa i za meditaciju.

4.1. Svetačke molitve priprave za pričest

Molitve priprave za pričest sv. Alfonza Liguorija: Ni u jednom svom djelu -kaže sv. Franjo Saleški- Spasitelja nije toliko ljubak i nježan kao u svetoj pričesti u kojoj se On, da tako kažemo, poništava postajući jelo da bi se sjedinio s našim srcem. Zbog toga je govorio učeni Gerson da nema prikladnijeg načina za upaliti u nama plamen Božje ljubavi od svete pričesti. Isto tako ako želimo liječiti naše duhovne slabosti nema prikladnijeg sredstva od svete pričesti. On sam dolazi u svetoj pričesti da zapali oganj Božje ljubavi, a kako to pita se Guglielmo da tu možemo promatrati i đavolsko čudo te usred tolikog plamena duše ostaju hladne prema Božanskoj ljubavi. To proizlazi iz nepripremljenosti duše, a pogotovu iz slabe

priprave za pričest. Vatra odmah zapali suho drvo, ali ne i zeleno jer ono nije prikladno za vatru. Sveci su se jako obogaćivali po pričestima jer su se brižno pripremali. Sv. Alojzije Gonzaga se tri dana pripremao za pričest a tri dana je zahvaljivao. Zato treba žarko željeti primiti Isusa u pričesti.

Čin vjere: *Evo ga dolazi prelijeće brda, preskakuje brežuljke* (Pj 8,2). O moj ljubljani Spasitelju, da bi došao sjediniti se samnom u Presvetom Sakramentu koliko si teških i vrljetnih brda morao svladati! Od Boga si morao postati čovjekom, beskrajan, morao si postati djetetom, iz vječnog Očeva krila sići u krilo djevice, od iznad zvijezda sići u štalicu, s prijestolja tvoje slave sići na mučilište pravde. I danas Ti iz tvog nebeskog boravišta trebaš sići da bi se nastanio u mojoj duši. *Evo ga za našim zidom, gleda kroz prozore, zaviruje kroz rešetke* (Pj 2,9). Evo, dušo moja, tvoj ljubljani Isus goreći istom ljubavlju kojom je za tebe umro na križu, sad je skriven pod prilikama Presvetog Sakramenta i što čini? *Zaviruje kroz rešetke*. Kao onaj koji strastveno ljubi i želi da mu bude uzvracena ljubav, iz Hostije kao iza zatvorenih vrata, gleda a da nije viđen, promatra tebe koji ćeš se danas hraniti njegovim nebeskim tijelom, promatra na što misliš, što ljubiš, želiš, tražiš, što ćeš mu prikazati.

Uzdigni se dušo moja, pripravi se za primiti Isusa. Prvo mu s vjerom kaži, ljubljani moj Otkupitelju, dakle, za nekoliko trenutka, sići ćeš u moju dušu? O Bože sakriveni i nepoznati najvećem broju ljudi, vjerujem, ispovijedam i klanjam Ti se u Presvetom Sakramentu kao mom Gospodinu i Spasitelju. Za ispovijest ove vjere rado bih dao i svoj život. Ti dolaziš da me obogatiš svojim milostima i da se sjediniš samnom, pa koliko li onda treba biti moje povjerenje u tvoj tako ljubezni dolazak?

Čin povjerenja: Dušo moja raširi svoje srce, Tvoj Isus ti može učiniti svako dobro i jako te ljubi. Nadaj se velikim stvarima od tvog Gospodina koji nošen ljubavlju, kao sama ljubav u tebe dolazi. Da, dragi moj Isuse, nado moja, vjerujem tvojoj dobroti, da ćeš danas kad ti se predam upaliti u mojim grudima lijepi plamen tvoje čiste ljubavi i istinsku želju da budem po tvojoj volji, da od sada pa nadalje želim samo ono što ti hoćeš.

Čin ljubavi: Bože moj, Bože moj, jedini istinski ljubitelju moje duše, što si više mogao učiniti da te ja uzljubim? Gospodine moj nije ti bilo dosta umrijeti za me, htio si ustanoviti ovaj veliki Sakrament, da mi se cio daruješ, da se sažmeš i sjediniš svoje Srce sa srcem jednog tako odbojnog i nezahvalnog stvorenja kao što sam ja. Što više, ti sam me pozivaš i toliko želiš da te primim. O beskrajna ljubavi. Sav Bog se želi dati meni! Dušo moja vjeruješ li to? I što činiš, što kažeš? O Bože, o Bože, o beskrajno ljubljani, jedini dostojan svake ljubavi, ljubim te svim srcem, ljubim te više od bilo čega drugog, više od sebe samoga, od mog života! O kad bi mogao vidjeti da te svi ljube! O kad bi mogao učiniti da te sva srca ljube koliko zaslužuješ! Ljubim te Bože, ljubezni Bože, i sjedinjujem moje siromašno srce sa srcem Serafina, sa srcem Presvete Marije i Srcem Isusa tvoga ljubljenoga Sina. Da te tako ljubim, beskrajna dobroto, ljubavlju kojom te ljube sveci, Marija i Isus. Ljubim te zato jer si dostojan ljubavi i da budem po tvojoj volji. Izidite iz mog srca zemaljske ljubavi koje niste za Boga. Presveta Marijo, majko lijepe ljubavi, ti koja toliko želiš vidjeti da je Bog ljubljen, pomoz mi ljubim Boga.

Čin poniznosti: Dušo moja ti dakle, ideš se hraniti presvetom tijelom Isusovim? Jesi li dostojna? Bože moj, tko sam ja, a tko su Ti koji se meni daruješ? Je li moguće, moj Isuse, da si Ti beskrajna čistoća želio doći i nastaniti se u mojoj duši koja je toliko puta stjecište tvoga neprijatelja i kaljuža tolikih grijeha? Poznajem moj Gospodine tvoju uzvišenost i moju bijedu, stidim se pojaviti pred tobom. Želio bih odstupiti od tebe zbog poštovanja, ali ako se udaljim od tebe, živote moj gdje da idem? Kome da se uteknem? Što bi bilo od mene? Ne, ne želim se nikada udaljiti od tebe, naprotiv želim ti se uvijek sve više približiti. Ti želiš da te primam kao jelo, pozivaš me na to. Dolazim, o moj ljubljani Spasitelju, dolazim primiti te danas ponizan i posramljen zbog mojih pogrešaka, ali s punim povjerenjem u tvoje milosrđe i tvoju ljubav koje mi daruješ.

Čin kajanja: Koliku bol osjećam u duši Bože moj što te nisam ljubio u prošlosti, a umjesto da sam te ljubio, ja sam udovoljavajući sebi tebe uvrijedio i prezreo tvoju beskrajnu dobrotu, okrenuo ti leđa, odbacio tvoju milost i prijateljstvo. O Bože, svojom slobodnom voljom sam te bio izgubio. Žao mi je Bože moji i kajem se svim srcem. Mrzim lake i teške grijeha koje sam učinio jer sam povrijedio tebe beskrajnu dobrotu. Nadam se da si mi oprostio, a ako mi nisi još oprostio, oprosti mi prije nego li te primim, operi tvojom krvlju moju dušu u koju ćeš za malo doći i nastaniti se.

Čin želje: Uzdigni se dušo moja, došao je blaženi čas u koji će tvoj Isus, doći i nastaniti se u tvom siromašnom srcu. Evo Kralja nebeskoga, evo Otkupitelja i Boga koji tebi dolazi. Pripravi se primiti ga s ljubavlju. Zovi ga svojom željom. Dođi moj Isuse, dođi u dušu koja te želi, prije nego li se Ti daruješ meni, želim ti se predati i predajem ti svoje bijedno srce. Prihvat ga i dođi brzo ga zaposjedni. Dođi brzo, Bože moj ne kasni. Jedino i beskrajno moje dobro, moje blago, živote moj, raj, ljubavi i sve moje. Želio bi te primiti s onom ljubavlju kojim su te primale najsvetije duše koje su te najviše ljubile, kojom te primala tvoja presveta Majka Marija, s njihovim pričestima sjedinjujem ovu moju pričest. Presveta Djevice i Majko moja Marijo pristupiti ću i primiti tvoga Sina, htio bi imati tvoje srce i tvoju ljubav kojom se Ti pričješćivala. Daj mi danas tvog Isuse kao što si ga dala pastirima i svetim kraljevima. Iz tvojih prečistih ruku kanim ga primiti. Kaži mu da sam tvoj sluga, tebi pobožan, tako će me On promatrati ljubeznije i više će me sebi priviti sad kad dolazi.

Molitva pripreve za pričest sv. Tome Akvinskoga: Svemogućí vječni Bože, evo pristupam k sakramentu tvoga jedinorođenoga Sina Gospodina našega Isusa Krista. Pristupam kao bolesnik liječniku života, nečist studentu milosrđa, slijep suncu vječne svjetlosti, ubog i siromašan Gospodaru Neba i zemlje. Molim stoga obilje tvoje neizmjerne darežljivosti, da se udostojiš izliječiti moju nemoć, oprati nečistoću, prosvijetliti sljepoću, obogatiti siromaštvo, zaodjenuti golotinju, da anđeoski Kruh, Kralja nad kraljevima i Gospodara nad Gospodarima primim tolikom čistoćom i vjerom, takvim raspoloženjem i nakanom kako je korisno za spasenje moje duše.

Dopusti mi molim te, da primim ne samo sakrament Gospodnjeg tijela i krvi, nego i sve njegove Božanske učinke. Preblagi Bože, daj mi tijelo svojega Jedinorođenog Sina Gospodina našega Isusa Krista, koje je uzeo od Djevice Marije, tako primiti da budem dostojan pridružiti se Njegovu otajstvenom Tijelu i pribrojiti se među njegove udove. Preljubljeni Oče, dopusti mi da tvoga preljubljenoga Sina, kojega sada pod prilikama kruha na putovanju kanim primiti, napokon otkrivena lica uzmognem gledati na vijeke, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga, Bog po sve vijeke vjekova! Amen.

Molitva pripreve za pričest sv. Ambrozija: Na gozbi tvog slatkog banketa, Gospodine Isuse Kriste, ja grešnik bez zasluga pristupam sa svetim strahom, s povjerenjem jedino u tvoje milosrđe i tvoju dobrotu. Okaljao sam dušu i tijelo tolikim grijesima, nisam bdio nad razumom i jezikom. Zbog toga sveto Božanstvo, strahopoštovana uzvišenosti, ja bijednik u mucí tebi se utječem izvore milosrđa, tebi trčim da me izliječiš, pod tvoju se odabranu utječem. S kim se ne mogu suočiti kao Suce, želi se suočiti kao Spasiteljem. Tebi Gospodine pokazujem moje rane i otkivam moju sramotu. Poznajem moje grijeha zbog kojih te se bojim, puno ih je, veliki su, ali se nadam tvome beskrajnom milosrđu.

Pogledaj milosrdno na mene Gospodine Isuse Kriste vječni Kralju, Bože i čovječe koji si zbog ljudi bio razapet. Usliši me, u tebe stavljam svoju nadu, smiluj se meni koji sam pun bijede i grijeha, Ti koji nikada ne prestaješ izljevati izvor milosrđa. Zdravo žrtvo Spasjenja koja si bila prikazan na mučilištu križa za mene i za sav svijet. Zdravo, predragocijena i časna Krví, koja izlaziš iz Rana Gospodina Isusa Krista za mene raspeta i pereš grijeha cijeloga svijeta. Spomeni se Gospodine svog stvorenja koje si svojom Krvlju otkupio. Kajem se za svoje grijeha i želim dati zadovoljštinu za njih. Odstrani od mene milosrdni Oče, sve moje

nepravde, moje grijeha, da bih očišćen u duhu i tijelu, zaslužio dostojno uživati Sveca nad svecima. Daj da mi ovo sudjelovanje u Tijelu i Krvi tvoga Sina, kojega iako nedostojan, kanim primiti bude na otpuštenje mojih grijeha, savršeno očišćenje od grijeha, oslobođenje zlih primisli, obnavljanje svetih osjećaja, učinkovitost u djelima koje ti želiš te sigurna odbrana duše i tijela protiv neprijateljskih zasjeda. Amen.

Molitva priprave za pričest sv. Ivana Krizostoma: Gospodine Isuse Kriste, Bože moj nisam dostojan ni pripravan da ti udeš pod krov moj, ali Ti kao prijatelj ljudi želiš se nastaniti u meni, pristupam ti s povjerenjem. Zapovijedaj i ja ću otvoriti vrata koja si Ti stvorio i Ti ćeš ući s tebi prirođenim osjećam dobrote. Uđi i prosvijetli moj duh obavijen tamom. Vjerujem da ćeš to učiniti jer nisi odbio javnu grešnicu koja je tebi došla u suzama, niti si odbio raskajanog carinika, ni razbojnika koji je ispovjedio vjeru u tvoje kraljevstvo, niti si ostavio progonitelja koji se obratio. Primio si u krug svojih prijatelja sve koji su ti raskrajani dolazili, Ti koji si blagoslovljen u svakom času sada i zauvijek.

S povjerenjem te molim Isuse: Dođi nastani se u meni. Ti koji si ušao u kući grešnika i blagovao s njima, udostoj se ući u kuću ovog grešnika. Ti si jedini svet Gospodine posveti moju dušu, tijelo, duh i srce. Obnovi me potpuno, ukorijeni tvoju ljubav u cijelo moje biće te učini da tvoja svetost ostane u meni. Budi Ti Isuse moja pomoć i zaštita, vodi moj život u miru. Učini da jednog dana budem dostojan biti tebi s desna sa svim tvojim svetima po zagovoru Marije tvoje Bezgrešne majke. Amen.

Molitva priprave za pričest sv. Luize de Marillac: Duše Sveti, ljubavi Oca i Sina, dođi očisti moju dušu i učini je lijepom, da bi mogla biti po volji mojega Spasitelja kako bi ga primila njemu na slavu i meni na spasenje. Svim srcem želim te kruše anđeoski. Ne gledaj na moju nedostojnost koja me udaljuje od tebe, nego pogleda na svoju ljubav kojom me ljubiš, promatraš i pozivaš da Ti pristupim. Daruj se sav meni, molim te Bože moj i učini da tvoje Predragocijeno Tijelo, tvoja sveta Duša, tvoje slavno Božanstvo kojima se klanjam u Presvetom Sakramentu potpuno zagospodare samnom. O slatki Isuse, o dobri Isuse!

Bože moj i sve moje, smiluj se svim dušama koje si otkupio svojom predragocijenom Krvlju. Rani duše duboko tvojom ljubavlju kako bi ti postale zahvalne za ljubav koja te je nagnala da nam se daruješ u ovom Presvetom Sakramentu. Prikazujem ti slavu koju imaš u sebi od vječnosti i sve milosti koje si udijelio Djevici Mariji i svim Svetima sa slavom koju će Ti u vječnosti iskazivati u toj istoj ljubavi. Amen.

Molitva priprave za pričest sv. Bazilija Velikoga: Gospodine znam da sam nedostojan primiti tvoje prečisto Tijelo i predragocijenu Krv, o Kriste Bože moj, poznajem moje grijeha te znam da jedem i pijem moju osude ako ne prepoznajem tvoje Tijelo i Tvoju Krv pod prilikama posvećenog kruha i vina,. Ali pun pouzdanja u tvoje milosrđe, pristupam tebi koji si kazao: *Tko jede moje tijelo i pije moju krv ostaje u meni i ja u njemu.* Smiluj mi se dakle Gospodine iako sam grešnik ne postidi me, nego mi budi milosrdan po svome milosrđu.

Neka me ova sveta otajstva ozdrave, očiste, prosvijetle, obrane, spase i posvete mi tijelo i dušu. Neka udalje od mene svaku maštu, svako zlodjelo, svaki đavolski utjecaj koji u duhu djeluje na moje udove. Neka po primanju ovih svetih otajstava poraste prema tebi moja nada i ljubav, neka poprave moj život i učine ga sigurnim kako bi napredovao u kreposti i savršenstvu, opsluživao zapovijedi i primio tvoga Svetoga Duha. Neka ona budu popudbina, za vječni život i draga obrana pred tvojim zastrašujućim sudom te da mi ne budu na sud i osudu, nego na spasenje. Amen.

Molitva priprave za pričest sv. Petra Damjanija: Gospodine Isuse koji si istinski svijetlo, klanjam ti se. Zašto dopuštaš da ostanem u tami? Siromašan li sam, klanjam se svijetlu, a biram tamu, služim u ljubavi istini, a gubim se u beskorisnim i ispraznim mislima.

Gospodine koji si obasjao paklene ponore svjetlom tvog Božanstva pogledaj na tamni kaos moga srca i ispuni ga svjetlom tvoje prisutnosti, da stvaralac tame ne može zadržavati moju dušu tajanstvenoj tami, ti koji si se udostojao otkupiti me i koji si vječno svjetlo prosvijetli me. Ti koji si izliječio gubavca, očisti me, Ti koji si uskrisio Lazara iz groba uskrisi i mene sveg ružnog zbog poroka i grešnih navika. Ti koji si obranio Danijela od lavova, spasi me, koji si izbavio tri mladića iz užarene peći oslobodi me. Ti si otac svjetla, od tebe dolazi svako dobro i svaki savršeni dar. Ti si izvor života i zora vječnog spasenja. Amen.

Molitva priprave za pričest sv. Ivana Damaščanskog: Gospodine Isuse Kriste, Bože naš koji jedini imaš vlast otpuštati ljudima grijeha, Ti koji si sama dobrota i prijatelj ljudi oprosti sve moje grijeha koje sam svjesno ili nesvjesno učinio i daj da budem dostojan, te da ne zaslužim osudu, sudjelujući u tvojim prečistim, božanskim i slavnim Otajstvima koja oživljuju. Neka mi se ne pretvore u kaznu ili otežanje grijeha, nego neka mi budu na čišćenje, posvećenje, zalog budućeg života i nebeskog kraljevstva, zaštita i obrana koja udaljava moje neprijatelje i briše moje bezbrojne grijeha. Slavimo te skupa sa Ocem i Duhom Svetim sada i u vjeka vjekova jer si Bog dobrote, milosrđa i ljubavi prema ljudima. Amen.

Molitva priprave za pričest sv. Franje Saleškoga: O istinska i savršena ljubavi, koje li ljubavi da silaziš u dušu mene bijednika? Dođi, dođi, željo srca moga, duša moja za tobom čezne. prikazujem ti Bože ovu moju pričest da bi udovoljio tvojoj želji da siđeš u mene i sjediniš se samnom, Bože moj i sve moje. O kojeg li čuda! Boga silazi s Neba, zbog mene i skriva svoje veličanstvo pod krhkim plaštem prilika kruha i vina. O kako je to istinito Bože moj. Budući da si ljubio svoje, na poseban način si ih ljubio na kraju života ustanovljujući ovaj Božanski sakrament. Bože moj Ti si sama dobrota, kako je moguće da mogu ljubiti nešto drugo osim tebe? Ah, Gospodine privuci me sve više svome Srcu. Više želim tvoju ljubav i tvoju dobrotu od svega što mogu naći u svijetu. Ti si moja jedina ljubav. Želim samo tebe ljubiti i sve ostaviti da bi te mogao uzljubiti. Udijeli mi tvoju milost da to učinim jer bez nje ne mogu ništa. Moj ljubljeni Isuse ako želiš da te promatram, pogledaj prije Ti na mene i svojim duhom podigni moj duh.

Ja sam ništavan, ništa ne mogu, niti što vrijedim, zato ne ostavi me u nepoznavanju tolikih milosti koje si mi udijelio. Tebi za ljubav odričem se svake utjehe koju bi mogao osjetiti i prihvaćam svaku patnju koju mi želiš poslati u vremenu i nakon moje smrti. Ja sam i bit ću sav tvoj, te se usuđujem moliti da mi udijeliš ne samo tvoja dobra, nego tebe samoga. Želim se pričestiti da bi se s tobom još više sjedinio. O Vječni Oče, prikazujem Ti muku tvoga Sina za moje spasenje i za spasenje cijelog svijeta. Ne gledaj na moje grijeha, nego pogledaj na ljubav tvoga ljubljenoga Sina prema nama koja ga je privukla u ovaj Sakrament. Smiluj mi se Bože zbog te njegove ljubavi.

Moj Otkupitelju, priznajem da sam beskrajno nedostojan pristupiti i primiti te zbog mojih grijeha i nepročišćenosti. Zato ti kažem. *Nisam dostojan Gospodine.* Kad bih te ljubio svom ljubavlju kojom te ljube svi Serafini, i tada bih bio nepripravan primiti te, ponovno ti kažem: *Nisam dostojan Gospodine.* Pa ipak, dođi ljubljeni moj Gospodine, i učini u meni ono zbog čega dolaziš. Ja sam bijednik, ali Ti tvoja dobrota ne dopušta gledati na moju bijedu. Dođi u moju dušu i posveti je, očisti moje srce i zavlada u njemu, uđi u moje tijelo i čuvaj ga. Ne odvoji me nikada od tvoje ljubavi. Plamenu koji izgaraš sažezi, sve što vidiš u meni nedostojno tvoje prisutnosti i što može biti zaprekom tvojoj milosti i ljubavi. O Marijo, majko mog Otkupitelja, budi milostiva meni siromašnim grešniku, moli se za mene da bi po tebi u savršenoj ljubavi zagrlio tvoga Sina, i postao duša po njegovu Srcu. Amen.

4.2. Svetačke molitve zahvale za pričest

Molitve zahvale za pričest sv. Alfonza Liguorija: *Ovaj uvodni komnetar je napisao sam svetac.* Bogu nema draže molitve, niti korisnije dušama od zahvale nakon svete pričesti. Mnogi sveti pisci naučavaju da dok u duši traju prilike kruha i vina Isus daruje najveće milosti osobi u tim trenucima. Zato neka se svete duše pobrinu da se nakon pričesti koliko im je više moguće zadrže u molitvi. Časni sluga Božji Ivan Avilski se poslije pričesti barem dva sata zadržavao u molitvi. Nije dobro odmah nakon pričesti početi čitati, bolje je zadržavati se s Isusom u ljubavi razgovarajući s njime koji je u vama ponavljajući koji zaziv ljubavi. Duša dakle treba znati da molitva poslije pričesti ima veću važnost budući da je sjedinjena s Isusom te molitva ima veću vrijednost zbog njegove prisutnosti. O koja li blaga milosti prima duša koja se zadržava s Isusom barem pola sata nakon pričesti. Možeš moliti slijedeće molitve koje ti donosim. Napominjem duši da i kad završi zahvalnu molitvu za pričest treba tokom dana u molitvi zadržavati sjedinjenje s Isusom kojega je primila.

Čin vjere: Evo moj Bog je već došao i pohodio me, moj Spasitelj stanuje u mojoj duši, moj Gospodin je u meni. Došao je da postane moj i učini da ja postanem njegov, tako da sam ja njegov i on je moj. Isus je sav moj i ja sam sav njegov. O beskrajna dobro! O beskrajno milosrđe! O beskrajna ljubavi! Bog dolazi i sjedinjuje se samnom, postaje sav moj. Dušo moja koja si sad sjedinjena s Isusom što ćeš učiniti? Ne kažeš mu ništa? Ne razgovaraš s Bogom koji je u tebi? Uzdigni se, ponovno oživi vjeru, promisli da su anđeli oko tebe i klanjaju se svome Bogu koji je u tebi. I ti se klanjaj svom Gospodinu u sebi. Saberi se u sebe i odagnaj svaku drugu misao. Saberi svu svoju ljubav i priljubi se uz svoga Boga i reci mu:

Čin prihvaćanja: Isuse moj, ljubavi moja, moje beskrajno dobro, sav sam tvoj, budi uvijek dobrodošao u kuću moje duše. Ah moj Gospodine, gdje si to došao, u moje srce gore od štale u kojoj si se rodio jer je puno sebeljublja i neurednih ljubavi? Kako si samo mogao doći i nastaniti se u meni? Htio bih ti reći sa sv. Petrom: *Udalji se od mene Gospodine, jer sam grešnik* (Lk 5,8). Udalji se od mene jer sam odveć nedostojan udomiti Boga beskrajne dobrote, idi radije i odmori se u čistim dušama koje ti s toliko ljubavi služe.

Ali ne, moj Otkupitelju, što to govorim? Ne odlazi od mene jer ako otiđeš bez tebe sam izgubljen. Grlim te živote moj, tebi se privijam. Bijah veliki bezumnik kad sam se od tebe odvojio iz ljubavi prema stvorenjima. Nezahvalan iz sebe sam te izagnao. Sad se više ne želim odvojiti od tebe, blago moje, želim živjeti i umrijeti sjedinjen s tobom. Presveta Marijo, Serafini, sve duše koje ljubite Boga čistom ljubavlju posudite mi vašu ljubav da bi mom ljubljenom Gospodinu bio ugodno društvo.

Čin zahvale: Bože i Gospodine moj, zahvaljujem ti na milosti koju si mi danas udijelio da si došao i nastanio se u mojoj duši. Htio bih ti dostojno zahvaliti za dar koji si mi dao. Ah što to govorim, koja je to dostojna zahvala koju bi ti mogao iskazati ja bijednik? Pater Segneri kaže da je čuđenje najprirodniji osjećaj duše koja se pričestila kad pomisli: Bog u meni, Bog za mene! David je pjevao: *Što da uzvratim Gospodinu za sve što mi je učinio?* (Ps 116, 12). A ja što da učinim tebi moj Isuse, koji nakon što si mi dao tolika dobra, danas si mi dao samoga sebe? Blagoslivljaj dušo moja, zahvaljuj Bogu kako bolje umiješ. Marijo Majko moja, sveti zagovornici, anđelu čuvaru, sve duše koje ste zaljubljen u Boga: *Dođite, počujete koji se Boga bojite, pripovijedit ću što učini duši mojoj!* Dođite, blagoslivljajte i zahvaljujte mome Bogu za mene diveći se i slaveći ga za prevelike milosti koje mi je udijelio.

Čin prikazanja: *Dragi moj pripada meni, a ja njemu* (Pj 2,3). Kad bi kralj posjetio jednog pastira u njegovoj kolibi, što bi mu pastir mogao ponuditi osim svoga stada? Kad si već došao moj božanski Kralju Isuse, pohoditi me u siromašnoj kući moje duše, prikazujem ti i darujem cijelu kući, samoga sebe sa svojom slobodom i voljom. *Dragi moj pripada meni, a ja njemu.* Sav si se dao meni, ja se sav tebi dajem. Od sada Isuse ne želim više pripadati sebi,

želim biti sav tvoj. Neka budu tvoja moja sjetila i posluže mi da budem po tvojoj volji. Koje bi moglo biti veće zadovoljstvo, govorio je sv. Petra Alkatranski, od toga da živimo po tvojoj volji najljupkiji, najljubezniji i najzahvalniji Bože?

Prikazujem ti sve svoje duševne moći, neka budu tvoje. Neka mi sjećanje posluži da se prisjetim tvojih milosti i tvoje ljubavi, razum da samo na tebe mislim koji uvijek misliš na mene i na moje dobro. Neka mi volja služi da samo tebe ljubim, Bože moj i sve moje, i da želim samo ono što ti hoćeš. Prikazujem i žrtvujem Ti moj slatki Spasitelju danas samoga sebe i sve što posjedujem, moja sjetila, misli, želje, ukuse, sklonosti, slobodu, ukratko u tvoje ruke predajem cijelo moje tijelo i dušu. Primi beskrajna uzvišenosti žrtvu samoga sebe koju ti prikazuje najnezahvalniji grešnik koji je živio na zemlji koji se sada daje i prikazuje sav tebi. Učini Gospodine u meni i samnom sve što želiš. Dođi božanska ljubavi, plamenu koji izgaraš, sažezni u meni sve što je se ne sviđa tvojim najčistijim očima, kako bi od danas bio sav tvoj i živio ne samo za vršenje tvojih zapovijedi i savjeta, nego i svih tvojih želja. Amen. O Marijo, po svojoj rukama prikaži presvetom Trojstvu ovu moju posvetu i isprosi mi milost da je primi te da joj budem vjeran do smrti. Amen, amen, amen.

Čin prošnje: Dušo moja što činiš? Sad nije vrijeme za gubljenje, naprotiv dragocjeno je i možeš dobiti sve milosti koje tražiš. Ne vidiš li Vječnoga Oca kako te ljubezno promatra videći u tebi svog ljubljelog Sina, milinu svoju? Odagnaj sve druge misli, oživi vjeru, raširi srce i moli što želiš. Ne čuješ li samog Isusa kako ti govori: *Što želiš da ti učinim?* (Mt 10,51). Dušo kaži što želiš od mene? Došao sam s nakanom da te obogatim i uslišam, moli u povjerenju sve što želiš.

O moj slatki Spasitelju, kad si već došao u mene da mi udijeliš milost i želiš da te molim, ja ne tražim dobra ovoga svijeta, niti bogatstva, časti i naslade. Udijeli mi molim te veliku želju da budem po tvojoj volji, veliko svijetlo da spoznam ispraznost, prolaznost ovog svijeta te da pomognem drugima da te ljube. Promijeni moje srce, odvoji ga od svih zemaljskih ljubavi, daj mi srce u skladu sa svojom voljom koje će tražiti tebe i tvoju svetu ljubav. *Čisto srce stvori mi Bože.* (Ps 50,12). Ja to ne zaslužujem, ali Ti zaslužuješ moj Isuse, kad si već došao nastaniti se u mojoj duši. To te molim po tvojim zaslugama, po zaslugama tvoje Majke, te zbog ljubavi koju imaš prema Vječnom Ocu. Amen.

Sv. Alfonz nastavlja sa savjetom i zazivima za nastaviti molitvu poslije pričesti te jednu simpatičnu molbu kojoj se i mi, koji smo priređivali knjižicu na hrvatskom jeziku, rado pridružujemo: Sad se zaustavi na trenutak i moli Isusa neku posebnu milost za sebe ili bližnjega. Ne zaboravi molitvu za grešnike i duše u čistilištu, a moli i za mene koji sam napisao ovu knjižicu za tvoje dobro. Možeš se poslužiti ovim zazivima:

-Vječni Oče, tvoj Sin Isus Krist nam je rekao: *Zaista, zaista, ako što zamolite od Oca u moje ime dat će vam* (Iv 16,23). Iz ljubavi prema tvome Sinu koji je u mojim grudima, usliši me i udijeli mi ono što te molim.

- Molim te Gospodine Isuse Kriste neka snaga tvoje slatke i žarke ljubavi obuzme moj duh da bi umro za tebe koji si se udostojao umrijeti iz ljubavi kako bi zadobio moju ljubav. (Sv. Franjo Asiški)

- Isuse dobro moje, slatka moja ljubavi, rani i užezni moje srce da cijelo uvijek gori za tebe.

- Isuse i Marijo, slatke moje ljubavi, za vas trpim, da bi bio sav vaš, a ne više svoj. (Sv. Alfonz Rodrigez)

- Neka bude uvijek hvaljen i slavljen Presveti Oltarski Sakrament, neka bude blagoslovljeno Bezgrešno Zaćeće blažene djevice Marije.

Molitve zahvale za pričest sv. Ignacija Loyolskog: Dušo Kristova posveti me. Tijelo Kristovo spasi me. Krvi Kristova napojim me. Vodo iz prsju Kristovih, operi me. Muko Kristova, okrijepi me. O dobri Isuse, usliši me. U svoje rane sakri me. Ne dopusti da se

odijelim od Tebe. Od neprijatelja zlobnoga brani me. Na času smrti moje zovni me, i daj da dođem k tebi. Da te sa svetima tvojim hvalim i slavim u vijeke vjekova. Amen.

Molitve zahvale za pričest sv. Tome Akvinskog: Gospodine svemogući Oče, vječni Bože, zahvaljujem ti jer sigurno ne po mojim zaslugama nego po tvom milosrđu udostojao si se nasititi mene grešnika i nedostojnog tvoga slugu predragocijenim Tijelom i Krvlju tvoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista. Molim te neka mi ova sveta pričest ne bude na sud i osudu, nego moćan zagovor za otpuštenje mojih grijeha. Neka mi ona bude oružje vjere i štit dobre volje. Neka mi bude na oslobođenje od poroka, utočište protiv požude i strasti, na povećanje ljubavi, strpljenja, poniznosti, poslušnosti i svih kreposti, sigurno utočište protiv zasjeda mojih neprijatelja vidljivih i nevidljivih. Neka mi donese mir duhovnih i tjelesnih strasti, savršeno predanje u tvoje ruke vječni i istiniti Bože sreće i ispunjenja mojih traženja. Oče molim te da se udostojiš dovesti mene grešnika na neizrecivu gozbu gdje ćeš Ti sa tvojim Sinom i Duhom Svetim biti istinsko svijetlo svetima, savršeno blaženstvo, vječna radost, potpuno veselje i savršena sreća. Po Isusu Kristu Gospodinu našem. Amen.

Molitve zahvale za pričest sv. Bazilija Velikog: Isuse Kriste, Gospodine Bože, kralju vjekova i stvoritelju svih stvari zahvaljujem Ti za svako dobro i milosti koje si mi udijelio, a na poseban način za pričest tvojim prečistim Otajstvima. Molim te dobri Bože, prijatelju ljudi čuvaj me pod tvojom zaštitom, u sjeni tvojih krila. Daj da do zadnjeg uzdaha dostojno primam tvoja sveta Otajstva u čistoći savjesti na otpuštenje mojih grijeha i za život vječni, jer Ti si kruh života, izvor posvećenja, darovatelj dobara. Tebe skupa sa Ocem i Duhom Svetim slavimo sad i u vijeke vjekova. Amen.

Molitve zahvale za pričest sv. Ivana Krizostoma: Vjerujem Isuse i ispovijedam da si Ti uistinu Krist, Sin Boga živoga došao na svijet spasiti grešnike od kojih sam prvi ja. Vjerujem da si u meni po tvom prečistom Tijelu i predragocijenoj Krvi. Smiluj mi se, oprost mi sve moje svjesne i nesvjesne grijeha koje sam počinio riječima i djelima. Daj da budem dostojan sudjelovati u tvojim svetim Otajstvima, da mi to ne bude na sud o osudu, nego za otpuštenje grijeha i život vječni. Amen.

Molitve zahvale za pričest sv. Bonaventure: Preslatki Isuse prožmi dubine moje duše tvojom blagošću te istinskom, apostolskom i svetom ljubavlju tako da moja duša gori i uvijek se rastapa od želje i tvoje ljubavi. Samo tebe želim, tebe žudim da se istrošim pred tvojim svetohraništima, ne tražim ništa drugo nego da budem oslobođen ovoga tijela i da budem zauvijek s tobom. Neka moja duša glada tebe Kruše anđeoski, odmoru svetih duša, kruše naš svagdašnji, kruše nadnaravni u kome je svaka slast i koji nas raduješ najsladim radostima. Tebe kojega anđeli neprestano žele kontemplirati neka glada tebe moja duša, neka se nasiti moje srce, neka se dubine moje duše ispune tvojim slastima da žedam tebe izvore života, mudrosti, znanja vječnoga svijetla, neiscrpivi izvore slasti, blago kuće Božje.

Neka te uvije moje srce želi, traži, žudi za tobom, nalazi, o tebi razmišlja i govori ti. Daj da ja sve činim na tvoju hvalu i slavu u poniznosti, razlučivanju, ljubavi, s radošću, lakoćom i ustrajnošću do kraja. Budi ti uvijek moja vjera, nada, bogatstvo, sva moja slast, jedina moja radost, moj mir, odmor, utočište, moja pomoć, znanost, baština, moje dobro i blago moje u kojemu neka uvijek budu sigurno ukorijenjeni i moje srce i moj duh. Amen.

Molitve zahvale za pričest sv. Ivana Damašćanskog: Nalazim se na vratima tvoga hrama, a još se ne odvajam od nepročišćenih misli, ali Kriste Bože, koji si opravdao carinika, smilovao se kananejki, otvorio rajska vrata raskajanom razbojniku, otvori i meni nutrine tvog milosrđa i u trenutku kad tebi pristupam i dodirujem te, prihvati me kao što si prihvatio javnu grešnicu i bolesnicu koja je 18 godina krvarila. Čim je ona dodirnula tvoju haljinu, zadobila je

ozdravljenje, a druga je do tvojih prečistih nogu zadobila oprostjenje svojih grijeha. Učini da ja bijednik koji sam se usudio primiti cijelo tvoje Tijelo ne budem spaljen. Prihvati me, kao što si primio onu grešnicu, prosvijetli moje duševne moći, sažeci zlobu mojih grijeha. To te molim po zagovoru Marije koja te je djevičanski rodila, i po zagovoru Nebeskih sila. Budi uvijek blagoslovljen u vijeke vjekova. Amen.

Molitve zahvale za pričest sv. Katarine Sijenske: Ah kako želiš preslatka Ljubavi, da ja pažljivo promatram i gledam sebe u tebi? Ti hoćeš da razmatram o stvaranju po kojemu si mi obdario svojom slikom i prilikom. Osim toga, Ti vrlo velika i vječna čistoćo, sjedinio si se s glibom naše ljudske naravi, potaknut ognjem svoje milosrdne naklonosti, a zbog ovog ognja ostavio si nam hranu. A što je ta hrana? To je kruh anđela, najviša i vječna čistoća, stoga zahtijeva i traži od duše, koja te prima u ovom preslatkom Sakramentu, da se očisti, a ako bi bilo moguće očistiti anđele, trebalo bi da se očiste prema tom Sakramentu. A kako se čisti duša? U ognju tvoje milosrdne naklonosti Oče, i pranjem svog izgleda u krvi tvoga Sina. Ti, vječni Oče, jesi onaj stol koji nam daruješ za hranu Jaganjca, tvoga jedinorođenog Sina.

Molitve zahvale za pričest sv. Franje Saleškoga: O prevelika ljubavi! O Presveta Hostijo, klanjam ti se u meni. Isuse moj, premalo je jedno srce za ljubiti te, premalo je jedan jezik za slaviti tvoju dobrotu. O Spasitelju moj, kako Ti zahvaljujem što si pohodio jedno tako siromašno stvorenje. Sav se tebi predajem kao znak zahvalnosti za sva tvoja dobra. Želim da Ti Isuse živiš u meni. Ti si moj i ja sam zauvijek tvoj. O ljubavi, o ljubavi, da ne griješim više. Nikad neću zaboraviti tvoju dobrotu i tvoje milosrđe Isuse Spasitelju moj i slatki goste moje duše. Da moj Bože, vjerujem bez ikakvog traga sumnje da si Ti u mojoj duši i mojim grudima, tvoje Božanstvo je u meni i sjedinjen sam s njime. Klanjam ti se i častim te kao što bi to učinio maleni crv koji puze u prašini svojeg ništavila, iskazujem ti moju želju da tebe proslavim. Ma, je li moguće da je se tvoje Beskrajno Veličanstvo udostojalo pohoditi svoj maleni i neznatni stvor.

Srcem punim nježnosti, moj slatki Spasitelju, zahvaljujem ti za taj veliki dar. Budi tisuće puta blagoslovljen Bože moj i daj da ti zahvalim koliko Ti to zaslužuješ. Neka ti zahvali tvoja sveta Majaka, svi anđeli i sveci. Prikazujem ti svu slavu i zahvalu koji su Ti iskazala tvoja stvorenja. O Bože moj, dolaziš da bi se samnom sjedinio, da bi na mene obilno primijenio zasluge tvoje Muke i posvetio me. Učini dakle u meni sve zbog čega dolaziš. O blagi i moćni Bože, ne dopusti da se izgubi plod tvojeg pohoda, sjedni se samnom i poveži mene s tobom nerazrješivom vezom i savršenom ljubavlju. Sjedini ponor tvoga milosrđa s ponorom moje bijede i daj da živim tvojim božanskim životom.

Isuse moj, Ti znaš što mi nedostaje, znaš da bez tebe ne mogu ništa, znaš moju slabost, smiluj mi se. Udijeli mi čistoću srca, poniznost, ljubav, slaganje s tvojom svetom voljom, jakost protiv zlih navika, otpuštenje grijeha, milost da više ne griješim, prezir prema svjetovnome duhu tako da samo tebe ljubim. Udijeli mi strpljenje da tebi za ljubav trpim sve što se dogodi samnom. Od tebe se svemu nadam. Presveta Djevice, draga moja Majko ispisi mi zbog ljubavi koju prema tebi ima tvoj Sin milosti za koje molim.

Bože moj, jedino moje dobro, radujem se tvome savršenstvu kao da je moje i sretan sam jer ništa na svijetu ga ne može narušiti. Žurno dođi uvijek savršeni beskrajnih veličina moj Isuse, ljubavi moja, Bože moj. Dođi i učini da postanem sav tvoj. Spasitelju moj, po tvojoj beskrajnoj dobroti radi koje si sišao s Neba, molim te da osjetim učinak tvoje ljubavi, neka moja duša izgara od tvoje ljubavi. Daj da odbacim sve zemaljske ljubavi, tražim samo tebe i mislim samo na tebe. Neka ljubav iz koje si umro za mene na križu potakne mene da ja umrem i živim zauvijek za tebe. O Bože moje duše koji zaslužuješ da te ljubimo više od svakog stvorenja, budi jedini predmet mojih želja, ljubim te više od svega, više od samoga sebe. Želim biti vjieran tvojoj ljubavi i ne odvojiti se nikada od tebe .

Tebi se predajem s ljubavlju i poštovanjem prihvaćam tvoju svetu volju za mene i molim te da se sve dogodi samnom što si oduvijek i u vremenu predodredio za mene. Nadam se jednoga dana gledati tvoje božansko lice i beskrajnu dobrotu. Bože moj privuci me sebi da te uzljubim, gorim od tvoje ljubavi i potpuno u njoj sagorim. Sakrij me u samom sebi, da me stvorenja me mogu pronaći. O vječni Oče, zbog ljubavi tvoga Sina ispuni moje sjećanje svetim mislima koje će me nagnati da se uvijek sjećam tvoga Sina. Daj da upoznam i uvijek činim sve ono što ti želiš od mene. A ti, Duše Sveti ispuni moju volju svetim osjećajima i ostvari u meni sve plodove tvoje ljubavi. Prosvijetli me svojim svjetlom da hodim ravno k tebi i neka sloboda moje volje bude tvoja.

O Bože moj i sve moje, ne želim tražiti ništa izvan tebe, jer sve u tebi pronalazim. O ljubljeni Oče, daj da brižno tebi služim kao što se ti brižno skrbiš za mene. Želio bih da sve moje misli služe tebi na čast. Čuvaj me da te više ne vrijeđam. O Utjelovljena Riječi daj da samo tebe ljubim. Udalji od mene sve prigode koje me dijele od tebe i tvoje ljubavi. Neka moje srce bude zaokupljeno željom da te ljubim i da ti služim, kao prvoj ljubavi. Ti si došao na svijet kako bi boravio u srcima koja si otkupio svojom krvlju. Neka moje srce potpuno pripada tebi, Ti u njemu vidi sve moje potrebe, zapali ga ljubavlju i učini spremnim vršiti tvoju svetu volju.

Presveta Djevice radujem se s tobom koja si očarala Božje Srce, sjedini me s tvojim Sinom, zagovaraj me kod njega i isprosi mi milost da učinim sve što On traži od mene. Nauči me kako da živim kreposti koje si ti živjela na zemlji. Oslobodi me svake ljubavi koja nije u Bogu, kako bi Boga ljubio svom snagom. Amen.

4. 3. Molitva nakon pričesti za koju je Crkva udijelila potpuni oprost

Crkva je za mnoge pobožne vježbe udijelila oprost, pa tako i za neke molitve nakon svete pričesti. Osobi koja izmoli ovu molitvu svaki put zadobiva djelomični oprost, a nakon svete pričesti i potpuni oprost ako još doda Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu na nakane svetog oca Pape.

Evo, moj dobri i preslatki Isuse, pred licem se tvojim bacam na koljena i s najvećim žarom srca molim te i zaklinjem: utisni mi u srce živa čuvstva vjere, ufanja i ljubavi, te pravu pokoru za moje grijehe i čvrstu odluku da ih popravim. To molim promatrajući u sebi i gledajući u pameti tvojih pet svetih rana i imajući pred očima ono što je prorok David rekao o tebi, dobri Isuse: Proboli su ruke moje i noge moje, izbrojiti mogu sve kosti moje.

5. PRIČESTI SE PO MARIJI PREMA UPUTAMA SV.LJUDEVITA MONTFORTSKOGA

Sv.Ljudevit u Raspravi o pravoj Pobožnosti prema Presvetoj djevici Mariji razrađuje duhovnost posvete Isusu Kristu po Mariji. Na kraju donosi i nauk kako se može živjeti duhovnost posvete u sudjelovanju na euharistiji i na poseban način kod svete pričesti. Marija nas uči da dublje zaživimo i to središnje otajstvo kršćanskog života. Ne radi se o tome da mi doslovno izmolimo cijelu ovu pripremu nego da uđemo u duh koji nam svetac poručuje. Montfort bi htio da stvaramo u duši duhovni stav sjedinjenja s Marijom, slikom Crkve koja u vjeri prihvaća Isusa. Sam Montfort ostavlja slobodu vjerniku govoreći da će mu Duh Sveti koji ostvaruje sjedinjenje s Isusom da nadahnuti nove slične misli ako se bude vježbao u ovom načinu pričješćivanja. Pričesti se po Mariji ne isključuje mogućnost da vjernik molim i druge molitve nakon pričesti koje nalazimo u ovoj knjižici ili da sami zahvaljujemo Gospodinu nego bi nas svetac htio dovesti do nutarnjeg stava i svijesti da se po Mariji sjedinjujemo s Isusom.

a. Prije pričesti

Ponizi se duboko pred Bogom. 2. Odreci se svoga sasvim pokvarenoga dna i svoje priprave, makar se ne znam koliko pričinjala dobra tvome sebeljublju. 3. Obnovi svoju posvetu govoreći: Sav sam tvoj, moja draga Gospodarice, i sve je moje tvoje. Zamoli ovu dobru Majku da ti pozajmi svoje Srce, da u nj primiš njezina Sina s njezinom pripravom.

Prikaži joj da bi trpjela slava njezina Sina, kad bi on bio primljen u tvoje tako prljavo i tako nestalno srce, koje bi Isusu okrnjilo slavu ili ga izgubilo. Ali ako se ona hoće nastaniti kod tebe, da sama primi svoga Sina, to joj je slobodno zbog vlasti koju ima nad srcima, a njezin će Sin na taj način sasvim lijepo biti primljen od nje bez ljage i bez pogibelji da bude uvrijeđen ili izgubljen: *Bog je posred nje, poljuljat se neće* (Ps 45,6).

Reci joj pouzdano da je sve ono dobra što si joj darovao mali doprinos njezinoj časti, ali da joj svetom Pričešću želiš darovati onaj isti dar koji joj je nekoć darovao vječni Otac, i da će biti više počašćena tim darom, nego da joj daruješ sva dobra svijeta. Reci joj, napokon, da Isus, koji je ljubi neizmjerno, želi opet s ugodnošću otpočiniti u njoj, premda će se to zbiti u tvojoj duši, prljavijoj i siromašnjoj od staje, u koju mu nije bilo teško doći, jer je u njoj bila ona - Marija. Zamoli je da ti daruje svoje Srce ovim nježnim riječima: Uzimam te za sve blago svoje. O Marijo, daj mi Srce svoje!

b. Za vrijeme pričesti

Stupajući da primiš Isusa Krista, poslije Očenaša, reci mu tri puta: Gospodine, nisam dostojan ... Govoreći prvi put, pomisli na vječnog Oca, pa mu reci da nisi dostojan primiti njegova jedinog Sina zbog tvojih opakih misli i tvojih nezahvalnosti prema tako dobrome Ocu, ali eto Marije, njegove službenice: Evo službenica Gospodnja, koja to čini mjesto tebe i nadahnjuje ti najveće pouzdanje i nadu kod njegova božanskog Veličanstva: Jer si me posebnim načinom utvrdio u nadi.

Reci zatim Sinu: Gospodine nisam dostojan... da nisi dostojan primiti Ga radi tvojih nekorisnih i opakih riječi i tvoje nevjernosti u njegovoj službi, ali ga ipak moli da ti bude milostiv, jer ćeš ga uvesti u kuću njegove rođene Majke i tvoje Majke, i nećeš mu dati otići dok se ne nastani kod nje. *Uхватih ga i neće ga pustiti, dok ga ne uvedem u kuću Majke svoje, u ložnicu roditeljke svoje* (Pj 3,4). Zamoli ga da ustane i da pođe k svom počivalištu i u svoj sveti šator.(usp.Ps 131,8)

Reci mu da se nimalo ne uzdaš u svoje zasluge, u svoju snagu i u svoje priprave, kao Ezav, nego u zasluge, snagu i priprave Marije, svoje drage Majke, kao mali Jakov u brigu Rebekinu, i da se ipak usuđuješ približiti njegovoj svetosti, premda si grešnik i pravi Ezav, jer su tvoja snaga i nakit zasluge i kreposti njegove presvete Majke.

Reci i Duhu Svetomu: Gospodine, nisam dostojan... da nisi dostojan primiti remek-djelo njegove ljubavi zbog mlakosti i opakosti tvojih djela i tvoga protivljenja njegovim nadahnućima, ali da je Marija, njegova vjerna Zaručnica, sve tvoje uzdanje, pa reci sa sv. Bernardom: Ona je moja najveća sigurnost, ona je sav razlog moga ufanja.

Možeš mu se također pomoliti da opet siđe u Mariju, svoju nerazdruživu Zaručnicu, jer je njezino krilo jednako čisto i njezino Srce jednako užeženo kao što je i nekoć bilo; i da bez njegova dolaska u tvoju dušu ni Isus ni Marija neće biti oblikovani ni dostojno nastanjeni u tvojoj duši.

c. Poslije svete pričesti

Poslije svete Pričesti, sabravši se u se i zatvorivši oči, uvedi Isusa u Srce Marijino. Daj Ga njegovoj Majci, koja će ga primiti ljubezno, smjestiti časno, klanjati mu se duboko, ljubiti ga savršeno, zagrliti ga nježno i iskazati mu u duhu i istini mnoge počasti, koje su nama

nepoznate zbog naše guste tame. Ili se drži sasvim ponizna srca u prisutnost Isusa nastanjena u Mariji; ili se vladaj kao rob na vratima kraljevskog dvora, gdje je Kralj u razgovoru s Kraljicom; pa dok se oni razgovaraju i dok ne trebaju tebe, ti pođi duhom u nebo i svuda po zemlji i zamoli sve stvorove da zahvaljuju i časte i ljube Isusa i Mariju mjesto tebe: *Dođite, poklonimo se...* (Ps 94,6).

Ili također moli sam Isusa, u zajednici s Marijom, za dolazak njegova kraljevstva na zemlji preko njegove svete Majke, ili ga moli božansku mudrost, ili ljubav Božju, ili oproštenje grijeha, ili koju drugu milost, no vazda preko Marije i u Mariji. Gledajući na se poprijeko, reci: Ne obaziri se, Gospodine, na moje grijeha, nego neka tvoje oči gledaju na Marijinu pravdu, to jest neka oči tvoje vide u meni samo Marijine kreposti i zasluge. A spominjući se svojih grijeha nadodaj: Neprijatelj čovjek to učini, a taj moj najljući neprijatelj, koji je počinio ove grijeha, jesam upravo ja. Možeš također reći: *Od čovjeka opaka i himbena izbavi me* (Ps 43,1), ili još: Ti treba da rasteš, a ja da se umanjujem (usp. Iv 3,30). Moj Isuse, ti treba da rasteš u mojoj duši, a ja da se umanjujem; Marijo, ti treba da rasteš u meni, a ja da budem manji nego sam bio. Ili reci ovo: *Rastite i množite se* (Post.1,28). Isuse i Marijo, rastite u meni i množite se vani u drugima.

Bezbroj je drugih misli, koje nam Duh Sveti donosi na pamet, pa će ih donijeti i tebi, ako budeš dobro sabran, umrtvljen i vjeran ovoj velikoj i uzvišenoj pobožnosti, u kojoj sam te, evo, poučio. Ali spomeni se da će Isus biti to više proslavljen što više pustiš Mariju da ona radi u tvojoj Pričesti, a da ćeš to više pustiti Mariji da radi za Isusa, a Isusu da radi u Mariji, što se dublje poniziš i budeš ih slušao u miru i šutnji, ne mučeći se da gledaš, kušaš i osjećaš. Jer pravednik živi o vjeri svagdje, a osobito u svetoj Pričesti, koja je čin vjere: *Pravednik moj živi od vjere* (Heb 10,38).

6. KRUNICA PRESVETOM OLTRASKOM SAKRAMENTU

U Katoličkoj Crkvi se posljednjih desetljeća ukorijenila pobožna praksa molitve tipa krunice na čast različitih otajstava naše vjere, pa tako imamo i krunicu na čast Presvetom Oltarskom Sakramentu. Ova dva načina molitve krunice na čast Euharistiskom Isusu nalaze se u mnogim molitvenicima na raznim evropskim jezicima, a objavljena su i u molitveniku Isuse ja se uzdam u te s odobrenjem nadbiskupskog duhovnog stola u Zagrebu od 24. 08. 1976.

Prvi način moljenja krunice: Moli se na običnu krunicu, to jest svako otajstvo se sastoji iz Očenaša, 10 Zdravo Marija i 1 Salva Ocu, a nakon riječi Isus se dodaje:

1. koji je ustanovio Presveti Sakrament iz ljubavi prema nama.
2. koji je u sve dane prisutan u Presvetom Sakramentu kao pravi Bog i pravi čovjek.
3. koji je u Presvetom Sakramentu naša žrtva do konca svijeta.
4. koji je u Presvetom Sakramentu hrana naših duša.
5. koji je u Presvetom Sakramentu naša snaga u smrti i poputbina.

Drugi način moljenja krunice: Moli se na običnu krunicu. Zaziv za veliko zrnce se ponavlja jedanput, za malo 10 puta.

Vjerujem...

Tri puta se ponavlja: Budi hvaljen i slavljen Isus u Presvetom Oltarskom Sakramentu od sada pa dovijeka!

Prva desetica: *Veliko zrnce:* Presveta Bogorodice, prikaži Presvetom Trojstvu predragocijenu Krv i tajne boli Rane na desnoj ruci svoga Sina Isusa u naknadu za grijeh protiv Presvetog Oltarskog Sakramenta!

Mala zrnca: Hvaljen i čašćen budi Presveti Oltarski Sakrament po Predragocijenoj Krvi Isusovoj od sada pa do vijeka u naknadu za obeščašćenja u crkvama počinjena!

Druga desetica: *Veliko zrnce:* Presveta Bogorodice, prikaži Presvetom Trojstvu predragocijenu Krv i tajne boli Rane na lijevoj ruci svoga Sina Isusa u naknadu za grijeh protiv Presvetog Oltarskog Sakramenta!

Mala zrnca: Hvaljen i čašćen budi Presveti Oltarski Sakrament po Predragocijenoj Krvi Isusovoj od sada pa do vijeka u naknadu za grešno ponašanje kod svete mise!

Treća desetica: *Veliko zrnce:* Presveta Bogorodice, prikaži Presvetom Trojstvu predragocijenu Krv i tajne boli Rane na desnoj nozi svoga Sina Isusa u naknadu za grijeh protiv Presvetog Oltarskog Sakramenta!

Mala zrnca: Hvaljen i čašćen budi Presveti Oltarski Sakrament po Predragocijenoj Krvi Isusovoj od sada pa do vijeka u naknadu za nečudoredno ponašanje kod svete Pričesti!

Četvrta desetica: *Veliko zrnce:* Presveta Bogorodice, prikaži Presvetom Trojstvu predragocijenu Krv i tajne boli Rane na lijevoj nozi svoga Sina Isusa u naknadu za grijeh protiv Presvetog Oltarskog Sakramenta!

Mala zrnca: Hvaljen i čašćen budi Presveti Oltarski Sakrament po Predragocijenoj Krvi Isusovoj od sada pa do vijeka u naknadu za kletve, psovke, zloupotrebe, svetogrđa i drskosti protiv Presvetog Sakramenta!

Peta desetica: *Veliko zrnce:* Presveta Bogorodice, prikaži Presvetom Trojstvu predragocijenu Krv i tajne boli Rana svoga Sina Isusa u naknadu za grijeh protiv Presvetog Oltarskog Sakramenta!

Mala zrnca: Hvaljen i čašćen budi Presveti Oltarski Sakrament po Predragocijenoj Krvi Isusovoj od sada pa do vijeka u naknadu za svetogrđno primanje Presvetog Oltarskog Sakramenta!

7. RAZMATRANJA I MISLI SVETACA O EUHARISTIJI I PRIČESTI

Razmatranja i misli svetaca o Euharistiji mogu poslužiti i nama u osobnoj molitvi, da po primjeru tih velikih duša, dublje shvatimo tajnu Isusove prisutnosti i uđemo u njegovo pashalno otajstvo koje se očituje u tom velikom sakramentu ljubavi.

Sv. Ljudevit Marija Grignon Montfortski - Euharistija čudesni izum Isusove ljubavi: Konačno, da bi se vječna Mudrost što više približila ljudima i što bolje im pokazala svoju ljubav, išla je dotle da je postala Čovjekom, da je postala Djetetom, postala je siromahom i za čovjeka umrla na križu. I koliko je puta za vrijeme svoga zemaljskog života uzviknula: *Dođite k meni, dođite svi k meni! Ja sam, ne bojte se; zašto se bojite?* (usp. Mt 11, 28.). Ta ja sam vam sličan, ja vas ljubim. A vi ste grešnici? - Pa upravo njih ja tražim. Ja sam prijateljica grešnika! Udaljili ste se iz ovčinjaka svojom krivnjom? - *Ja sam dobri Pastir!* Opterećeni ste grijesima, prekriveni gnusobama, uciviljeni žalošću? – Baš zato treba da dođete k meni, jer ja ću vas okrijepiti, ja ću vas odmoriti!

Htijući zasvjedočiti čovjeku ljubav do smrti koju je prihvatila mjesto njega da ga spasi, i ne mogavši se od njega odijeliti, našla je divnu tajnu po kojoj će istodobno umrijeti i živjeti i ostati s njime do konca vjekova, a to je veličanstveno i puno ljubavi iznašašće Euharistije. A da ostvari svoju ljubav u tome otajstvu, nije se žacala ni toga da promijeni i preokrene čitavu narav.

Budući da nije htjela da samo na izvanjski način ostane uz čovjeka, nije se skrila pod sjaj dijamanta ili kojeg drugog dragog kamena, već se sakrila pod priliku komadića kruha koji

je hrana svojstvena čovjeku, da bi po blagovanju ušla u njegovo srce i tamo našla svoju radost i slast. "To je svojstvo onih koji žarko ljube. "O vječna Mudrosti, Bože, koji sam sebe razdaješ iz ljubavi prema čovjeku!"

Ako nas ne takne ova žarka želja kojom nas s toliko ljubavi traži i ako nas ne ganu toliki znakovi prijateljstva ove ljubezne Mudrosti, znajmo da je velika okorjelost našega srca i da smo vrlo nezahvalni. I ako se, umjesto da je slušamo i tražimo, oglušimo na njen poziv i izbjegavamo je, i ako je, umjesto da je častimo i ljubimo, preziremo i vrijeđamo, kakva je naša okrutnost, i kakva nas čeka kazna već na ovom svijetu! *I jer nisu slijedili puta mudrosti, izgubili su spoznaju o dobru, i još ostavili svijetu spomenik svoje ludosti, da se ne mogahu sakriti zlodjela njihova.* (Iz djela *Ljubav Vječne Mudrosti*).

Sv. Toma Akvinski - O dragocjena i zadivljujuća gozbo: Jedinorođeni Sin hoteći nas učiniti dionicima svojega Božanstva, uzeo je našu narav da, postavši čovjekom, ljude učini bogovima. Jer povrh svega toga što god je od našega uzeo, sve nam je dao za spasenje. Tako prinese svoje tijelo za naše pomirenje kao žrtvu na žrtveniku križa Bogu Ocu, svoju krv prolio kao cijenu i ujedno kao kupelj, da se otkupljeni od bijednog ropstva očistimo od svih svojih grijeha. A da bi o tolikom dobročinstvu u nama ostao nepresušan spomen, ostavio je tijelo svoje za hranu i krv svoju za piće da ih vjernici uzimaju pod prilikama kruha i vina. Dragocjene li i čudesne gozbe, spasonosne i svakog milja pune! što od te gozbe može biti dragocjenije? U njoj nam se ne nudi na blagovanje meso junaca ili jaraca, kao nekoć u zakonu, već nam se dlake Krist, pravi Bog. Što je divnije od tog otajstva?

Nema sakramenta koji bi bio spasonosniji od ovoga koji čisti grijehe, povećava krepost i dušu napunja obiljem svih duhovnih darova. U crkvi se prinosi za žive i mrtve da bude na korist svima ono što je za spas sviju ustanovljeno. Naposljetku, nitko nije kadar opisati slast ovog sakramenta kojim se duhovna slatkoća kuša u njenom izvoru, i slavi se spomen one najuzvišenije ljubavi, koju je Krist u mucu pokazao. Stoga da bi što snažnije u srca vjernika utisnuo tu neizmjernu ljubav, na posljednjoj večeri kad je, nakon slavljenja Vazama, imao s ovoga svijeta prijeći Ocu, ustanovio je ovaj sakrament, kao vječni spomen čin svoje muke, kao ispunjenje starih slika, ako najveće čudo od svih čudesa što ih je učinio, i ostavio je ožalošćenima zbog njegove odsutnosti osobitu utjehu. (Iz djela sv.Tome).

Sv. Alfonz Marija de Liguori – Kristova ljubav u Euharistiji: Uoči blagdana Pashe Isus, znajući da mu je došao čas kad će otići s ovoga svijeta k Ocu, ljubeći svoje koji su na svijetu, iskaza im do vrhunca ljubav (Iv 13,1). Prije svoje smrti Isus nam je ostavio najveći znak svoje ljubavi – dar Euharistije. Sv. Bernard Sijenski kaže da su nam znakovi ljubavi, koji se na samrtni iskazuju, najmiliji i najdulje ih pamtimo. Prijatelji običavaju na samrtni ostaviti dragim osobama neki dar, odijelo, prsten ili neku drugu dragu uspomenu. A Isus, odlazeći s ovoga svijeta, kao skupocjeni dar svoje ljubavi nije nam ostavio nikakvu odjeću, ni prsten nego svoje tijelo, svoju krv, svoju dušu, svoje božanstvo, svega sebe. dao ti je sve – kaže sv.Ivan Zlatousti- ništa nije za se pridržao.

Tridentski sabor uči da je ovim euharistiskim darom Isus Krist čovječanstvu ostavio sve bogatstvo svoje ljubavi. A apostol Pavao ističe da je Isus ostavio ljudima taj dar upravo one noći kad su mu oni spremali smrt: Gospodin Isus one noći kad bijaše predan uze kruh, zahvali, razlomi i reče: Uzmite i jedite ovo je tijelo moje za vas (1Kor 11,23). Sv. Bernard Sijenski je napisao kako je Isus Krist gorio tolikom ljubavlju prema nama da mu nije bilo dosta umrijeti za nas, nego ga je prekomjerna njegova ljubav prije nego će umrijeti prisilila da učini još veće djelo – da nam svoje vlastito tijelo dadne za hranu.

S pravom je, dakle, sv.Toma nazvao Euharistiju Sakramentom ljubavi, jer samo je ljubav navela Isusa Krista da nam u njemu dade svega sebe; naziva ga i zalogom ljubavi, jer ako bismo ikada posumnjali u njegovu ljubav, u ovom Sakramentu primili smo njegovo jamstvo. Kao da nam je otkupitelj ostavljajući ovaj dar rekao: Ako ikada posumnjate u moju ljubav,

evo, ja vam u ovom sakramentu samoga sebe ostavljam. Imajući u ruci takav zalog, ne možete sumnjati da vas veoma ljubim.

Sv. Bernard osim toga, naziva ovaj sakrament, ljubav svih ljubavi budući da ovaj dar obuhvaća sve druge koje nam je Gospodin udijelio: stvaranje, otupljenje, predodređenje za vječnu slavu. Euharistija nije dakle samo zalog ljubavi Isusa Krista, nego nam je ujedno i zalog raja koji nas očekuje. Sv. Filip Neri nazvao je euharistiskog Isusa jednom jedinom riječju, ljubav. I kad su mu na smrti donijeli svetu pričest uskliknuo je: Evo moje ljubavi, dajte mi moju ljubav.

Prorok Izajija je želio svim objaviti velika djela što ih je Bog učinio u svojoj ljubavi da ga ljudi ljube: Objavite narodima djela Gospodnja, razglašujete uzvišenost imena njegovoga! (Iz 12,4) A tko bi ikada mogao pomisliti da će se Utjelovljena Riječ sakriti pod prilike kruha i dati nam se za hranu, da to nije sama učinila? Kaže sv. Augustin: ne izgleda li ludost reći jedite Tijelo moje, pijete moju Krv. Kad je Isus nagovijestio učenicima svoju odluku o ustanovi Euharistije rekavši: Zaista, zaista vam kažem: ako ne jedete Tijela Sina Čovječjega i ne pijete njegovu Krv, nemate života u sebi!..., nisu mogli vjerovati da im želi dati svoje tijelo za hranu i tad su otišli od njega govoreći: Tvrd je to govor! Tko ga može slušati? (Iv 6,53). Ali ono što ljudi nisu mogli ni pomisliti, ni vjerovati, mislila je i učinila velika Kristova ljubav. Uzmite i jedite ovo je Tijelo moje (1Kor 11,24), rekao je svojim učenicima i svima nama prije nego što je umro. A kakva je to hrana, o Spasitelju svijeta, koju si nam prije smrti na dar ostavio? Ne nije to obična hrana, nego se ja sam čitav vama darujem. (Iz djela Kako ćemo ljubiti Isusa).

Sv. Alfonz Marija de Liguori – Isus se žarko želi sjediniti s nama u Euharistiji:

Kada dođe čas, sjede Isusa za stol i apostoli s njim. I reče im: “Svom sam dušom čeznuo ovu pashu blagovati s vama prije svoje muke” (Lk 22,14). Svom sam dušom čeznuo, te Isusove riječi izrečene u noći kad je ustanovio ovaj sakrament ljubavi, izražavaju beskrajnost njegove ljubavi prema nama. A da ga svatko može lako primiti, predao nam se pod prilikama kruha, jednostavne i svima dostupne hrane, a ne skupocjene i rijetke. Daje nam se pod prilikama kruha da može biti na dohvata svima. Da nas potakne da ga primamo u svetoj pričesti, On nam je uputio ne samo tolike pozive: “Jedite prijatelji, pijte i opijte se, mili moji (Iz 9,5); Hodite jedite od mog kruha i pijte vina kojeg sam pomiješala” (Pj 5,1); nego nam to i izričito zapovijeda: “Ovo je moje tijelo za vas. Ovo činite meni na spomen” (1Kor 11,24). Osim toga privlači nas obećanjem raja: “Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni, i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan” (Iv 6,25), a paklom nam prijeti ako ga ne budemo primali u svetoj pričesti: “Ako ne jedete tijela Sina čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi” (Iv 6,54). Svi ovi pozivi, obećanja i prijetnje proizašli su iz velike njegove želje da nam dođe u ovom sakramentu.

Ali zašto Isus Krist toliko želi da ga primamo u svetoj pričesti? To nam objašnjavaju sv. Dionizije Areopagita: “Ljubav po sebi uvijek teži čezne za sjedinjenjem” i sv. Toma Akvinski: “Dvije osobe koje se od srca ljube nastoje postati jedno”. To je eto učinila silna ljubav Božja prema ljudima, ne samo da na se daje u vječnom kraljevstvu, nego želi da je ljudi već ovdje na zemlji, preko Euharistije, posjeduju u najbližem sjedinjenju. “Evo ga za našim zidom, gleda kroz prozore, zaviruje kroz rešetke” (Pj 2,9). On je prisutna u Euharistiji i gleda nas, iako ga mi, doduše ne vidimo. Prisutan je da ga možemo posjedovati, skriva se da ga želimo, i dok ne stignemo u domovinu, Isus nam se daje i želi se sav s nama sjediniti.

Njegovoj ljubavi nije bilo dosta da nam se sav daje svojim utjelovljenjem, mukom i smrću, nego je ustanovio Euharistiju da se sav daje svakome od nas: “Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu” (Iv 6,56). U svetoj Pričesti Isuse se doista sjedinjuje s nama i mi s njime pa stoga sv. Franjo Saleški kaže: “Euharistija je najnježniji i najveći znak Kristove ljubavi jer se On poništava do tog stupnja da se pretvara u hranu da bi se s nama sjedinio”. Sv. Ivan Zlatousti piše da je Isusova žarka ljubav učinila da smo postali jedno s

njime. “Tolika je, o Bože tvoja ljubav – kaže sv.Lovro Giustiniani- da si ovim sakramentom ujedinio svoje tijelo s našim što je učinilo nerazdvojivim tvoje i srce i našu dušu”. Sv. Bernard Sienski nastavlja: “Time što nam se Isus Krist daje za hranu, dosegao je najviši stupanj ljubavi jer nam se daje potpuno se s nama sjedinjujući, kao što se i hrana sjedinjuje s onim koji je blaguje”. Sam Isus je službenici Margareti d’Ypres, odmah nakon pričesti rekao: “Gle kćeri moja, lijepog li sjedinjenja između tebe i mene. Više se nikada nećemo odijeliti, ljubi me i ostati ćemo zauvijek sjedinjeni u ljubavi”. (Iz djela *Kako ćemo ljubiti Isusa*)

Sv. Alfonz Marija de Liguori – Učinci Euharistije: Tridenstski sabor uči da nas sveta pričest oslobađa od lakih svakodnevnih grijeha i čuva od smrtnih. Od lakih grijeha oslobađa nas – objašnjava sv.Toma Akvinski – tako što nas sama sveta pričest potiče na djela ljubavi kojim se brišu laki grijesi. a od smrtnih grijeha nas čuva tako što Euharistija povećava djelovanje milosti, što nas čuva od težih pogrešaka. Piše Inocent III. kako nas je Isus Krist svojim mukom i smrću oslobodio vlasti grijeha, a Euharistijom nas oslobađa mogućnosti griješenja. Euharistija nadalje, pobuđuje u nama Božju ljubav. “Bog je ljubav” (1Iv 4,8). i “oganj što proždire” (Pnz 4,24). u našim srcima svaku zemaljsku ljubav.

Sin Božji je došao na zemlju da zapali taj oganj i drugo ne želi nego da taj sveti oganj gori u našim dušama (usp.LK 12,42). A kakav li plamne božanske ljubavi užije Isus Krist u svakome tko ga pobožno prima u ovom sakramentu! Sv.Katarina Sijenska, promatrajući u rukama nekog svećenika presvetu hostiju, imala je dojam da se radi o vatrenoj kugli te se čudila kako se od tog plamena nisu zapalila sva ljudska srca. Lice sv.Ruže Limske toliko je izžaravalo svjetlost da je druge zabljesnulo, a istovremeno je bilo toliko vruće da bi opeklo one koji bi ga dotakli. Priča se o sv.Vjenceslavu da bi se pri svojim pohodima Presvetom Sakramentu toliko ražario da sluga koji ga je pratio nije osjećao više studeni kad bi stupao njegovim tragom po snijegu. Sv.Ivan Zlatousti potvrđuje da je Euharistija oganj koji nas toliko užije da svojim plamenom budimo strah i trepet zlih anđela.

“Uveo me u odaje vina i pokrio me zastavom ljubavi”, kaže zaručnica u Pjesmi nad pjesmama (Pj 2,4). Odaja vina je upravo sveta pričest – piše sv. Grgur Nazijanski – koja osobu toliko opija božanskom ljubavlju da ona zaboravlja i gubi iz vida sve stvorene stvari, zbog čega zaručnica iz Pjesme nastavlja: “Okrijepite me kolačima od grožđa koji će mi vratiti snagu, jabukama koje će me okrijepiti jer sam bolna od ljubavi” (Pj 2,5). Onome tko tvrdi: Ne pričešćujem se često jer ne osjećam ljubav prema Bogu...ovako odgovara Gerson: jer si hladan udaljavaš se od vatre? Što si hladniji, moraš češće pristupati Euharistiji ako doista želiš ljubiti Isusa Krista.

“Iako mlak- piše sv.Bonaventura-pristupaj Euharistiji s velikim pouzdanjem u Božje milosrđe, toliko je veća potreba za liječnikom što smo više bolesni”. Jednako kaže sv.Franjo Saleški u svojoj *Filotei*: “Dvije su vrste osoba koje se moraju često pričešćivati: savršeni, da se sačuvaju u savršenstvu, i nesavršeni, da dođu do savršenstva” Za često pričešćivanje potrebna je dakle badem velika želja da se posvetimo i da napredujemo u ljubavi prema Bogu. Rekao je Gospodin jednom sv.Matildi: “Kad se pričešćuješ, čini to sa onom ljubavlju kojom se ikada neko srce ljubilo, onoliko ću ljubavi primiti koliko bi je ti željela dati”. (Iz djela *Kako ćemo ljubiti Isusa*)

Sv. Alfonz Marija de Liguori – Kako i kada pristupati Euharistiji: Uvjerimo se, dakle, da ne možemo učiniti nešto ugodnije Isusu Kristu nego se pričestiti, prikladnim raspoloženjem, kako to dolikuje gostu koga primamo. Rekao sam prikladnim raspoloženjem, a ne dostojnim, jer kad bi se tražilo dostojno raspoloženje, tko bi se ikada mogao pričestiti? Samo Bog je dostojan primiti Boga! Držim prikladnim raspoloženjem ono koje je moguće veoma ograničenim stvorenju, zaodjevenom u Adamovo tijelo. Dovoljno je da se osoba pričesti u stanju milosti i živom željom da napreduje u ljubavi prema Isusu Kristu. “Samo iz ljubavi treba primati Isusa u pričesti – govorio je sveti Franjo Saleški – jer nam se On iz ljubavi daje”.

Što se tiče učestalosti pričešćivanja, tu je potrebno pridržavati se mišljenja svoga duhovnoga vođe. Treba znati da nikakvo zvanje ni profesija ne priječe čestu svetu pričest, ako je duhovnik smatra prikladnom, kako je to dekretom izjavio i papa Inocent XI. Doista, ništa nije tako za nas korisno kao sveta pričest. Vječni Otac je predao svome Sinu Kristu sve božansko bogatstvo: "Isus je znao da mu je Otac sve predao u ruke" (Iv 13,3). Stoga s pravom može kazati onaj koji primi svetu pričest: "S njome su mi došla sva dobra" (Mud 7,11). Opravdano sv. Vinko Ferreri i sv. Dionizije tvrde da je sveta pričest najdjelotvornije sredstvo za posvećenje, korisnije od čitava tjedna posta o kruhu i vodi. (Iz djela *Kako ćemo ljubiti Isusa*)

Sv. Ivan Marija Vianney - Poziv na pričest: Dodite na pričest, dođite živite od Isuse kako biste živjeli za Isusa. Sva stvorenja trebaju se hraniti da bi živjela, zato je Bog htio da rastu drveća i bilje, kao pripremljeni stol na koji dolaze sve životinje uzeti hranu koja im je potrebna... Kad je Bog htio dati hranu našoj duši kako bi je uzdržao u životnom hodočašću, promatrao je sve stvorene stvari i nije našao ništa dostojno duše. Tada svrnu pogled na sebe, i odluči dati joj samoga sebe... O dušo moja kolika je tvoja veličina kad te samo Bog može zadovoljiti. *Sve što pitate Oca mojega u moje ime dat će vam.* Nikada ne bismo ni pomislili moliti Boga da nam dadne svoga Sina. Ali ono što čovjek ne može, ni zamisliti, niti što bi se ikad usudio željeti, Bog u svojoj ljubavi, je zamislio, izrekao i ostvario. Da li bismo se ikada usudili kazati Bogu da dadne svoga Sina da umre za nas, da nam dadne jesti njegovo Tijelo i piti njegovu Krv?

Kada naš Gospodin Isus Krist dođe nastaniti se u duši, zadovoljan je te ispunja dušu radošću i srećom, daje joj velikodušnu ljubav da sve radi i trpi kako bi bila njemu po volji. Ne govorite nismo dostojni. To je istina, ali vam treba pričest. Da je Gospodin imao na pameti naše biti dostojni, ne bi nikada ustanovio sakrament svoje ljubavi, jer nitko na svijetu nije je dostojan, ali On je mislio na našu potrebu, svi smo u velikoj potrebi. Ne govorite prevelike su naše bijede... Radije bih vas htio čuti kako govorite da ste previše bolesni. A zašto ne želite lijek? Velika nesreća zaboraviti se utjecati ovoj božanskoj hrani kako bi prošao kroz pustinju života, slično kao kad bi neka osoba umirala od gladi pored bogato pripremljenog stola.

Koje li radosti za kršćanina koji ima vjeru kad se vraća sa mise u srcu nosi cijelo Nebo. Sretne li kuće u kojoj žive takvi kršćani. Kako bi trebalo poštovati takve osobe tijekom dana. To je kao imati u kući, jedno drugo svetohranište gdje je Isus Bog uistinu boravio dušom i tijelom. Reći ćete mi ako je to tolika sreća zašto Crkva im nalaže pričestiti se samo jednom na godinu? Ta zapovijed nije za dobre kršćane, nego za malodušne i hladne kršćane koji su indiferentni za spasenje svoje duše. Na počecima Crkve najveća kazna kojom se moglo kazniti kršćanina bila je nedopustiti mu da se pričesti svaki puta kad je bio na svetoj misi.

Bože moj kako je moguće da kršćani ostave svoju siromašnu dušu, tri, četiri, pet mjeseci bez ove nebeske hrane. Tako puste svoju dušu da umre od gladovanja. Bože moj koje li nesreće, koje li sljepoće, budući da imaju toliko sredstava za izliječiti dušu i tako prikladnu hranu uzdržati je zdravu. Budući da su kršćani postajali sve manje osjetljivi za tu svoju nesreću Crkva je na kraju propisala zapovijed da pristupe pričesti barem jedanput godišnje. O Bože moj, koje li nesreće, kojeg li zaslijepljena, da jedan kršćanin bude zapovijedu primoran tražiti svoju sreću.

Sv. Katarina Sijenska – O rastu u ljubavi i svetom ili svetogrdnom pričešćivanju: Tada je ona duša, da poslušna upravila svoj duh u istinu, gdje je vidjela da sja krepost pravih uživalaca Božanstva. A vječni je Bog govorio: Predraga kćekice, hoću da ti najprije pokažem dostojanstvo u koje ih je postavila moja dobrota, da imate veći uzvišenost i dostojanstvo nego li anđeli, jer sam uzeo vašu narav, a ne anđeosku.

I kao što se sunce ne može razdijeliti, tako se ni čitav Bog i čovjek ne može rastaviti u bjelini hostije. Recimo da se hostija razlomi u svakoj je Krist potpun. I ne smanjuje se u samom sebi, a tako se i događa s ognjem u slijedećem primjeru. kad bi ti imala svjetlo, pa bi došli iz cijeloga svijeta da pale od ovoga svjetla ono ne bi došlo na manje zbog tog paljenja, a ipak bi svatko imao svoje. Istina je da netko više a netko manje, ima udjela od ovoga svjetla, jer svatko prima toliko svjetla koliko donese ogrijeva. da bolje razumiješ predlažem drugi primjer.

Kad bi bilo mnogo onih koji nose svijeće, a netko bi imao manju, a drugi dva ili tri puta veću te bi išli svi na svjetlo da upale svoje svijeće, istina je da se u svakoj upaljenoj svijeće bila ona velika ili mala vidi cijelo svjetlo, to jest ista toplina i svjetlost, a ipak ti bi rekla da ima manje svjetla onaj koji nosi manju svijeću. Tako se događa onomu koji prima ovaj sakrament. Čovjek donosi svoju svijeću, a to je sveta želja kojom se prima i dobiva ovaj sakrament, ali ta je svijeća po sebi ugašena, a pali se primanjem ovog sakramenta. Kažem ugašena jer vi niste ništa. Istina je da sam vam ja dao tvar kojom možete u sebi hraniti ovo svjetlo i primati ga. Ta je tvar ljubav, jer sam vas stvorio za ljubav, pa ne možete živjeti bez ljubavi.

Gdje se pali duša koja je tako ustrojena? Na ognju moje božanske ljubavi, ljubeći i bojeći se mene i slijedeći nauk moje istine. Istina je da se užije više ili manje, već prema tome koliko donese i daje ogrijeva ovom ognju. Zato premda svi imate isti ogrjev, jer ste svi stvoreni na moju sliku i priliku, te kao kršćani imate svjetlo svetog krštenja, ipak svatko može rasti u ljubavi i kreposti, prema tome koliko se komu sviđi, pomoću moje milosti. Ne mijenjate vi nadnaravni život što sam vam ga ja dao, ali možete porasti i povećati se u ljubavi, služeći se slobodnom voljom, snagom kreposti i osjećajem ljubavi, dok imate vremena, jer kad prođe vrijeme, nećete to moći učiniti. Tako možete porasti u ljubavi.

S ljubavlju dođite da primite ovaj Sakrament, slatko i slavno svjetlo koje sam vam dao da vam bude podijeljeno od mojih službenika kao vaša hrana. I toliko ćete primiti od ovoga svjetla koliko donesete ljubavi i žarke želje pretpostavljajući da ga primete svega, kako ti objasnih primjerom o onima koji nose svijeće i koji primaju srazmjerno njenoj veličini. A tko bi išao k ovom slatkom sakramentu s krivnjom smrtnog grijeha, ne prima milost, iako aktualno prima čitavog Boga i čovjeka kako ti rekoh.

A znaš li kako stoji duša koja ga prima nedostojno? Ona stoji poput svijeće na koju je pala voda koja kad se približi ognju, samo cvrči, i čim je oganj ušao u vodu on se gasi i ne ostaje drugo nego dim. tako ova duša nosi samu sebe kao svijeću koju je primila na krštenju, zatim je na nju bacila vodu grijeha koja je namočila stijenj milosnog svjetla primljenog na svetom krštenju. Kako se nije ražarila na ognju svete skrušenosti ispovjediivši svoj grijeh, poslala je na stol oltara da primi ovo svjetlo. Ali pošto duša nije bila raspoložena kako treba za takvu tajnu, pravo svjetlo nije ostalo s milošću nego se je odijelilo od nje, i tako je duša ostala u većoj smetenosti, ugašena od tame, otežana svojim grijehom. Od ovoga sakramenta osjeća samo cicanje grižnje savjesti, ne zbog manjkavosti svjetla koje ne može primiti nikakve povrede, nego zbog vode koja je bila u duši. Ova je voda spriječila osjećaj duše koji nije mogao primiti ovo svjetlo. (Iz *Dijaloga Božanske Providnosti*).

Sv. Ivan Krizostom: Ne biti u smrtnom grijehu i dostojno se pričestiti: Kako se ne bi mogao ispričati, svećenik podiže glas, dižući ruke prema Nebu tako da ga svi vide kao glasnogovornika koji svojom riječju koja odzvanja u tišini poziva neke da pristupe, a druge da odstupe. I to ne čini toliko gestom ruke, koliko izričito riječju. Njegova riječ, kao da je ruka, udara nas po ušima. On ne poziva kao tužilac, nego kao onaj koji potiče da osoba ispita samu sebe. Ne kaže: Ima li netko tko optužuje ovoga? Nego kaže ima li netko tko okrivljuje samoga sebe? Uistinu, kad on kaže: Svete stvari su za svete osobe, on kao da govori, ako netko nije u posvetnoj milosti neka ne pristupa. Svećenik ne kaže jednostavno tko je čist od grijeha, nego tko je svet. Uistinu da bi bili sveti, nije dosta biti bez grijeha, nego treba prisutnost Duha

Svetoga u duši i obilje dobrih dijela. Ne samo, kaže Apostol, tražim da budete slobodni od blata, nego da imate čiste i sjajne duše.

Ako Babilonski kralj, birajući među mladim zarobljenicima izbra one koji su *bez mane i lijepog izgleda* (Dn 1,4), koliko više mi koji smo na gozbi nebeskog Kralja moramo biti lijepi u duši, nositi ukrašene haljine i kraljevsku obuću, to jest trebamo imati lijepu dušu, ukrašenu zlatom i opasanu istinom. Tko je u takvom stanju neka pristupi i pije iz kraljevske čaše. Naprotiv, ako netko hoće ući na kraljevsku gozbu, prljav, namrgođen u poderanoj odjeći, neka misli ma muku koju će morati podnijeti, budući da nije dosta četrdeset dana za očistiti grijehe koji se učine tijekom godine. Uistinu, ako za takvo ponašanje nije dosta vječni oganj, upravo zato i jest vječni, koliko više nije dosta kratko prolazno vrijeme, u kojem možemo činiti samo blage pokore, nesposobne da nas potpuno očiste.

A zašto apostol kaže, *jede i pije svoju osudu, jer ne razabire tijelo Gospodnje* (1Kor,11,29)? Drugim riječima tko se nedostojno u grijehu pričešćuje, ne promišlja, ne istražuje kako se priliči veličinu ponuđenih dobara i ne razmišlja o uzvišenosti darova. Uistinu, ako dobro naučiš tko je Onaj pred kim se nalaziš, te znajući tko je, i kome se daruje, neće ti trebati više nijedna riječ nagovora. Samo ta spoznaja bit će to dovoljna da budeš trezven, izuzev ako je tvoje duhovno stanje potpuno zlokobno. *Zbog toga su među vama mnogi slabi i bolesni, mnogi umiru* (1Kor 11,30). Ovdje apostol Pavao ne navodi druge primjere, nego govori o Korinćanima te to čini njegov govor još tvrdim.

Govoreći: *jede i pije svoju osudu, i kriv je*, da ne bi izgledalo da govori samo zbog govora, nabraja događaje i poziva se na svjedoke. To ih pogađa više od prijete, jer im to predočuje kao stvarnost koja već djeluje među njima. I ne zadovoljava se time, nego Pavao vjerodostojno govori o vječnoj osudi. Na taj način on zastrašuje na dva načina. Baš tako, jer mnogi se pitaju otkuda dolaze tolike prerane smrti i duge bolesti, a apostol odgovara da mnoge neočekivane stvari se odgađaju zbog grijeha.

Bl. Pater Pio - Ljubav prema Euharistiskom Isuse i borba za svakodnevnu pričest protiv đavolskih sugestija: Dragi oče neka vas tješi slatka misao da ljubite Isusa te da on puno više ljubi vas. Molimo ga za milost riječima zaručnice iz *Pjesme nad pjesmama: Poljubi me poljupcem usta svojih, ljubav je tvoja slađa od vina* (Pj 1,2). Koliko puta Isus u presvetom Sakramentu nama svećenicima dadne ovaj poljubac mira. O da, žarko želimo ovaj poljubac iz božanskih usta, a još više budimo zahvalni. Koji bismo draži dar mi bijedni smrtnici mogli više željeti od Boga. Ponekad sam napastovan da propustim svakodnevnu pričest, ali sam u prošlosti tu napast uvijek pobijedio. A kako bi oče moj, mogao živjeti da ne pristupam primiti Isusa svako jutro?

Plaćem i mnogo uzdišem kod nogu Euharistiskog Isusa zbog toga, i puno mi puta izgleda da sam bio utješšen, ali mi se ponekad čini da se Isus skriva mojoj duši. Olovka ne može opisati što se događa u mojoj duši u trenucima kad se Isus skriva. Nesigurnost da li sam uvijek odbacio napasti koje mi više nego ikad lukavi đavao predočuje kad pristupam presvetoj pričesti. Oče moj, to su trenutci velike borbe. Ah koliko moram sebe siliti da si ne uskratim toliku okrjepu.

A što me najviše ranjava, oče moj, je misao na Isusa u Euharistiji. Moje srce se osjeća kao privučeno jačom snagom prije nego li se ujutro sjedini s njim u pričesti. Osjećam toliko veliku glad i žeđ za njim prije nego li primim da malo nedostaje pa da umrem od teškog disanja. Upravo zato što ne mogu a da se ne sjedinim s njim ponekad i u visokoj temperaturi idem da blagujem njegovo tijelo. Ova glad i žeđ umjesto da utihnu nakon što sam ga primio u pričesti sve više rastu. A kad već posjedujem ovo najveće dobro, toliko je velika slast da za malo ne kažem Isusu dosta, gotovo ne mogu više. Skoro zaboravim da sam u svijetu, razum i srce ne žele više ništa i nekada duže vremena svojevoljno ne želim bilo što drugo.

Ponekad se pitam, da li ima duša koje ne osjećaju da im srce gori božanskim plamenom kad se nalaze pred Isusom u Sakramentu. Meni to izgleda nemoguće, pogotovu

ako se to odnosi na svećenika i redovnika. Možda one duše koje kažu da ne osjećaju ovaj plamen, ne osjećaju ga zbog toga što imaju veće srce. Samo ovim dobrohotnim objašnjenjem pridružujem im se da ih ne bi ušutkao stidnim izrazom lažljivaca.

Sv. Terezija Avilska - O grozoti nedostojnog slavljenja svete mise: Dok sam jedanput pristupala k pričesti vidjela sam duševnim očima jasnije nego tjelesnim dva nečastiva jako odvrtna lika. Činilo mi su rogovima obujmljivali grlo jednog svećenika, a vidjela sam u njegovim rukama svojega Gospodina u Veličanstvu koje sam spominjala, u hostiji koju mi je htio pružiti. Jasno vidjeh da su te ruke njega vrijeđale, pa sam shvatila da je ona duša u smrtnom grijehu. Kako je strašno. Gospodine moj, vidjeti vašu ljepotu među tako odvratnim likovima! Oni su bili nekako prestrašeni i prestravljeni pred vama, pa se činilo da bi rado pobijegli da ste ih vi pustili da odu. Spopala me tako velika zbnunjenost, da ne znam kako sam se mogla pričestiti.

Jako sam se prestrašila jer mi se činilo, kad bi viđenje bilo od Boga, da Njegovo Veličanstvo ne bi dopustilo da vidim zlo koje se nalazi u onoj duši. Rekao mi je sam Gospodin da molim za onoga svećenika. On je to dopustio zato da spoznam snagu koju imaju riječi pretvorbe, te kako Bog ne prestaje biti tamo koliko god bio loš svećenik koji ih izgovara. Usto neka vidim njegovu dobrotu jer se predaje i u one ruke svoga neprijatelja, i to sve za moje dobro i dobro svih. Shvatila sam koliko su obavezniji svećenici biti bolji od drugih, kako je strašna stvar primati Presveti Sakrament nedostojno te koliko je nečastivi gospodar duše koje je u smrtnom grijehu. Jako veliku korist mi učini da spoznam koliko sam bila dužna Bogu. Blagoslovljen neka bude u vijeke vjekova. (*Moj život* 38. br. 23)

Sv. Terezija Avilska - Pričest izvor snage i utjehe: Riječ danas čini mi se da znači za jedan dan, što znači dok bude potrajao ovaj svijet, ništa više. baš jedan dan! A za one nesretnike, koji se kažnjavaju, koji ga neće uživati na onome drugom, nije njegova krivnja ako se puste pobijediti, jer on ih ne prestaje bodriti do kraja bitke. Neće se imati čime opravdati, niti se tužiti na Oca zato što im ga je uzeo u najpresudnije vrijeme. Stoga mu i kaže njegov Sin, budući da to nije nego za jedan dan, da mu dopusti prijeći među služinčad. Pošto nam ga je Njegovo veličanstvo već dalo i poslalo na svijet samom njegovom voljom, on nas ne želi ostaviti nezaštićene svojom vlastitom voljom, već želi ostati odviše s nama, na radost njegovih prijatelja i žalost njegovih neprijatelja. Ta ne moli više nego za danas, sada iznova, jer time što nam je dao ovaj presveti kruh zauvijek, Njegovo Veličanstvo nam je dalo – kako sam rekla – ovo jelo i manu čovječstva, koju nalazimo kad hoćemo, pa ako to nije našom krivnjom, nećemo umrijeti od gladi zato što će duša, kad god bude hitjela blagovati, naći u Presvetom Sakramentu svaki slast i utjehu. Nema potrebe da bude ni muke ni proganjanja, koje ne bi bilo lako podnijeti, ako počnemo uživati njegove.

Molite kćeri Oca s ovim Gospodinom, da vam danas pusti Vašeg zaručnika, da ne budete na ovome svijetu bez njega, da bude dosta za ublažavanje tako velikog zadovoljstva što ostaje tako skriven pod ovim prilikama kruha i vina, a što je velika muka za onoga tko nema što drugo ljubiti, niti druge utjehe, ali molite ga da vam ne uzmanjka i da vas pripravi da ga primite dostojno.

Mislite li da ovo presveto jelo nije hrana, čak i za ova tijela, i veliki lijek čak i za tjelesne boli? ja znam da jest, i poznajem jednu osobu (svetica govori o sebi) koja je imala teške bolesti i kojoj su, kad je imala kadkada jake boli, nestajale kao odnesene rukom, te bis e osjećala posve dobro, i to vrlo redovito, pa i kad je imala vrlo izražene boli, koje se nisu mogle hiniti, po mom mišljenju... Ali njoj Gospodin bijaše dao tako živu vjeru da se smijala u sebi, dok je slušala neke osobe kako govore da bi hitjele biti u onom vremenu, kad je Krist naše dobro, hodao po svijetu, jer je mislila, budući da su ga imale ovakvoga u presvetom sakramentu što još hoće?

Ali znam za tu osobu da je niz godina, premda nije bila jako savršena, kad bis e pričešćivala, ni više ni manje nego kao da je tjelesnim očima gledala kako ulazi u njeno prebivalište Gospodin, nastojala naprezati svoju vjeru koliko god joj je to bilo moguće, zato da se oslobodi svih izvanjskih stvari, jer je uistinu vjerovala da ulazi ovaj Gospodin u njeno prebivalište i ulazila bi s njime. Nastojala bi ovladati svojim sjetilima, kako bi sva spoznala tako veliko dobro, hoću reći da ne smetaju duši da ga prepozna. zamišljala je samu sebe pred njegovim nogama i plakala kao Magdalena, ni više ni manje nego kao da ga tjelesnim očima gleda u farizejevoj kući, pa da i nije osjećala pobožnost, vjera joj je govorila da je zaista tamo. Jer ako se ne želimo graditi ludima i zasljepljivati razum, ne treba sumnjati.

Nije to privid mašte kao kad promatramo Gospodina na križu, ili u drugim prizorima muke, kad si ga predočujemo u nama samima kako je to proživio. To se događa i sada, posvemašnja je istina, i nema se zašto ići tražiti ga dalje, na drugom mjestu, nego budući da znamo da je, dok prirodna toplina ne uništi prilike kruha. s nama dobri Isus, da mu pristupimo. Pa ako je, dok je hodio po svijetu, samim dodirrom svoje odjeće liječio bolesne, zar treba sumnjati da će činiti čudesa, ako je do te mjere u meni, ako imamo vjeru, i da će nam dati ono što ga budemo molili, budući da je u našoj kući? A njegovo Veličanstvo ne običava loše plaćati konačište, ako ga se dobro ugosti. (*Put savršenstva* 34, br. 2-8).

Sv. Terezija Avilska – Čežnja za pričešću: Poneki put me snađe takov velika želja da se pričestim, te ne znam da li se to može dosta naglasiti. Dogodilo mi se to i jednoga jutra kad je tako kišilo te se činilo da se neće moći izići iz kuće. Kad sam bila izvan nje, bila sam toliko izvan sebe zbog one želje, da mi se činilo kako bih, sve da su mi i koplja uprli u prsa, bila prošla između njih, a kamoli kroz vodu. Čim sam stigla u crkvu, zahvatio me je veliki ushit. Učinilo mi se da vidim kako se otvaraju nebesa, no ne jedan ulaz, kako sam to drugdje vidjela. Ukazalo mi se prijestolje, za koje sam vašoj milosti rekla da sam ga i drugda vidjela. Ukazalo mi se prijestolje, i još jedno iznad njega, gdje sam nekom spoznajom koju ne znam iskazati, iako to nisam vidjela, shvatila da se nalazi Božanstvo.

Učinilo mi se da ga pridržavaju neke životinje, a čini mi se da sam čula jedan opis tih životinja. Pomislila sam da su to bili evanđelisti. Ali kakvo je bilo prijestolje i što je bilo na njemu nisam vidjela na nebu. Promišljala sam da su serafini ili kerubini, jer su jako različiti u nebeskoj slavi. Činilo mi se da posjeduju neku rasplamsalost. Velika je razlika, kako sam rekla. Slavlje koje sam tada osjetila u sebi ne može se opisati, niti iskazati, niti će ga moći zamisliti tko to ne bude prošao. Shvatila sam da se tamo nalazi skupa sve što se može poželjeti, a nisam vidjela ništa. Rekli su mi, a ne znam tko da je jedino što sam tamo mogla učiniti to da shvatim kako ne mogu ništa shvatiti, te promatrati kakvo je ništavilo sve u usporedbi s onim. Stoga se kasnije moja duša sramila videći da bi mogla zastati na ikakvoj stvorenoj stvari, a kamoli oduševiti se njome, zato što mi je sve nalikovalo na mravinjak.

Pričestila sam se i sudjelovala na misi, a ne znam kako sam mogla sudjelovati. Činilo mi se da je trajalo jako kratko. Začudila sam se kad se oglasio sat i vidjeh da sam dva sata bila u onom ushitu i slavlju. Kasnije sam se začudila kad sam stigla do ove vatre istinske ljubavi Božje, koja mi se čini da dolazi odozgo. Koliko god to htjela, nastojala i trgala se za to, ako to ne biva kad Njegovo Veličanstvo hoće, kako sam drugamo rekla, nisam sposobna imati ni jedne njezine iskre. Čini se da ona pročišćuje staroga čovjeka od nedostataka, mlakosti i bijede. Kao što radi ptica feniks, o kojoj sam čitala da se spali, a iz onoga pepela izlazi druga, tako duša kasnije postane druga, s drugačijim željama i velikom jakošću. Čini se da nije ona od prije, nego da s novom čistoćom počinje ići putem Gospodnjim. Dok sam usrdno molila Njegovo Veličanstvo da bude tako, te da mu ponovno počnem služiti, rekao mi je: Dobru si usporedbu napravila. Pazi da je ne zaboraviš kako bi se uvijek nastojala poboljšati. (*Moj život* 39. br.22).

Bl. Marija od Isusa Deluil-Martiny – Sjedinjenost s Oltarom: Od časa do časa pogled ljubavi je pogled srca na Svetu i Božansku Žrtvu koja se prinosi od oltara do oltara! Slijedimo je i dopustimo da budemo žrtvovani s njom. Plačimo u podnožju oltara koji su oskvrnuti ravnodušnošću ili svetogrđem. Ljubimo umjesto hladnih srdaca koja ne znaju ljubiti takvu ljubav. bdijemo pred vratima osamljenih Svetohraništa. Duša mi je bila obuzeta mišlju o bolima Isusa osamljenog u Svetom Sakramentu. Kad je Svetište pusto, tijekom tih dugih sati napuštenosti kada nitko ne okružuje Svetohranište, čini mi se da je jedan od velikih boli našega Gospodina ova: Ne prinosi se! Isus se sam prinosi bez prestanka, no želi biti prinesen preko čovjeka koji treba nadopunjavati ono što nedostaje Muci Isusa Krista (usp. Kol 1,24).

Činilo mi se da vidim u samoći svetišta mnoštvo anđela koji tješe Isusa moleći ga za oprostjenje što ga nijedno ljudsko srce nije prisvojilo da ga prikaže. Kako biti uneseni svakog časa u prinošenje Euharistiskog Isusa, ako naše biće nije u Žrtvi? Živjeti priljubljeni uz Svetohranište, posjedovati svakog dana Onoga koji očarava anđele, koji plijeni divljenja nebesa, osjećati oko sebe duše koje žive od istoga čara, koje trpe iste boli i prinosе se ognju iste žrtve, s Hostijom ljubavi, prinositi se njima, biti zajedno oko Oltara! To je Nebo koje je započelo!

Sve dane on je napušten od svih, navečer... I to je silom zakona da On treba ostati tako sam, On koji bi jednom zrakom svoje salve mogao pod svoje noge podložiti kroz vječnost cjelokupno stvaranje! On za čije žrtvovanje nema noći, nema predaha. neka u klanjanju Isusu-Hostiji vaše srce postane snagom milosti i žrtava, kao zlatna kadionica, neka plemeniti žar, dapače herojski žar ljubavi, u njoj bude oganj što stalno gori, neka nebeska čistoća bude tamjan koji neprestano izgara i čiji miris raduje i očarava Srce Isusovo. Tako sam zadovoljna kad ukrašavam njegovo prijestolje najrijedim cvjetovima koje mogu naći! kad god se može, čini mi se da se ne treba zanemarivati iskazati štovanje našem Gospodinu, ne samo žarom svoje duše, nego i svim izvanjskim ljepotama i svim ukrasima koje mu se sviđjelo darovati nam na zemlji, a koja se tako često rabe protiv njega!

Ne napuštajte srcem Svetohranište..tu se postaje ljubav! Kada bismo što brojnije bile okupljene oko Blaga-Hostije! Toliko žedam za tim! Naš Gospodin – osamljen u Svetohraništu – poziva vas da imate udjela i Njegovu životu samoće i šutljiva klanjanja. Bavite se svojim Isusom koji je sam u tolikim Svetohraništima i pravite mu društvo srcem budite njegova mala klanjateljica u svim mjestima u kojima je napušten. Živimo u našoj tamnici ljubavi, u Rani Srca Isusova i u ciboriju gdje boravi Božansko Srce. Što je trajno sjedinjenje s Isusovom Žrtvom, ako ne trajno žrtvovanje samoga sebe sjedinjena s prinošenjem velike Žrtve? O divna li sjedinjena žrtve, ljubavi revnosti između Srca Isusova i srca njegova svećenika! O uzvišena li prizora koji Ocu Nebeskom nudi savršeni plan Isusa Otkupitelja stvoren po Oltaru: Isus prinesen i čovjek otkupljen, prinesen žrtvovan s Njime i po Njemu, na salvu nebeskog Oca.

Isus svakog časa silazi na svijet. To je uzvišeni dar Nebeskog Oca, i u svaki čas, prinesen preko svećenika i po dušama, Isus Krist je kao vraćen i ponovno darovan Presvetom Trojstvu i On povezuje s Njime u krilu svoga Oca duše koje su posvema njegove, prinosеći ih žrtvovane s njime. O ljubavi, o ljubavi! O Riječi, Bože moj, izreci nad nama onu riječ koja si Ti sam! I koliko je moguće neka nas ona pretvori u Tebe, tako da ne živimo više mi, nego da Ti živiš u nama, zatim nas prinesi, uključi nas u svoju žrtvu, na kraku uništi nas da bismo živeći u Tebi skriveni u Tvome Srcu, davalo po tebi. s tobom i u tebi, koliko dopušta naša slabost, svaku čast i svaku slavu Presvetome Trojstvu.

Moja je duša bila ispunjena velikim poštovanjem i velikim divljenjem prema dostojanstvu svećenika. Zatim sam jasnije no ikada vidjela neizmjerni ponor koji dijeli duše počašćene mističnim svećeništvom i onim pravih zaređenih svećenika. Oni umnažaju Isusa Krista, oni ga također proizvode, a drugi ga mogu samo prinositi s njime. Sjedinjenost s Oltarom, sjedinjenje sa žrtvom, to poistovjećivanje čitava života sa službenicima

Gospodinovim, da bi oni slavili što dostojnije, to je uzvišen čar. To je čisto kršćanstvo – pomagati svećenicima i posvećivati se za njih. (Iz djela bl.Marije od Isusa).

Sv. Terezija od Djeteta Isusa – Pričest i napredak u krepostima: Tako velike milosti nisu mogle ostati bez plodova, bili su to obili plodovi, a kreposni život postao nam je sladak i prirodan. U početku je moje lice često odavalo borbu, ali malo po malo isčezao je taj dojam, a odricanje mi je postalo lako, dapače i u prvi čas Isus je rekao: *Onome koji ima dat će se još i on će biti u obilju* (Mt 13,12). Za jednu vjerno primljenu milost davao mi je mnoštvo drugih...On se sam davao meni u svetoj Pričesti češće nego bi se bila usudila nadati. Uzela sam kao pravilo vladanja da bez izuzetka primam sve pričesti koje bi mi moj ispovjednik davao, ali sam puštala da on određuje broj, i nikada ga nisam molila za više. U to vrijeme nisam imala hrabrosti koji imam danas, inače bih radila drugačije, jer sam čvrsto uvjerena da duša mora reći svome ispovjedniku želju koju osjeća za primanjem Boga. On ne silazi svaki dan s neba zato da ostane u ciboriju, nego da nađe drugo nebo koje mu je neizmjereno milije nego prvo: nebo naše duše načinjeno po njegovoj slici. živio hram Presvetog Trojstva!...

Sve vrijeme što je zajednica bila tako iskušavana mogla sam imati neizrecivu utjehu da svaki dan primam svetu Pričest...Ah, kako je to bilo slatko...Isus me dugo mazio, dulje nego svoje vjerne zaručnice, jer je dopustio da ga primam, dok druge nisu imale te sreće. Bila sam također vrlo sretna što sam se smjela doticati posvećenih posuda, što sam pripravljala male povelje na koje se imao položiti Isus. Osjećala sam da bih trebala biti vrlo revna, i često bi se sjetila riječi upravljene svetom đakonu: “Budite sveti, vi koji se dotičete posuda Gospodnjih” (Iz 52,11).

Svoju dušu zamišljam kao slobodno zemljište i molim Blaženu Djevicu Mariju da s njega ukloni ruševine koje bi mogle smetati da ne bude slobodno, zato je molim neka sama rasprostire veliki šator dostojan neba i neka ga uresi svojim vlastitim nakitom. Onda pozivam sve svece i anđele neka dođu i prirede veličanstveni koncert. Čini mi se, kada Isus silazi u moje srce, da je zadovoljan što ga tako lijepo primam, te sam zadovoljna i ja...Sve to ne priječi da me pohađaju rastresenosti i spavanje, ali kad na kraju zahvale primijetim da sam je tako nevaljalo obavila, tada odlučim da sav preostali dio dana provedem u zahvali...Vidite moja ljubljena Majko, kako sam daleko od toga da se dadem voditi putem straha, uvijek znam naći sredstvo da budem sretna i da se okoristim svojom bijedom...Bez sumnje, to ne vrijeđa Isusa jer mi se čini da me on hrabri na tom putu.

Jednoga sam dana, protivno svom običaju, bila malo uznemirena idući na sv.Pričest, činilo mi se da dragi Bog nije zadovoljna samnom, te mišljah: “Ah, ako danas dobijem samo polovicu hostije, to će mi biti velika žalost, mislit ću da Isus nerado dolazi u moje srce”. Približim se...Oh sreće! Po prvi puta u svom životu vidjela sam svećenika kako uzima dvije jasno odijeljene hostije i daje mi ih!...Shvaćate moju radost i slatke suze koje sam prolila videći tako veliko milosrđe. (Iz *Povjesti jedne duše*).

Bl. Alojzije Stepinac –Svijest o Kristovoj prisutnosti i dužno poštovanje prema Euharistiji: Lice zemlje se obnovilo Kristovim dolaskom na svijet i dovršenjem njegove krvave žrtve na križu. “Ta znate –veli sv.Pavao- da se od svoga ispraznog načina života, što vam ga oci namriješe, niste otkupljeni nečim neraspadljivim, srebrom ili zlatom, nego dragocjenom krvlju Krista, Jaganjaca nevina i bez mane” (1Pt 1,18). Ako je pak tako, a tako sigurno jest, onda moramo mi svećenici ozbiljno postupati s najsvetijim činom na zemlji. A sigurno se ne može ozbiljno postupati ako se svećenik brižno ne pripravlja na svetu misu i dolično ne zahvaljuje za nju. Što nam opet kaže mudrac u Pismu: “Koji se boje Gospodina pripravljaју se srcem svojim, i pred njim se ponizuju” (Sir 2,17).

Za Izraelce u pustinju čitamo, kad su prvi put opazili manu, da su pitali: “Mahnu? Što je to?” Koliko više mi, kad kanimo pristupiti oltaru, moramo se zamisliti i zapitati, što kanimo činiti, kad ono, što dolazi u ruke nije obična mana u pustinji, nego kruh života Isus Krist.

Mojsiju nije bilo dozvoljeno približiti se ni gorućem grmu: “Ne prilazi ovamo. Izuj obuću s nogu! Jer mjesto na kojemu stojiš je sveto tlo”(Izl 3,5). Nama je dano približiti se ne gorućem grmu, nego Kristu pod prilikama kruha i vina na oltaru. Zar ćemo s manje respekta pristupati nego Mojsije gorućem grmu?

Jakov je nakon sna, u kojemu je vidio silaziti i uzlaziti anđele Božje povikao izvan sebe: “Zaista se Jahve nalazi na ovom mjestu, ali ja nisam znao! Koliko je strašno ovo mjesto! Zaista je ovo kuća Božja, ovo su vrata nebeska!”(Post 28,16). Što bismo istom morali reći mi, koji ne u snu, nego u zbilji gledamo ne ljestve s anđelima, nego Gospodara anđela, stvarno prisutnog na oltaru, kada obavljamo pretvorbu, ili bolje on preko nas jadnih ljudi, kruha u Tijelo i vina u Krv Kristovu! Nije dakle, potrebno trošiti više riječi, kako se dolikuje dolična priprava za sv.misu svakom svećeniku, makar ne znam kako bio zaposlen, da ga ne bi možda stigao prijekor izrečen preko proroka. A. Benigar, *Stepinac*, 279).

Bl. Alojzije Stepinac – Euharistija izvor mira i ljubavi među narodima: Dužnost nam je da preko euharistije radimo za mir svijeta. Svako od nas osjeća, da danas nema mira na svijetu. Ako ikada, to su u naše doba narodi razdijeljeni i razdvojeni u najžešće protivničke tabore. Samoljublje, pohlepa za bogatstvom, zavist, častohlepnost i mržnja stvorili su duboke ponore ne samo između pojedinih naroda, nego i između društvenih slojeva i pojedinih članova iste obitelji. Mira, dakle u ljudskom društvu nema. O potrebi mira govori se danas mnogo i sa sviju strana, ali mnogi od tih mironosaca zaboravljaju, da mira bez ljubavi ne može biti. Ukoliko pak ti propovjednici mira i spominju ljubav, ne pokazuju nam način, kako da ljubav općenito zavlada. Za proširenje i procvat ljubavi treba čvrst temelj i plodno tlo.

Osnovicu za promicanje prave ljubavi ne može činiti samo krvna veza ili zajednički gospodarski, kulturni, društveni ili državni interesi. Prava, općenita, preporodna ljubav može biti samo odnije, gdje se ljudi i narodi na jednoj istinskoj, dubokoj duhovnoj vezi priznaju međusobno pravom braćom. A to se nigdje ne može tako uzvišeno zamisliti i ostvariti kao na tlu i temelju presvete Euharistije.

Euharistija je na poseban veza ljubavi. Euharistija je dar Božje ljubavi za sve narode. Po njoj sjedimo kao djeca jednoga Oca oko jednoga stola i lomimo jedan te isti kruh s neba. Blagujući taj kruh. Blagujući taj kruha svi se, svi se sjedinjujemo s istim Kristom, svojim vođom i učiteljem. Po tom istom kruhu postajemo, dakle, svi, bez razlike međusobno prava braća, jer sjedinjujući se u Bogu, koji je ljubav, nužno se moramo i međusobno ljubiti. Euharistija postaje na taj način ona otajstvena veza, koja svojim nitima najneposrednijeg bratstva i sestrinstva povezuje i pojedince i narode preko sviju državnih granica, narodnih razlika, kulturnih nejednakosti i različitih oprečnih zemaljskih interesa u jednu veliku obitelj.

Blagovanje tijela Isusova u sv.pričesti jest, dakle, ono po čemu postajemo krvi srodnici najprije sa samim Kristom, a zatim i sami među sobom. Jer jedno te isto tijelo Boga-čovjeka sve nas hrani i ista krv Boga – čovjeka struji našim žilama...To je dakle euharistiska zajednica. Zajednica, koju bismo, govoreći suvremenim jezikom, mogli nazvati nova euharistijska internacionalna zajednica i to internacionalna zajednica ljubavi, zajednica jedan i jedina, kojoj jednake na ovom svijetu nema. Zato velimo, da je euharistija kao internacionalna veza ljubavi ujedno i jedini temelj pravo mira na svijetu. (A. Benigar, *Stepinac*, 275).

Bl. Alojzije Stepinac – Davati naknadu Spasitelju u Euharistiji: Prvo, davati zadovoljštinu i naknadu Spasitelju u euharistiji, jer su bezbožnici u porušenim i zapaljenim crkvama, osramoćenim redovnicima i poubijanim svećenicima obeščastili zapravo samoga Krista. On je onaj čije je ime uvijek prvo na listi osuđenih kod svakog progonstva. Njega progone u svakom redovniku i svećeniku, u svakom biskupu i katoličkom svjetovnjaku. To nije samo nezahvalnost i bezumlje, nego prava ludost, paklena zaslijepljenost i najniži pad ljudskog dostojanstva.

Protiv takove strahovite mržnje i sotonske grozote nije moguće, da oni, koji Krista ljube ne stave pred noge euharistiskog Kralja duboko potreseni svoju zadovoljštinu i naknadu. Dok Krista ponovno tisuću puta sude na smrt, rugaju mu se, pljuju ga, bičuju, trnjem krune, gaze po njemu, i na križ ga razapinju naša vjerna srca treba da ispuni velika boli beskrajni stid, a sav svijet treba da očituje jasno i glasno svoju vjernost i ljubavi prema njemu. I što je veća mržnja njegovih neprijatelja, to snažnija mora biti naša ljubav. I što više rana zadaju najamnici pakla njegovom mističnom tijelu, to jest Crkvi, i njegovu sakramentalom tijelu na oltarima, to gorljiva i žarča treba da je naša zadovoljština i naknada. (A. Benigar, *Stepinac*, 274).

Dodatak: Svetogrđna oskrvnuća Euharistiskog Isusa u posvećenim hostijama na crnim misama: svjedočanstvo jednog egzorciste

Našim čitateljima i svima koji istinski ljube Isusa i Crkvu donosimo ovo potresno i tragično svjedočanstvo poznatog i priznatog talijanskog egzorciste don. Raula Salvuccia koji po nalogu svog biskupa već desetljećima djeluje u svojoj biskupiji. Sve one koji budu čitali ovaj tekst potičemo na davanje zadovoljštine Euharistiskom Isusu u duhu gore navedenog teksta bl Alojzija Stepinca pod naslovom: Davati naknadu Spasitelju u Euharistiji. Zadovoljštinu možemo davati na više načina klanjanjem privatnim ili javnim, molitvom, pa i molitvama iz ove knjižice, postom u skladu sa zdravstvenim stanjem osobe, malim svakodnevnim odricanjima. Na veliku žalost krađa ili potajno iznošenje posvećenih hostija je praksa koja se sve više javlja u svijetu pa i u Hrvatskoj redovito s nakanom profaniranja Euharistije.

Don Raul piše: “Vidio sam i slušao, po žalosnoj privilegiji, jedan prikaz s dijapozitivima crne mise, prakse koja potiče toliku radoznalost. Okruženje: mračno s puno crnih zastora, na sredini nešto što nalikuje na crkveni oltar, na kojemu je bila ispružena gola mlada djevojka, djeвица okrenuta prema gore. Djevojka je bila došla do oltara bosih nogu na kojima su bila iscrtana dva križa, tako je hodajući gazila križeve. Jedan čovjek iz sotonističke sekte se porezao na ruci. Muškarac koji je služio obred je krv koja je izlazila iz rane skupljao u neku posudu te tu i tamo njome mazao tijelo djevojke. Po zemlji, unaokolo oltara, je bilo nekoliko posvećenih hostija, po kojima su prvo gazili, a zatim su svaku hostiju boli vrhom nekog noža.

Nakon ovog svetogrđa slijedilo je još jedno koje se ne usuđujem opisati. Na kraju muškarac koji je služio obred je imao odnos sa djevojkom oskrvnjujući tako njeno djevičanstvo. Voditelj prikaza na kraju ironično zaključio da danas ozbiljan problem za obred nije pribaviti posvećene hostije nego svaki puta pronaći djevojku koja je djeвица za svaku novu crnu misu”. (Raul Salvucci, *Le potenze malefiche, come operano come combattono*, Rim 1997. st. 43-44).

SADRŽAJ

- 1. Devetnica Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu**
- 2. Litanije Presvetom Oltarskom sakramentu**
- 3. Molitve svetaca Euharistiskom Isusu**
- 4. Priprava i zahvala za svetu Pričest sa svecima**

- 4.1. Svetačke molitve priprave za pričest**
- 4.2. Svetačke molitve zahvale za pričest**
- 4.3. Molitva nakon pričesti za koju je Crkva udijelila potpuni oprost**

5. Pričesti se po Mariji prema uputama sv.Ljudevita Montfortskoga

6. Krunica Presvetom Oltarskom Sakramentu

7. Razmatranja i misli svetaca o Euharistiji i pričesti

Dodatak: Svetogrдна oskvrnuća Euharistiskog Isusa u posvećenim hostijama na crnim misama: svjedočanstvo jednog egzorciste